ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

Αἱ Α.Α. Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἐνσωματώσεως τῆς Δωδεκα νήσου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΤΟΥ

Τὸ πολυσχιδὲς Ἔργον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης καὶ ἡ δυναμικὴ Προσωπικότης Της, μᾶς ἔκαμαν νὰ ἀποφασίσωμεν, ἔστω καὶ μὲ τὰ ἐλάχιστα μέσα ποὺ διαθέτομεν, νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἐκδόσεών μας «Βιβλιοθήκη Ἐθνικῆς Διαφωτίσεως» καὶ τὸ παρὸν ἔργον «Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη Μητέρα Λαοῦ καὶ Στρατοῦ».

Βεβαίως εἰς τὰς ὀλίγας σελίδας τοῦ παρόντος βιβλίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμπεριληφθῆ τὸ τεράστιον ἔργον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἀλλὰ κάνοντας ἐπιλογὴν αὐτοῦ νομίζομεν ὅτι ἐπλησιάσαμεν κάπως εἰς τὸν σκοπόν μας, εἰς τὸ νὰ δώσωμεν δηλαδὴ ἕνα βιβλίον ἄρτιον καὶ συνάμα εὐθηνόν, προσιτόν, εἰς τὸ πολὺ ἀναγνωστικὸν κοινόν, πρᾶγμα ποὺ θὰ συντελέση τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ βιβλίου μας αὐτοῦ καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ μας, νὰ παρουσιάσωμεν δηλαδὴ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερα εἰς τὶς Λαϊκὲς μάζες τὸ ἔργον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, γιὰ νὰ μάθη ὁ Λαὸς ὅστις σήμερον δοκιμάζεται ἀπὸ διαφόρους ἐπαγγελίας δῆθεν ἐλευθεριῶν κλπ. καὶ ἀπὸ ὑπούλους ἐχθρούς του, ποῖοι εἶναι οἱ φίλοι του, ποῖοι τὸν ἀγαποῦν, τὸν ἐκτιμοῦν καὶ τὸν φροντίζουν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Γενικὸς σκοπὸς τῶν ἐκδόσεων τῆς «Βιβλιοθήκης Ἐθνικῆς Διαφωτίσεως» καὶ μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον ἐλπίζομεν ὅ,τι πλησιάζομεν ἀρκετὰ εἰς τὸν σκοπόν μας.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐν μέσῳ μαθητριῶν καὶ ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Β´ Γυμνασίου

Ἀκούραστη ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τρέχει σὲ ἐγκαίνια Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ὅσοι θὰ μελετήσουν τὴν ἐλεύθερη ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ θὰ σκύψουν πάνω της στοργικά, σίγουρα θὰ βροῦν λίγες γυναικεῖες φυσιογνωμίες, ποὺ γεμίζουνε τὴν ἐποχή τους μὲ τὴν πλούσια καὶ ἀγαθοποιὸ δράση τους, καὶ ἀποτυπώνουν σ' αὐτὴ τὴ σφραγῖδα τῆς φλογερῆς ψυχῆς τους.

Ἀνάμεσα στὶς φυσιογνωμίες αὐτὲς ξεχωριστὴ κατέχει θέση ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη. Ἡ δράση της, ἀπὸ τὰ ὕψιστα τῆς ἐθνικῆς ἰδέας συμφέροντα ἕως τὸ πιὸ κοντινό, μὰ γόνιμο σὲ εὐποιΐα ταξεῖδι της, ἡ ζωή της ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσή της στὸκαθῆκον, ἕως τὸν ἁπλούστερο κοινωνικὸ τύπο, παρουσιάζει ἕναν ἀπόλυτα δυναμικὸ γυναικεῖο χαρακτῆρα, τὸν τύπο τῆς ὑπέροχης γυναίκας, ποὺ δὲ ζῆ παρὰ μόνο μὲ τὴν πίστη της στὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα. Στὴ φλογερὴ αὐτὴ πίστη ἐθεμελίωσε ἡ Βασίλισσά μας τὸ πρόγραμμα τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν μόχθων της, τὴν προσπάθειά της νὰ χαρίση βάλσαμο παρηγοριᾶς, σ' ὅλες ἐκεῖνες τὶς πονεμένης ὑπάρξεις, ποὺ ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ μπόρα ξερίζωσε — πρόσκαιρα βέβαια — ἀπὸ τὰ γενέθλια χώματά τους. Καὶ ἀληθινὰ καταπλήσσουν τὸν ἀναγνώστη οἱ λεπτομέρειες τῆς βασιλικῆς δράσεως, ὄχι τώρα μόνο ποὺ οἱ ἐαμοσλαῦοι πασχίζουνε νὰ ρίξουνε τὸ πολύριζο καὶ πολύκλαδο ἐθνικὸ δένδρο, ἀλλ' ἀπὸ τὴ στιγμὴ ὅπου ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ γυναίκα εὑρέθηκε στὴν ξενητειά, ἀπ' ὅπου καὶ παρακολουθοῦσε μὲ ἀσίγαστη ἔγνοια τὸ δρᾶμα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας.

Καὶ βλέπομε τὸ καταπληκτικὸ φαινόμενο νὰ συντροφεύεται ἡ γόνιμη δράση της ἀπὸ σκέψη εὐρεῖα, ἀπὸ ὀξύνοια ἐκπληκτικὴ κι' ἀπὸ θέληση ἀδάμαστη.

Καὶ μέσα ἀπ' ὅλη τὴν πρόσκαιρη κακοδαιμονία, μέσα ἀπ' ὅλες τὶς μπόρες ποὺ δείρανε τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα, ὁ μελετητὴς τῆς πρόσφατης ἑλληνικῆς ἱστορίας ξαγναντεύει, πῶς ἡ πολυδύναμη δράση τῆς βασίλισσας Φρειδερίκης ἔχει τάξει γιὰ μεγάλο της σκοπὸ νὰ θεμελιώση τὸ Ἑλληνικὸ οἰκοδόμημα ὅσο πιὸ περισσότερο γίνεται περίλαμπρο. Καὶ βλέπομε τὰ βλέμματά της νὰ φθάνουνε ὡς τὶς ἀπώτατες γωνιὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὴν βλέπομε ριψοκίνδυνη καὶ θαρραλέα νὰ τρέχη στὶς ἐπάλξεις τοῦ σκληροῦ ἀγώνα, νὰ σκύβη στοργικά, πάνω ἀπὸ τὰ λαβωμένα παλληκάρια τῆς Ἑλλάδας, νὰ δίνη βοήθεια στὰ θύματα τῆς μανίας τῶν ἐχθρῶν τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων, ν' ἀγκαλιάζη σὰν πονεμένη μαννούλα, τὰ ὀρφανά, ἢ νὰ τρέχη ἄφοβα στὶς χιονισμένες βουνοκορφές, γιὰ νὰ δώση τὸ χέρι της στὸν ἀλύγιστο φρουρὸ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδας.

*

Στὴ πραγματεία αὐτὴ θὰ προσπαθήσωμε νὰ δώσωμε, σὲ γενικὲς γραμμές, ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς πλουσίας δράσεώς τῆς δυναμικῆς μας βασίλισσας. Καὶ ὁ ἀναγνώστης θὰ ζήση μαζύ μας, τὶς ὑπέροχες στιγμές μιᾶς ἐποποιΐας, ποὺ οἱ καθημερινὲς ἔγνοιες δὲν τὸν ἀφίνουνε νὰ νιώση ὅλο τὸ μεγαλεῖο της. Μὰ μαζὺ θὰ θαυμάση καὶ τὴν ὑπέροχη ἀφοσίωση, στὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα τῆς Βασίλισσάς μας, ποὺ πρὶν ἀκόμη ἀνεβῆ στὸν Ἑλληνικὸ Θρόνο, ἔννοιωθε, στὴ μεγάλη καρδιά της τὸν Ἑλληνικὸ παλμὸ καὶ τὸ εἶχε γιὰ μοναδικὸ καύχημά της.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα ἡ Βασίλισσά μας ἐπῆρε τὸν δρόμον ἐκεῖνον, ποὺ φέρνει πρὸς τὸ ἐθνικὸν καθῆκον καὶ ποὺ πολλὲς φορὲς εἶναι τόσο τραχὺς καὶ δύσβατος, ὥστε τὸ πέρασμά του νὰ γίνεται ἀληθινὸς ἆθλος! Ἐργατική, φιλοπρόοδη καὶ πρωτοποριακὴ πολλὲς φορές, ἔδειξε πόσο μεγαλεῖο κλείνει μιὰ γυναικεία ψυχή, ποὺ ἔχει κλείσει μέσα της, τὴν Ἑλλάδα τῆς Σαλαμίνας, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Μεσολογγίου, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Σκρᾶ, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους, τὴν Ἑλλάδα-κυματοθραύστη αἰώνιο, τοῦ συρφετοῦ τῶν λογῆς βαρβάρων.

Η Α. Μ. ἡ Βασίλισσα γυρίζει γιὰ νὰ διαπιστώσῃ μόνη της πῶς περνοῦν τὰ προστατευόμενά της ἀνταρτόπληκτα

ΕΛΛΗΝΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

«Ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγεῖον τὸν ἄρτον»

Η Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, πριγκήπισσα τότε, γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυσε τὸν γαλανὸ οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος μας, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1938 καὶ εἰς τὰς 6 τοῦ μηνὸς ἔφθανε στὴν Ἀθήνα ὅπου ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς τῆς ἐπεφύλασσε μία πρωτοφανῆ ὑποδοχὴ γιατὶ ἦταν ἡ Ὑψηλὴ μνηστὴ τοῦ Διαδόχου, τότε, Παύλου ὁ ὁποῖος εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ὅτι καὶ τότε ἦταν πραγματικὰ στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὰς 9 Ἰανουαρίου 1938 ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ σημερινοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους μὲ μιὰ πρωτοφανῆ λαμπρότητα ποὺ χρόνια εἶχε νὰ δῇ ἡ Ἑλλάδα μας.

Ἡ Πριγκήπισσα, τότε, Φρειδερίκη λίγο καιρὸ προηγουμένως εἶχε γνωρισθῆ μὲ τὸν Διάδοχο Παῦλο καὶ ἀμέσως σχεδὸν ἐγένετο τὸ συνοικέσιον, τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησεν σύντομα ὁ γάμος. Ἔτσι ἡ πριγκήπισσα, ποὺ μόλις εἶχε ἀφίσει τὰ μαθητικὰ θρανία, ἐκλήθη νὰ ἐνθρονισθῇ στὴν ἀρχή, στὴν καρδιὰ ἑνὸς Λαοῦ καὶ κατόπιν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ.

Λέγουν πὼς ἡ Βασίλισσα ἀπὸ μικρὴ εἶχε μιὰ ἰδιαιτέρα κλίση καὶ ἀγάπη γιὰ κάθε ἑλληνικὸ καὶ μάλιστα γιὰ τὴν Ἑλλάδα κυρίως καὶ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ τοὺς θαύμαζε καὶ τοὺς δυὸ γιατὶ χέρι-χέρι κατάφεραν ἕνα μικρὸ κράτος καὶ ἕνας πυγμαῖος λαὸς νὰ ἐπιζήσουν ἀνάμεσα στὶς θύελλες ποὺ ἐμαστίγωσαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὴν Εὐρώπη καὶ μάλιστα ὄχι μόνον νὰ ἐπιζήσουν μὰ νὰ μεγαλουργήσουν καὶ νὰ καταφέρουν καὶ νὰ ἡγηθοῦν, κάποτε, στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς — πάντα ὅμως νὰ ἡγοῦνται πνευματικῶς τῶν Λαῶν τοῦ Κόσμου ὁλοκλήρου καὶ νὰ δημιουργήσουν ἔτσι μιὰ ἰδιαίτερη ἰδιοσυγκρασία δική τους, ἀτομική τους γνωστὴ σὰν «μόνον ἑλληνική!»

Μὰ ἂν αὐτὰ εἶναι σωστὰ ἢ ὄχι, ἕνα εἶναι τὸ γεγονός, πὼς ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη κατάφερε σύντομα νὰ ἐγκλιματισθῇ εἰς τὸν Τόπον μας καὶ νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον της καὶ τὸν προορισμόν της σὰν μέλλουσα Βασίλισσα ἑνὸς τέτοιου Λαοῦ καὶ Κράτους!

Καὶ ἀρχίζει εὐθὺς τὸ ἔργον! Τὸ ἔργον ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ πᾶν γίνεται χάριν τοῦ Λαοῦ καὶ μόνον καὶ ὅτι γίνεται μόνον ἀπὸ ἀλτρουϊσμὸ καὶ ἄδολο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Λαὸν αὐτὸν τοῦ ὁποίου ἡ μοῖρα τὴν ἔταξεν ἡγήτριαν.

Τὸ ἔργον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τὸ χαρακτηρίζει ἁπλότης καὶ σύνεσις ταὐτοχρόνως καὶ αἱ ὁδηγίαι τὰς ὁποίας δίδει εἰς τοὺς συνεργάτας της εἶναι σαφεῖς καὶ κατηγορηματικαί.

Ξεύρει ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀγαπηθῇ μιὰ Βασίλισσα ὅταν μόνον ἀφ' ὑψηλοῦ διευθύνει τὰ πράγματα. Γνωρίζει ἄλλως τε πὼς γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς εἰς τὸ κοινωνικόν του ἔργον θὰ πρέπει ν' ἀντιληφθῇ ἰδίοις ὄμμασι τὰ πάντα καὶ νὰ ἐξετάσῃ μόνος του κάθε περίπτωσιν ποὺ τοῦ παρουσιάζεται γιὰ νὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν λύσιν.

Ὁ γιατρὸς δὲν μπορεῖ νὰ συμβουλεύσῃ τὸν ἀσθενῆ ἂν δὲν τὸν ἐξετάσῃ πρῶτα, ἂν δὲν τὸν ἀκροασθῇ μὲ τὸ στηθοσκόπιο καὶ ὕστερα ν' ἀποφανθῇ τί ἔχει καὶ νὰ τοῦ δώσῃ τ' ἀνάλογα φάρμακα. Καὶ καθένας γιὰ τὸ ἔργον ποὺ ἀναλαμβάνει τί ἄλλο εἶναι ἀπὸ ἕνας γιατρός;

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἀνταρτόπληκτα εἶναι προφανὲς στὴν εἰκόνα αὐτὴ

Γιὰ Ἱδρύματα καὶ Νοσοκομεῖα εἶναι ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

Τὸ ξεύρει καλὰ αὐτό. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀκούσῃ τὸ λαό, ν' ἀναμιχθῇ μὲ τὸ λαό, νὰ μάθῃ τὰ μυστικά του, τοὺς κρυφούς του πόθους καὶ σὰν μητέρα ποὺ κρίνει ποιὲς ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ παιδιοῦ της πρέπει νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ πῶς, ἔτσι κι' αὐτή, σὰν μητέρα χιλιάδων παιδιῶν, νὰ φροντίσῃ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς πάσχοντας, νὰ βοηθήσῃ τοὺς δυστυχοῦντας, νὰ ἱκανοποιήσῃ τέλος κάθε δυνατὴ ἐπιθυμία τῶν παιδιῶν της.

Ἄδικα δὲν ἐσπούδασε σὲ σχολεῖα καὶ Πανεπιστήμια. Ἄδικα δὲν ἐπῆρε μιὰ πραγματικὰ κοινωνικὴ μόρφωση.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ξεύρῃ τὸ μέλλον τὸ δικό του καὶ τῶν ἄλλων. Ἔτσι οἱ γονεῖς της δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ φαντασθοῦν πὼς ἡ Κόρη τους μιὰ μέρα θὰ εἶχε τὴν περίλαμπρη τύχη νὰ γίνῃ Βασίλισσα, παρ' ὅλο ποὺ θὰ τὸ ποθοῦσαν καὶ θὰ ἔβλεπαν ἴσως πὼς τὴν ἀξίζει μιὰ τέτοια τύχη τὸ παιδί τους καὶ γι' αὐτὸ ἐφρόντισαν νὰ τῆς δώσουν μιὰ εὐρύτερη μόρφωση καὶ πλατειὰ κοινωνική, πρᾶγμα ποὺ ἀπεδείχθη πὼς ἦταν ὅ,τι χρειαζόταν γιὰ μιὰ Βασίλισσα ἑνὸς μικροῦ Κράτους ποὺ ἡ κοινωνία του εἶναι μικρὴ καὶ ποὺ ὁ λαός του εἶναι μικροαστικός.

Ἡ μόρφωσις ἐκείνη διεμόρφωσε τὸν λαμπρὸν καὶ ἀδαμάντινον χαρακτῆρα μιᾶς Βασίλισσας — Μάννας πραγματικῆς τοῦ Λαοῦ της ποὺ γρήγορα ἀντελήφθη ποιὰ ἦταν ἡ θέσις της καὶ ποία ἡ τακτική της γιὰ τὰ παιδιά της, Μικρὰ καὶ Μεγάλα! Καὶ ἄρχισε ὅπως εἴπαμε τὸ Ἔργον κατὰ τὸν τρόπον ποὺ αὐτὴ τὸ ἀντελαμβάνετο κατὰ τὸν μοναδικὸν τρόπον, τῆς προσεγγίσεως τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθήσεώς του. Εἶναι ὁ μόνος ἀλάθευτος τρόπος, εἶναι ὁ τρόπος, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν Ἐπιτυχίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Δόξαν!

Γιατὶ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη φαίνεται πὼς δὲν ἠθέλησεν νὰ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὴν δόξαν μιᾶς δυναστείας, τὴν ὁποίαν ἐκλήθη νὰ συμμερισθῇ, δὲν ἠθέλησεν νὰ εἶναι Μία Βασίλισσα, Κυρία, βλέπουσα τὰ πάντα ἀφ' ὑψηλοῦ! ἐζήτησεν καὶ τὸ ἐπέτυχεν νὰ κερδίσῃ τὴν Δόξαν της καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ της μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου της, ὅπως ὁ Ἐργάτης κερδίζει τὸ ψωμί του.

Ἤξευρε πὼς τὸ γλυκύτερο ψωμὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ εἶναι ποτισμένο μὲ ἱδρῶτα, εἶναι τὸ τίμιο ψωμὶ τοῦ Ἕλληνα ἐργάτη καὶ δὲν ἠθέλησε, οὔτε πρὸς στιγμὴν κἂν ἐσκέφθη, νὰ εἶναι κατωτέρα αὐτοῦ!

Ὄχι! Μιὰ δόξα κερδισμένη μὲ τίμια μέσα καὶ μιὰ ἀγάπη που στηρίζεται σὲ μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα ποὺ τὴν δημιουργεῖς ἐσὺ στὸν ἑαυτό σου, αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀγάπη ποὺ σοῦ ἔχουν οἱ Ἄλλοι!

Ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἠθέλησε, καὶ τοῦτο βέβαια χίλιες φορὲς πρὸς τιμήν της, ὅταν θὰ εὑρίσκετο ἀνάμεσα στὸν Λαόν της καὶ θὰ τὴν ἐπευφημοῦσε, νὰ αἰσθάνεται πὼς ὁ Λαὸς αὐτὸς τὴν ἐπευφημεῖ ὄχι ἀπὸ ἕνα ἁπλὸ καθῆκον τοῦ πολίτου πρὸς τὴν Βασίλισσάν του, ἀλλὰ γιατὶ ὁ πολίτης αὐτὸς αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν ἀπὸ πραγματικὴ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσι, γιατὶ τὴν ἀξίζει πράγματι, καὶ τότε θὰ αἰσθάνεται καὶ αὐτὴ τὴν ἀξίαν της καὶ θὰ εἶναι πράγματι ὑπερήφανη ὄχι γιατὶ εἶναι Βασίλισσα, μὰ γιατὶ θὰ πρέπει νὰ εἶναι γιατὶ θὰ τὸ ἀξίζῃ νὰ εἶναι περίφανη!

*

Γιὰ κάθε Γυναῖκα ποὺ θὰ ἔκανε ἕνα παρόμοιο γάμο, μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ὑμαινέου, μετὰ τὸν μῆνα τοῦ Μέλιτος, θὰ ἐπα-

κολουθοῦσαν τὰ γλέντια καὶ αἱ διασκεδάσεις, τὸ ξεφνάντωμα μέχρι πρωΐας καὶ ὕπνος ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα, καὶ μετὰ πλῆξις—πλῆξις φοβερή!

Ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ὅμως δὲν ἀνετράφη εἰς τὰ σαλόνια ἐκεῖνα ποὺ μόνον σκοπό τους ἔχουν τὴν παραγωγὴν τοιούτων ὄντων.

Ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἦλθε ἀπὸ τὸν Βορρᾶ γόνος μιᾶς οἰκογενείας ποὺ τὸ γενεολογικόν της δένδρον ἔχει τὶς ρίζες του εἰς τὴν Βασιλικὴνν συγγένειαν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας, μόλις δὲ εἶχεν ἀφίσει τὰ μαθητικὰ βιβλία καὶ μικρὴ ἄσπιλη παρθένα στὴν ψυχή, συνεδύαζε τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἀγγλικῆς της καταγωγῆς μὲ τὸν γαλήνιο καὶ ὀνειροπόλο κόσμο τοῦ Βορρᾶ, ποὺ δεν τῆς ἐπιτρέπει παρὰ τρυφερότητα ψυχῆς καὶ μόνον δρᾶσι στὴ ζωή. Ἔτσι γιὰ τὴν Πριγκήπισσα Φρειδερίκη γρήγορα τελειώσει καὶ ὁ Μῆνας τοῦ Μέλιτος καὶ ἀμέσως ἄρχισε ἡ Δρᾶσις.

Τὴν βλέπεις ξαφνικὰ στοὺς Δρόμους ἐκεῖ μὲ τὸν Λαό της, θέλει ὅσο μπορεῖ πιὸ γρήγορα νὰ ἔλθη σ' παφὴ μαζύ του.

Ἐντελῶς απρόοπτα παρουσιάζεται παντοῦ καὶ ἀπροειδοποίητα ἐπισκέπτεται τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας, πηγαίνει παντοῦ ὅπου νομίζει πὼς μπορεῖ νὰ σχηματίση γνώμη γιὰ κάθε τί ποὺ ἐνδιαφέρει τὸ λαό.

Ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι κάτι πρωτοφανὲς γιὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς μας, γιατὶ σχεδὸν στὴν Ἱστορία ἀνάγεται ἡ εποχὴ ἐκείνη, ποὺ ἄλλες βασίλισσες σὰν καλὲς μητέρες ἔτρεχαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ νὰ φέρουν τὴν παρηγοριὰ καὶ τὴν βοήθεια εἰς τοὺς πάσχοντας. Ξαφνιάζονται ὅλοι καὶ πολλοὶ τῆς τὸ λένε, ὄχι γιὰ νὰ τὴν κολακεύσουν, ἀλλὰ γιατὶ αὐτὴ ἦταν ἡ πραγματικότης.

Καὶ ἡ Πριγκήπισσα συλλογίζεται τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους «οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον». Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φανῆ κατωτέρα ἀπὸ ἄλλες Βασίλισσες καὶ μάλιστα εἰς τὴν σημερινήν μας ἐποχή, γι' αὐτὸ δὲν στέκεται πουθενά, δὲν ξεκουράζεται, ἀλλὰ τελικὰ ἐπιτυγχάνει ἐκεῖνο ποὺ θέλει.

Γρήγορα ὁ Λαός της ἀντιλαμβάνεται τὴν μεταβολὴ ποὺ ἐπῆλθε παντοῦ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Ἡ τακτικὴ καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἄλλαξαν γιατὶ ὁ λαὸς τώρα μποροῦσε εὐκολώτερα νὰ εὕρη ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε.

Ἡ Πριγκήπισσα εἶδε, ἐμελέτησε, καὶ μὲ τὸ ὀξύ της βλέμμα καὶ τὴν πεῖρα ποὺ εἶχεν ἀπὸ τὰ παρόμοια ἔργα ποὺ ἔβλεπε στὸ ἐξωτερικό, ἔδινε τὶς ὁδηγίες της καὶ βάσει αὐτῶν ἐπήρχετο ἡ ἐπιτυχία.

Μὲ ἔργα καὶ λόγια, μὲ προτροπὲς πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ βοηθήσουν, παρακινοῦσε τοὺς πάντας εἰς τὸ καλὸ παράδειγμα γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ της, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος.

Τὰ Διαγγέλματά Της, οἱ Λόγοι της, οἱ ὁμιλίες Της πάλλονται ἀπὸ ἕνα ἀπέραντο πατριωτικὸ αἴσθημα καὶ μιὰ μεγάλη ἀγάπη γιὰ τὸν Λαόν της, γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ποὺ ἄδικα ὑποφέρει, ποὺ ἄδικα ἔπαθε καὶ ἄδικα πάσχει.

Δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅμως ἀγαπάει περισσότερον παντὸς τὴν Πατρίδα μας, ἔχει καταφέρει νὰ γίνη μιὰ πραγματικὴ Ἑλληνίδα!

*

Πέρασαν ἔτσι μὲ συνεχεῖς ἀγῶνες καὶ κόπους τρία χρόνια ἀνάμεσα στὸ σπίτι της, τὸ νοικοκυριό της καὶ τὶς ἀσχολίες της

γιὰ τὴν καλλιτέρευσι τῆς καταστάσεως τοῦ Λαοῦ της καὶ ἐν τῷ μεταξὺ σὰν Ἑλληνίδα, ποὺ εἶχε καταφέρει νὰ γίνη καὶ σὰν νὰ μὴ ἤθελε νὰ ὑστερήση καθόλου ἀπὸ τὶς ἄλλες Ἑλληνίδες μητέρες, ἔγινε κι' Ἐκείνη δυὸ φορὲς μητέρα, τὴν μιὰ εὐτυχέστερη ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ πιὸ ὑπερήφανη, γιατὶ ἔδωσε καὶ στὸν Λαό της τὸν πολυπόθητον ἐπίδοξον Διάδοχον Κωνσταντῖνον, ποὺ πῆρε τὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ του, γιατὶ αὐτὴ ἦταν ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Λαοῦ, ποὺ ἀνέμενε χρόνια καὶ χρόνια γιὰ ἕνα μικρὸ πριγκηπόπουλο ποὺ θάπαιρνε τὸ ὄνομα τοῦ Στρατηλάτη, ποὺ μὲ τὶς νίκες του ξεδίπλωσε τὸ χάρτη τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, φθάνοντάς την μέχρι τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Θράκη! Καὶ μοναδικὴ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ εἶναι τὸ πριγκηπόπουλο αὐτό, συνεχίζοντας τὸ ἔργο Ἐκείνου, νὰ μπῆ πρῶτο στὴν Πόλη καὶ τὴν Ἁγιασοφιά!

*

Καὶ ξαφνικά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν περιμένη τόσον γρήγορα, ξεσπᾶ ὁ πόλεμος μὲ τὴν ἄνανδρη ἐπίθεσι τῶν Ἰταλῶν φρατέλλων κατὰ τῆς μικρῆς καὶ φιλειρηνικῆς Πατρίδος μας, ποὺ ἤθελε νὰ μείνη μακρυὰ ἀπὸ τὴν κλαγγὴν τῶν πολεμικῶν ὅπλων. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ κανεὶς δὲν τὰ ἔχασε! Δὲν εἶναι ἴδιον τῶν Ἑλλήνων νὰ τὰ χάνουν στὶς κρίσιμες στιγμές!

Μετὰ λίγο ὅλοι βρισκόντουσαν εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἔδιδαν τὸ μάθημά τους εἰς τοὺς ὕπουλους ἐχθρούς! Οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἰς τὰ σύνορα εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος καὶ οἱ γυναῖκες τῶν συνόρων, σὰν τὶς ἀρχαῖες Σπαρτιάτισσες καὶ σὰν ἄλλες Σουλιώτισσες, ἐβοηθοῦσαν τοὺς φαντάρους μας κουβαλόντας μόνες τους τὰ πυρομαχικὰ ἐκεῖ ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ φθάσουν τὰ μεταγωγικά.

Καὶ ἡ πριγκήπισσα Φρειδερίκη καὶ ἐκείνη ἦτο παροῦσα εἰς τὸ Προσκλητήριον τῆς Πατρίδος. Τώρα μᾶλλον ἀρχίζει ἡ δρᾶσις της ἡ πραγματική. Τώρα εἶναι εἰς τὸ στοιχεῖον της.

Δὲν ἐπιτρέπεται σὲ καμμιὰ Ἑλληνίδα ν' ἀδιαφορήση γιὰ τὸν κίνδυνον τῆς Πατρίδος της καὶ αὐτὴ σὰν πρώτη Ἑλληνίδα ἐκάλεσε γύρω της ὅλες τὶς ἄλλες νὰ βοηθήσουν τὴν Πατρίδα στὸν ἀγῶνα ποὺ τῆς ἐπέβαλαν οἱ ἐχθροί της.

Ἄλλες σὲ ἀργαλειά, ἄλλες μὲ τὶς βελόνες. Ἐπεστρατεύθησαν ὅλες γιὰ νὰ πλέξουν τὰ Μάλλινα γιὰ τοὺς στρατιῶτες μας καὶ ἔτσι νὰ Δημιουργηθῆ ὁ περίλαμπρος ἐκεῖνος ὀργανισμὸς «Ἡ Φανέλλα τοῦ Στρατιώτη», γιὰ τὴν ὁποία πραγματεύεται τὸ ἀκόλουθο κεφάλαιον.

Ὁμοίως ὅσες μποροῦσαν ἐτάχθησαν ὡς ἀδελφαὶ νοσοκόμοι καὶ ἔφθασαν μέχρι τῶν συνόρων γιὰ νὰ συνοδεύουν τοὺς Ἡρωϊκοὺς Τραυματίες μας.

Μὲ τὴν δύναμιν, τὴν πνοὴν καὶ τὴν Θέλησιν τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης Ἐπεστρατεύθη ἕνας κόσμος ἀκόμη — ὁ Γυναικεῖος κόσμος τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ προσφέρη τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον Ἔθνος, εὑρίσκοντας ἔτσι τὸν Δρόμον τῶν ἡρωϊκῶν Προγόνων μας, ἀπὸ τὶς Σπαρτιάτισσες μέχρι Μπουμπουλίνας. Ἔτσι ἐπιστρατευμένο ὅλο τὸ Ἔθνος, Οἱ ἄνδρες ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην ἡγεσίαν ἑνὸς Ἥρωος Βασιλέως καὶ οἱ Γυναῖκες ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν μιᾶς Ἀλτρουϊστρίας Πριγκηπίσσης, κατάφερε νὰ σταματήση δυὸ ὁλάκληρες αὐτοκρατορίες, ἀπὸ τὶς Μεγαλύτερες τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ δώση τὸν καιρὸν εἰς τοὺς συμμάχους του ν' ἀνασυνταχθοῦν καὶ νὰ νικήσουν!

Η «ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ»

ΕΝΑ σημαντικώτατον ἔργον, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εἶναι εὐγνώμων στὴ Βασίλισσά του, εἶναι ἡ περίφημη «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτη». Ἡ ὀργάνωσι αὐτὴ ἱδρύθηκε στὰ 1939 ἀπὸ μιὰ ὁμάδα Ἀθηναίων κυριῶν καὶ δεσποινίδων ποὺ ποὺ θυμόνταν τοὺς γενναίους φρουροὺς τῶν συνόρων μας. Ἕνα χρόνο ἀργότερα ἀναδείχθη ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Σωματείου «Ἡ Φανέλλα τοῦ Στρατιώτη» ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη. Καὶ ἀμέσως τὸ σωματεῖο παίρνει ζωή, παλμὸ καὶ δραστηριότητα ποὺ τὸ ἀνυψώνει σὲ μιὰ πρώτης γραμμῆς Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι. Ἡ Πριγκήπισσα, τότε, Φρειδερίκη ἀφιερώνει τὶς περισσότερες ὧρες τῆς ἡμέρας γιὰ νὰ ὀργανώσῃ θετικώτερα καὶ παραγωγικώτερα τη «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτη».

Ἀπὸ τὰ χέρια Της ἐκπορεύονται μὲ τὴν ὑπογραφή Της οἱ πρῶτες ἐκκλήσεις πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

«Βοηθῆστε τὴν φανέλλα τοῦ στρατιώτου. Μὴ ξεχνᾶτε τὰ μαχόμενα παιδιά μας εἰς τὸ μέτωπο».

Καὶ ἡ ἄλλη ἔκκλησι: «Ἂν σᾶς περισσεύῃ μαλλὶ ἀπ' τὰ μαξιλάρια καὶ τὰ στρώματά σας, δώσατέ το εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ γίνουν ἀπὸ αὐτὸ νήματα πλεξίματος γιὰ τοὺς γενναίους μας στρατιῶτες».

*

Ὅπως ἦταν ἑπόμενο, ἡ φωνὴ τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου ξεσηκώνει ὅλους τοὺς Ἕλληνες καὶ τὶς Ἑλληνίδες, ποὺ πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τρέχουν γιὰ νὰ ἐργασθοῦν γιὰ τὰ μάλλινα ποὺ θὰ προφυλάξουν τοὺς γενναίους φρουροὺς τῆς Ἑλλάδος.

Παράλληλα ὅμως ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς ἐνισχύει τὸ ἔργο τῆς Πριγκηπίσσης — Διαδόχου. Κυρία φροντίδα της εἶναι τώρα τὰ μαχόμενα Ἑλληνόπουλα, γιατὶ ἡ Πριγκήπισσα—Διαδόχου προαισθάνεται πὼς ἡ παγκόσμια θύελλα ζυγώνει καὶ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀφιερώνει ἕνα μεγάλο μέρος τῆς πλούσιας δραστηριότητάς της γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῆς πολεμικῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως. Δὲν τῆς ξεφεύγει οὔτε ἡ παραμικρὴ λεπτομέρεια, οὔτε ἡ πιὸ ἀσήμαντη ἔλλειψι. Ἐπιθεωρεῖ μόνη της ὅλα τὰ ὑγειονομικὰ μέσα καὶ κάνει τὶς ἀπαραίτητες συστάσεις στοὺς εἰδικούς, ἐγκαθιστᾶ πρόχειρα ἰατρεῖα γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες σὲ κάθε σιδηροδρομικὸ σταθμὸ καὶ τοποθετεῖ τὶς ἀδελφὲς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γιὰ τὴν περίθαλψι τῶν τραυματιῶν.

*

Σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ, ποὺ ἀνέλαβεν ἡ «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου», μία ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἐκθέσεις τοῦ ἐν λόγῳ ἱδρύματος, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

«Ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου 1947 μέχρι σήμερον ἔχουν διανεμηθῆ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἱδρύματος μέσω τῶν παραρτημάτων εἰς τὰς μαχομένας ἐνόπλους δυνάμεις, 107 500 ἀτομικὰ δέματα.

Ὑπολογίζεται ὅτι περὶ τὰς 2 χιλ. Ἑλληνίδας προσφέρουν ἐθελοντικῶς μέσω τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τοὺς μαχομένους. Αὗται ἀνήκουν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ἀπὸ τῆς Βασιλίσσης μέχρι τῆς πτωχῆς ἐργάτιδος ἢ δακτυλογράφου.

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἱδρύματος, ἡ ἐργασία εἶναι ἐθελοντικὴ καὶ συνίσταται εἰς διαχείρησιν (παραλαβήν, διαλογήν, συσκευασίαν, εἰς δέματα, διανομὴν κτλ) τῶν προσφερομένων ἢ ἀγοραζομένων μαλλίνων κτλ. εἰδῶν καὶ τῶν προοριζομένων διὰ τὰς μαχομένας ἐνόπλους δυνάμεις.

Χαρακτηριστικὸν τῆς πίστεως πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἱδρύματος, εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ὡς ἄνω 107.500 δεμάτων, τὰ 80.000 περίπου διενεμήθησαν ἰδιοχείρως πρὸς τοὺς μαχομένους ὑπὸ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, μελῶν τῶν κατὰ τόπους παραρτημάτων τοῦ ἱδρύματος, αἵτινες δὲν θεωροῦν ὡς ἐμπόδιον τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς ὑποβάλλονται, διὰ νὰ μεταβοῦν μέχρι τῶν ἀκροτάτων φυλακίων καὶ νὰ κομίσουν εἰς τοὺς μαχομένους τὴν πίστιν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν δίκαιον ἀγῶνα ὅπερ τὸ Ἔθνος διεξάγει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, ὡς καὶ τὴν ψυχικήν των συμπαράστασιν εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν.

*

Καὶ δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολὴ ἂν τονίσωμεν ὅτι ὅλον αὐτὸν τὸν πολύπλοκον μηχανισμὸν τὸν ἐμπνέει καὶ τὸν κινεῖ ἡ προσωπικότης, ἡ τόσον δυναμικὴ ἄλλωστε καὶ δημιουργικὴ τῆς Βασιλίσσης μας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ περίφημος διὰ τὴν ἐθνικὴν σκοπιμότητά του μηχανισμὸς τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» ἐπεξετάθη ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1948 καὶ εἰς τὰ μαρτυρικὰ θύματα τῆς μανίας τῶν ἐαμοσλάβων, τοὺς συμμοριοπλήκτους.

Ὄχι λίγες φορὲς ἡ Βασίλισσά μας διένεμε αὐτοπροσώπως τὰ δέματα τὰ προοριζόμενα διὰ τοὺς συμμοριοπλήκτους καὶ ἡ ἐμφάνισίς Της ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐν λόγῳ θυμάτων προεκάλεσε πολλὲς φορές, τὰ δάκρυα τῆς συγκινήσεως καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης.

Χαρακτηριστική, ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι καὶ ἡ ἔκκλησις ποὺ ἀπηύθυνε ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1948 ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκκλησιν τονίζονται τὰ ἑξῆς:

«Οἱ στρατιῶται μας μὲ τὸ ὅπλον εἰς τὸ χέρι μένουν ἐκεῖ ψηλὰ ἄγρυπνοι φύλακες τῆς ἡσυχίας μας καὶ τῆς τιμῆς μας. Ἡ σκέψις ὅλων των εἶναι ἡ νίκη τοῦ Ἔθνους. Χάρις σὲ σᾶς, ποὺ ἀκούσατε τὴ φωνή μου, οἱ στρατιῶται μας θὰ ντυθοῦνε ζεστά, καὶ θὰ ἰδοῦνε ὅτι τοὺς σκεπτόμεθα καὶ ὅτι παρακολουθοῦμε μὲ ἀγωνίαν τοὺς μόχθους των καὶ τὰς θυσίας των καὶ ὅτι εἴμεθα μαζύ των. Ἀλλὰ οἱ στρατιῶται μας ἔχουν καὶ μίαν ἄλλην σκέψιν. Σκέπτονται ἐκείνους ποὺ ἄφησαν πίσω των, τὶς οἰκογένειές των, τὶς γυναῖκες των, τὰ παιδιά των, ὅλους τοὺς δικούς των, ποὺ ἔμειναν χωρὶς προστασίαν, χωρὶς βοήθειαν. Δὲν πρέπει ἡ σκέψις αὐτὴ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ἀνησυχοῦν, δὲν πρέπει νὰ τοὺς δηλητηριάζῃ τὴν χαράν των καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν των, διότι ἐξελέγησαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ προασπίσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν καὶ διὰ νὰ γράψουν μὲ χρυσᾶ γράμματα τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος μας.

Γιὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμε λοιπὸν ἀπὸ κάθε ἀνησυχίαν, ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ μεριμνήσωμεν διὰ τὰς οἰκογενείας των, νὰ τὰς προστατεύσωμεν, νὰ τοὺς δώσωμεν ὅ,τι λείπει ἀπὸ αὐτάς. Ζητῶ λοιπὸν ἀπὸ σᾶς, μαζὺ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας θυσίας ποὺ ἐκάματε ἕως τώρα, νὰ κάμετε καὶ μίαν νέαν προσπάθειαν. Πρέπει ἡμεῖς

πού μένομε στὰ σπίτια μας, νὰ δείξωμε εἰς ἐκείνους πού εἶναι ἐκεῖ ἐπάνω καὶ μᾶς προστατεύουν, ὅτι τὸ ἀναγνωρίζομεν καὶ ὅτι εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ὑποχρεώσεώς μας κάμνομεν ὅ,τι πρέπει διὰ τοὺς ἰδικούς των, ὅπως θὰ τὸ ἔκαμναν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ τοῦτο ἐζήτησα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἐφόδια καὶ ἀπεφασίσθη ν' ἀφαιροῦνται δύο σιγαρέττα ἀπὸ κάθε πακέττο, καθὼς καὶ νὰ ἐπιβληθῆ ἕνας μικρὸς φόρος στὰ δημόσια θεάματα. Μὲ τὴν μικρὰν αὐτὴν θυσίαν μποροῦμε νὰ κάμωμε πολλὰ πράγματα. Ἐκεῖνοι πού εἶναι πλούσιοι ἄς δώσουν περισσότερα διὰ ν' ἀφήσωμεν ἐκείνους πού εἶναι ἐκεῖ ἐπάνω νὰ συνεχίσουν ἀπερίσπαστοι τὴν ἱστορίαν, ἡ ὁποία γράφεται ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν».

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ Β.

*

Πρὸς ἀντιμετώπισιν ὅμως τῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας εἶχαν εἰς μάλλινα αἱ μαχόμεναι ἐναντίον τοῦ συμμοριακοῦ συρφετοῦ ἐθνικαὶ δυνάμεις, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα εἶχε τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διενεργείας μεγάλου ἐράνου. Ὁ ἔρανος διενεργήθη τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1947 εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ ἄλλας μεγαλοπόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἑλληνίδων ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τῆς Βασιλίσσης, ὑπῆρξε σημαντικωτάτη καὶ ὁλόψυχος.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐράνου, ἀναφέρουσα εἰς τὸν ἀπολογισμόν της, τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε τὴν 23ην Φεβρουαρίου 1948 εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, τοὺς συντελέσαντας ὥστε ἡ «ἡμέρα τοῦ στρατοῦ» νὰ ὑπερβῆ πᾶσαν προσδοκίαν, ὁμιλεῖ ὡς ἑξῆς διὰ τὴν ἀκάματον καὶ ἐνθουσιώδη δραστηριότητα χιλιάδων κυριῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς:

«Αἱ κυρίαι αἱ συμμετασχοῦσαι εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ μόνον, ὑπολογίζονται εἰς 5 χιλιάδας περίπου. Αὗται ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ἅς προσέφερον εἰς τὸν ἔρανον, ἐπόπτευον καὶ τοὺς 758 τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχαν διαιρεθῆ αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεύς». Ἡ αὐθημερὸν ἐξ ἄλλου καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐπαλήθευσις καὶ διαλογὴ τῶν μαλλίνων εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας ἐγένετο ὡσαύτως ὑπὸ κυριῶν».

Καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ Λαμπροῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ πού τὴν λαμπρότητά του τὴν ὀφείλει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, συνεχίζεται καὶ θὰ συνεχίζεται γιὰ νὰ προσφέρη βοήθεια καὶ παρηγοριὰ ἀφ' ἑνὸς στὰ παλληκάρια μας πού πολεμοῦνε ἀκούραστα καὶ ἀγόγγιστα στὰ ἄγρια βουνὰ τῆς βορείου Ἑλλάδος μας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰς οἰκογενείας των πού ἔμειναν πίσω ἀπροστάτευτες καὶ πού ἐν τούτοις ποτὲ δὲν παρεπονέθησαν γιατὶ λείπουν οἱ δικοί τους.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἕνα Ἐπιπρόσθετον ἔργον πού ἐπετέλεσεν καὶ ἐπιτελεῖ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, γιατὶ ποτὲ δὲν ἐξέχασε πὼς ὑπάρχουν στὰ μετόπισθεν οἰκογένειες πολεμιστῶν πού ἔχουν ἀνάγκην βοηθείας καὶ ποτὲ δὲν παραμέλησε νὰ φροντίση γι' αὐτὸ καὶ ὅλοι νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι.

Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ξενητειά

Η ΕΛΛΑΣ εἶναι ἕνα μικρὸ ἔθνος ποὺ ποτὲ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ θέλη ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Θύελλαν, γιατὶ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἔχη πρακτικὰ ὠφέλη ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν αὐτήν.

Τῆς ἐπέβαλαν ὅμως τὸν Πόλεμον, καὶ διότι δὲν ἤθελε νὰ ὑποδουλωθῆ ἀντέταξαν ἡρωϊκὴν ἄμυναν προτείνουσα τὰ στήθη εἰς τὰς μυριάδας τῶν λογχῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἀποφασισμένη ἢ νὰ ζήση ἐλεύθερα ἢ ν' ἀποθάνη!

Καὶ ἔσωσε τὴν τιμήν της μὲ τὴν στάσιν της αὐτήν, διότι βεβαίως ὑπεχώρησε εἰς τὴν βίαν τῶν κατακτητῶν, μὰ ὅμως ἔδωσε τὴν νίκην εἰς τοὺς Συμμάχους. Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ζοφερὲς ημέρες γιὰ τὸ Ἔθνος ὅλο καὶ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια συνεχίζουσα τὴν παράδοσιν τὴν Ἑλληνικὴ ἔφυγε εἰς τὴν Κρήτη καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν διὰ νὰ συνεχίση μαζὶ μὲ τοὺς συμμάχους μας τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν.

Ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἀναγκαστικὰ ἀκολούθησε τὸν Δρόμον τῆς ξενητειᾶς μὲ λύπην γιατὶ ἄφινε τὴν πολυαγαπημένη Πατρίδα, μὰ μὲ ἀπόφασι κι' ἀπὸ ἐκεῖ ν' ἀγωνισθῆ μὲ ὅλας Της τὰς δυνάμεις γι' αὐτήν.

Ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους συντελεστὰς τῆς νίκης τῆς Ἑλληνικῆς και συνεπῶς καὶ τῆς Συμμαχικῆς Νίκης, γι' αὐτὸ δὲν ἦταν ἄγνωστη ὅταν πῆγε ἔξω!

Τὸ ἔργον Της ὄχι μόνον ἦταν γνωστόν, μὰ καὶ ἐθαυμάζετο ἤδη ἀπὸ τοὺς παρακολουθοῦντας μακρόθεν τὰ πράγματα καὶ συνεπῶς βλέποντας αὐτὰ πιὸ καθαρά.

Ἔτσι ὅταν, ἀμέσως σὰν ἔφθασε ἔξω, ἀπεφάσισε νὰ δράση καὶ πάλιν γιὰ χατῆρι τῆς πολυαγαπημένης Πατρίδος, οἱ πάντες ἐτάχθησαν εἰς τὴν διάθεσίν της νὰ τὴν ἐξυπηρετήσουν, νὰ τὴν βοηθήσουν γιὰ νὰ φέρη εἰς πέρας τὸ Βαρὺ—Βαρύτατον τώρα πλέον ἔργον, ποὺ ἀνελάμβανε νὰ βοηθήση τὴν σκλαβωμένη Πατρίδα Της.

Τὸ πολὺ κοινὸν δὲν γνωρίζει τὶς λεπτομέρειες τοῦ τιτάνιου ἔργου ποὺ ἐπραγματοποίησε ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς, γι' αὐτὸ στὰ ἑπόμενα Κεφάλαια ἐπεκτεινόμεθα κάπως ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ κοινὸν ὅμως γνωρίζει τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου ἐκείνου, γιατὶ τὰ αἰσθάνθηκε, τὰ εἶδε, ὠφελήθηκε ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ ἄπειροι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ εὐλογοῦν τὴν Βασίλισσα γιατὶ ἐμμέσως τοὺς ἔσωσε τὴ ζωή.

Ὅταν ἡ ἄγρια βαρυχειμωνιὰ ἔδερνε τὴν Ἑλλάδα

ΟΤΑΝ οἱ μεγάλες μπόρες τῆς Κατοχῆς, τῆς σκλαβιᾶς καὶ ἐξαθλιώσεως ἐδέρνανε τὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα καὶ οἱ δοκιμασίες και οἱ κακουχίες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶχαν φθάσει στὸ κατακόρυφο, ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, Πριγκήπισσα Διαδόχου τότε, βρισκόταν ἀναγκαστικὰ μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο Της λαό. Στὶς μεγάλες αὐτὲς στιγμὲς νοιώθει μέσα Της ὅλη τὴ δυναμικότητα καὶ τὴ θέληση νὰ βοηθήση, ἀπὸ τὴν ξενητειά, μὲ κάθε τρόπο, τὸ λαό Της, νὰ ἐνισχύση τὴν ἀντοχή του στὴν

κάθε ταλαιπωρία καὶ τὴν ἐμμονή του στὴν πίστη γιὰ τὴ Νίκη. Κι' ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ οἱ δεσμοὶ Της μὲ τὸ λαὸ Της γίνονται ἀδιάρρηκτοι. Μὰ εἶχε προηγηθῆ ἡ γνωριμία Της μαζί του καὶ εἶχαν σφυρηλατηθῆ οἱ ἀκατάλυτοι αὐτοὶ δεσμοί.

Κι' ἐκεῖ στὴν ξενητειὰ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη δὲν γίνεται μόνο ὁ παρήγορος ἄγγελος τοῦ χειμαζομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐμψυχωτής του. Ἔτσι ἡ ἀναγκαστικὴ ἐξορία γλυκαίνεται ἀπὸ τὶς ἀκούραστες φροντίδες, γιὰ τὸ λαό Της, ἀπὸ τὴν ἀσίγαστη ἔγνοια Της νὰ τὸν ἀνακουφίση. Μὰ συγχρόνως γίνεται στὴν ξενητειὰ ὁ διαπρύσιος κῆρυξ τῶν ἐθνικῶν δικαίων του καὶ τῆς μεγαλειώδους ἀντιστάσεώς του, στοὺς νέους καὶ στοὺς παληοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μὲ ἄγρυπνα μάτια καὶ μὲ πονεμένη καρδιὰ ἡ Βασίλισσα πληροφορεῖται στὴν ξενητειά, ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, τὰ νέα δεινά, τὶς νέες θυσίες ἀπὸ τὸ ἀτελείωτο δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὸ ἀτσαλώνει τὴν ἀπόφασί της νὰ προσέλθη ἀρωγὸς στὸν δεινοπαθοῦντα Ἑλληνικὸ λαό.

Δὲν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο στὸ μεγάλο, στὸν ἱερὸ σκοπό Της. Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ γυναίκα σὰν κι' Αὐτήν, ποὺ νὰ ἔχη πλήρη ἐπίγνωσι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς Της.

*

Ἡ φωνή Της στὴν ξενητειά, φωνὴ τῶν δικαίων τοῦ αἱμάσσοντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ γίνεται ἐγερτήριον σάλπισμα, ὄχι μόνον γιὰ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ξένους, ποὺ ἀρχίζουνε ν' ἀκοῦνε μὲ στοργὴ καὶ μὲ κατανόηση, τὸ πολύπλευρο δρᾶμα καὶ τὶς θυσίες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη ἱκανοποίηση, πο ὑαἰσθάνεται ἡ αὐριανὴ Βασίλισσα—Μάννα γιὰ τὸ χειμαζόμενο λαό Της. Καὶ τὸ ἔργο Της προχωρεῖ. Τὰ πονεμένα λόγια, ποὺ διερμηνεύουν τὴν Ἑλληνικὴ τραγωδία στὴν ξενητειά, γίνονται σὲ λίγο ἔργα. Εἶναι οἱ πρῶτοι ἔρανοι, εἶναι οἱ πρῶτες προσφορὲς γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαό.

Ἡ λαμπρὴ συγκομιδὴ ἔχει ἀρχίσει. Ἡ στοργικὴ καρδιὰ τῆς αὐριανῆς Βασίλισσας—Μάννας φλογίζεται ἀπὸ τὸν ἱερὸ πόθο νὰ ξυπνήση, στὶς καρδιὲς τῶν ξένων τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ τὴ δέρνει ἡ ἄγρια βαρυχειμωνιά. Κι' ὅταν μαθαίνη πὼς οἱ πρῶτες ἀποστολές Της φθάνουν στὶς πονεμένες μαννοῦλες καὶ στὰ συφοριασμένα ὀρφανά, φουντώνει τότε μέσα Της ἡ ἐπιθυμία νὰ τ' ἀνακουφίση περισσότερο.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σκλαβωμένος λαός Της μαθαίνει μὲ συγκίνηση, μὲ θαυμασμό, μὲ κατάπληξη πὼς μιὰ νεανικὴ καρδιὰ —ἡ καρδιὰ τῆς αὐριανῆς Βασίλισσάς του— κτυπάει γι' αὐτὸν καὶ τὸν συμπονεῖ. Κι' ἀναρωτιῶνται οἱ ἁπλοῖ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, οἱ χαροκαμμένες μάννες, τὰ δύσμοιρα ὀρφανά:

— Εἶναι λοιπὸν γιὰ μᾶς ἡ Θεία Πρόνοια;

Μέσα στὰ ποτήρια τὰ φαρμάκια, ποὺ πίνει καθημερινὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἔρχεται σὰ βάλσαμο παρηγοριᾶς τὸ ἀκοίμητο ἐνδιαφέρον τῆς αὐριανῆς Βασίλισσάς του. Γιὰ τὴ γεννημένη Βασίλισσα—Μάννα δὲν ὑπάρχουν κοινωνικὲς τάξεις. Στὴ χαρὰ καὶ στὴ θλίψη· εἶναι ὅλοι ἴσοι, ὅλοι πλάσματα τοῦ Θεοῦ, παιδιὰ τῆς ἴδιας πατρίδος. Ἐκεῖ στὴ μακρυνὴ ξενητιά, ἀπ' ὅπου δουλεύει ἀκούραστα ἡ Πριγκήπισσα Διαδόχου φτάνουνε καμμιὰ φορά, ἀπὸ τὴ σκλαβωμένη πατρίδα, κάτι μηνύματα, ποὺ φέρνουνε τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς, στὰ μάτια καὶ γεμίζουνε ἐλπίδες τὴν πονεμένη καρδιά.

Καὶ τὰ μηνύματα αὐτὰ τὴν πληροφοροῦν, πὼς μιὰ ταπεινὴ γυναικούλα τοῦ λαοῦ παρακαλάει τὴν Παναγία, στὴν προσευχή της, νὰ κόβη ἀπ' αὐτὴν μέρες καὶ νὰ τὶς δίνη στὴν αὔριανὴ Βασίλισσα—Μάννα. Κι' ἀκόμα, πὼς ἕνα λιγνεμένο ἀπὸ τὴν πεῖνα παιδάκι κρύβει μὲ λαχτάρα στὸ ἀδυνατισμένο στηθάκι του, τὴ φωτογραφία τῆς Πριγκήπισσας—Διαδόχου.

*

Πόσο γλυκαίνουνε τὴν πονεμένη καρδιά Της στὴν ξενητιά, τὰ μηνύματα αὐτά. Καὶ κάνουν τὶς ἐλπίδες Της νὰ φτερουγίζουν γιὰ τὸ γρήγορο ξαναγύρισμα στὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα, γιὰ τὸ χαρούμενο ἀντίκρυσμα τῆς ἑλληνικῆς ἀκρογιαλιᾶς, γιὰ τὰ χάδια τοῦ γαλάζιου ἑλληνικοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ Μάϊος τοῦ 1942, βρίσκει τὴ Βασίλισσά μας—Πριγκήπισσα ἀκόμη τότε—στὴ Νότιο Ἀφρική. Ἐκεῖ δίνει σάρκα καὶ ὀστᾶ στὸ μεγάλο ἐθνικὸ ἔργο της, μὲ τὴν ἵδρυσι τοῦ «Ταμείου Προνοίας τῆς Πριγκηπίσσης—Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος».

Καὶ τὴν ἵδρυση ἀκολουθεῖ ἀμέσως ἡ ἀκόλουθη ἔκκληση πρὸς ὅλο τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό :

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ἡ Ἑλλὰς ἐπολέμησε γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ ὅλοι γνωρίζουν τὸ πῶς ἐπολέμησε. Σήμερα ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ πεθαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν πεῖνα. Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ ἠθικό τους εἶναι ψηλὰ καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐλευθερίας πλησιάζει. Θὰ εὕρη ὅμως τὸν τόπο εἰς ἀπερίγραπτον χάος καὶ δυστυχίαν.

Γιὰ νὰ ὀργανωθῆ ἀπὸ τώρα ἡ βοήθεια ποὺ θὰ σταλῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐθὺς ὡς ἀπελευθερωθῆ, ἔχω ἱδρύσει τὸ «Ταμεῖον Προνοίας τῆς Πριγκηπίσσης—Διαδόχου», τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ἤδη μὲ δραστηριότητα εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς.

Ἀπευθύνομαι πρὸς τὸ κοινὸν τῆς γείτονος καὶ φίλης Αἰγύπτου. Ἀπευθύνομαι πρὸς αὐτούς, ποὺ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἔχουν αἰσθανθῆ τὸ τί ἔκανε ἡ Ἑλλὰς γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὸν πολιτισμό, καὶ ποὺ ἡ γενναιόφρων ψυχή των δύναται ν' ἀντιληφθῆ τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἄδικο τῆς σημερινῆς της δυστυχίας, καθὼς καὶ τὰς μελλοντικὰς συνεπείας τοῦ σημερινοῦ δράματος.

Ζητῶ τὴν συνδρομὴν ὅλων καὶ πιστεύω, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν εὐτυχισμένο τόπο, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἔμεινε καὶ θὰ μείνη ἔξω τῆς θεομηνίας, ἡ ἔκκλησίς μου δὲν θὰ μείνη χωρὶς ἀπάντησιν».

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Ὁ ἑλληνόφωνος τύπος τοῦ ἐξωτερικοῦ, καθὼς καὶ οἱ ντόπιες εφημερίδες δημοσιεύουνε τὴν τόσο εὔγλωττη αὐτὴ ἔκκληση κι' ἀμέσως ὁ ἔρανος ἐνισχύεται. Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχει στενὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ «Ταμείου Προνοίας» καὶ τῆς νόμιμης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ποὺ βρισκόταν τότε στὸ Λονδῖνο. Οἱ ἐπιτροπὲς τοῦ ἐράνου πληθαίνουνε στὴν Αἴγυπτο, στὸ Χαρτούμ, στὴ Νότιο-Ἀφρικανικὴ Ἕνωση, στὴν Ἀργεντινή, ὅπου Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες ἀναπτύσσουνε, κάτω ἀπ' τὴ λαμπρὴ πρωτοβουλία τῆς Πριγκηπίσσης—Διαδόχου μιὰ ἔκτακτη πατριωτικὴ δραστηριότητα. Τὰ χρήματα ποὺ συγκεντρώνονται, λίρες Ἀγγλίας, λίρες Αἰγύπτου, χάρτινες λίρες,

γαλλικὰ χρυσᾶ νομίσματα, ἐλβετικὰ φράγκα καὶ δολλάρια, προορίζονται, ὄχι γιὰ ἀγορὰ τροφίμων (ἀφοῦ τὴν τροφοδοσία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ἀνέλαβαν οἱ μεγάλοι σύμμαχοί του λύνοντας τὸν ἀποκλεισμό), ἀλλὰ γιὰ ἀγορὰ εἰδῶν ρουχισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μεγάλος καὶ θερμὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος στρατηγὸς Γιὰν Σμάτς, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἀρκετὰ εὔγλωττη ἐπιστολὴ τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης ἀπευθύνει τὸ ἀκόλουθο διάγγελμα πρὸς τὸ νοτιο-Ἀφρικανικὸ λαό:

«Ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη τῆς Ἑλλάδος ἵδρυσε ἕναν ἔρανον διὰ τὰ θύματα πολέμου Ἑλλάδος. Ὁ ἔρανος αὐτὸς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Στράτφορδ εὑρίσκεται ἤδη ἐν λειτουργίᾳ καὶ ἔλαβεν ἀμέσως πολύτιμον ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸ κοινόν. Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω πόσον θερμῶς ὑποστηρίζω τὴν ἔκκλησιν αὐτὴν καὶ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ Νοτιοαφρικανικόν μας κοινὸν νὰ συμβάλῃ μὲ γενναίας δωρεάς.

Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ὑπῆρξεν ὑπέροχος. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἑβδομάδων ὁ κ. Τσῶρτσιλ ὁμιλῶν στὸ Κάϊρον ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἡρωϊκοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, περιγράφων τὰ ἀφάνταστα δεινοπαθήματα ποὺ οἱ μονάδες του ἀντιμετώπισαν κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χώρας του ἐναντίον τῆς Ἰταλικῆς εἰσβολῆς. Ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἔσπευσε εἰς βοήθειαν τῆς Ἰταλίας, οἱ Ἕλληνες θὰ ἐκέρδιζαν μίαν σημαίνουσαν νίκην διὰ τὸν συμμαχικὸν σκοπόν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος διεξήχθη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπάνω εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ δριμύτατον χειμῶνα, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπέφερεν ἀπὸ τὸ κρύο περισσότερον ἀπὸ ὅσον ὑπέφερεν ἀπὸ τὸν ἐχθρό. Δυστυχῶς τὰ δεινὰ τοῦ φτωχοῦ αὐτοῦ λαοῦ ηὐξήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς.

Ἐδείξαμεν τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν τρέφομεν πρὸς τὸν ἡρωϊκὸν αὐτὸν λαόν, μὲ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν ἐκάμομεν εἰς τοὺς Ἕλληνας πρόσφυγας. Εἴχομεν ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσωμεν μέλη τῆς Βασιλικῆς των Οἰκογενείας. Ἐσυνεισφέραμεν εἰς τὸν ἔρανόν των, ἀλλὰ δυνάμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ πράξωμεν περισσότερα, διότι κανένα ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ κράτη δὲν δικαιοῦται περισσότερον τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἐνισχύσεως ὅλων μας.

Εἶμαι εὐτυχὴς νὰ πιστοποιήσω τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ τοῦ ἐράνου. Ἐλπίζω οἱ Νοτιοαφρικανοὶ ὅλων τῶν τάξεων θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ συνεισφέρουν μὲ γενναιοδωρίαν ὑπὲρ ἐκείνων, ποὺ ἐπλήρωσαν τὴν μεγαλειτέραν μερίδα τῶν κινδύνων καὶ θυσιῶν τοῦ κοινοῦ μας ἀγῶνος.

Ἡ δοξασμένη Ἑλλὰς οὐδέποτε ἔδειξεν ἱπποτικώτερον παράδειγμα κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ἱστορίας της ἀπὸ τὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησε νὰ προβάλῃ ἐναντίον τοῦ ἄξονος.

Μᾶς δίδεται σήμερα ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσωμεν τὸν θαυμασμόν μας εἰς τὸ ἡρωϊκὸν αὐτὸ ἔθνος συμμετέχοντες γενναιόδωρα εἰς τὸν ἔρανον τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος».

*

Ὅμοια ἐνθαρρυντικὰ καὶ ἐλπιδοφόρα μηνύματα, ἀπὸ ἐπιφανεῖς ξένους καὶ θερμοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος ἀκολουθή-

σανε πολλά. Όλοι τους θαυμάζανε τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ τὴν ἀτσαλένια ἀντοχή του καὶ συγχαίρονταν τὴν Πριγκήπισσα-Διαδόχου, γιὰ τὸ μεγάλο ἔργο της.

Ἀλλ' ὅπως εἶναι γνωστόν, μέσα στοὺς ἄλλους κόπους γιὰ τὸ ἐθνικὸ ἔργο Της, ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἀντιμετώπισε καὶ κινδύνους καὶ στερήσεις ἐκεῖ στὴν ξενητιά.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς σοβαροὺς αὐτοὺς κινδύνους ἤτανε ἡ πυρκαϊὰ ποὺ ἔπιασε τὴ νύκτα τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1941, στὸ σπίτι τοῦ Προὺγκ τῆς νότιας Ἀφρικῆς, ποὺ τοὺς εἶχε παραχωρήσει ὁ στρατάρχης Σμάτς. Τὴ φωτιὰ τὴν πῆρε εἴδηση πολὺ γρήγορα εὐτυχῶς ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, ξύπνησε γρήγορα - γρήγορα τὰ παιδιὰ καὶ γλύτωσαν ἀπὸ τὶς τεράστιες φλόγες ἔπειτα ἀπὸ τὸ σοβαρὸ κίνδυνο ποὺ διατρέξανε ὅλα τὰ μέλη τῆς Οἰκογενείας ἀφίνοντας πίσω τους κατεστραμμένες τὶς ἀποσκευές τους.

Ἄλλο σοβαρὸ ἀτύχημα ἀντιμετώπισε ἡ Βασίλισσά μας στὶς 11 Μαΐου τοῦ 1942, ὅταν ταξείδευε μὲ τὸν Βασιλέα Παῦλο, Διάδοχο ἀκόμα τότε, μὲ τ' ἀεροπλάνο ἀπ' τὴ Νότιο Ἀφρικὴ στὴν Αἴγυπτο. Στὸ δρόμο ὅμως ἡ μηχανὴ τοῦ ἀεροπλάνου χάλασε καὶ πῆρε φωτιά. Λίγο ἔλειψε νὰ καῆ τὸ ἀεροπλάνο, ποὺ ἔφερνε τὸ αὐριανὸ Βασιλικὸ ζεῦγος τῆς Ἑλλάδος. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ πιλότος δὲν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του καὶ προσγειώθηκε ἀμέσως κι' ἔτσι γλύτωσαν. Ὁ πιλότος διηγόταν ἔπειτα τὴν καταπληκτικὴ ψυχραιμία τῆς Πριγκηπίσσης - Διαδόχου ποὺ στὶς κρίσιμες στιγμὲς τῆς βλάβης τοῦ ἀεροπλάνου, ἔδινε θάρρος καὶ σ' αὐτόν.

Στὸ μεταξύ, παρ' ὅλο ὅτι τὰ πράγματα στὴν Ἀφρικὴ γιὰ τοὺς Συμμάχους δὲν ἦταν τόσο ρόδινα, ἡ Πριγκήπισσα Διαδόχου ἐξακολουθοῦσε ἀκούραστη τὸ τιτάνιο ἔργο της. Στὶς 27 Ἰουλίου 1943 ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη μίλησε ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ Καΐρου, μὲ τόση πατριωτικὴ ἔξαρση, ὥστε συνεκίνησε, ὄχι μόνο τοὺς θερμοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς δυσπίστους, ποὺ δὲν ἔβλεπαν μὲ τόσο καλὸ μάτι τὴ Μεγάλη Πατρίδα μας.

Παραθέτουμε ἐδῶ τὴν ἐμπνευσμένη ἔκκληση τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης γιατὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἱστορικὸ ἔγγραφο στὴν Ἱστορία τοῦ σκληροῦ ἀγῶνα τῆς Φυλῆς μας, ποὺ τὸν ἐτόνωνε τόσο ἀποτελεσματικὰ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον τῆς δυναμικῆς αὐτῆς γυναίκας:

«Εἰς τὴν Αἴγυπτο ἔφθασα ὡς ξένη. Σήμερα ἔχω φίλους, φίλους πολλούς, ποὺ μὲ κάνουν νὰ αἰσθάνωμαι ὅτι τίποτε δὲν μὲ χωρίζει ἀπὸ σᾶς. Μὰ ὅσο πιὸ πολὺ αἰσθάνομαι σὰ νὰ βρίσκωμαι στὸ σπίτι μου — εἰς τὴν Αἴγυπτον — τόσο πιὸ πολὺ ἡ σκέψις μου καὶ ἡ καρδιά μου, μὲ σπρώχνουν πίσω στὰ κύματα τῆς Μεσογείου στὴν πατρίδα μου καὶ στὸ λαό της. Ἡ ἀμέτρητη καλωσύνη, ποὺ δείξατε σεῖς οἱ Αἰγύπτιοι, σὲ ὅσους οἱ τύχες τοῦ πολέμου ἔφεραν σὲ τοῦτο τὸν τόπο, θὰ μείνη φωτεινὴ εἰκόνα, ὅταν γυρίσουμε στὰ σπίτια μας. Ὅταν ἔρθη ἡ λαμπρὴ αὐτὴ ὥρα, δὲν θὰ γεμίσουν τὰ μάτια μας μονάχα δάκρυα χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ δάκρυα λύπης, διότι θὰ πρέπη ν' ἀφίσουμε τοὺς φίλους, ποὺ μᾶς ἔδωσαν φιλοξενία καὶ φιλία, στὴν ὥρα τῆς μεγάλης μας ἀνάγκης.

Ἔχει λεχθῆ, πὼς οἱ φιλίες ποὺ γεννῶνται στὶς πιὸ δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς εἶναι ἐκεῖνες ποὺ βαστοῦν παντοτεινά. Αὐτὸ δὲν ἀφορᾶ μόνο τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Αἴγυπτος ἔχουν μεγάλες ὁμοιότητες. Ὄχι μόνο

ὅσον ἀφορᾷ τὸ κλῖμα, τὴ θάλασσα, τὸν ἥλιο καὶ τὸ γαλάζιο οὐρανό. Ὑπάρχει καὶ κάτι στὴν ψυχή, ποὺ μᾶς συνδέει.

Ἀνέκαθεν νοσταλγοῦσα νὰ ἔλθω εἰς τὴν Αἴγυπτον, γιὰ νὰ θαυμάσω τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖον της καὶ γιὰ νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μὲ ἀνθρώπους τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι ἔχουν ψυχικοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Πρὸς τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Ἑλλάδα στρέφεται ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς διὰ νὰ εὕρῃ τὴν γέννησίν του.

Πίσω ἀπὸ τὶς δυό μας πατρίδες ὑπάρχει μακρὰ ἱστορία πολιτισμοῦ, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ ἀρχαιότατες πηγές. Ἐπίσης πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐκτιμῶμεν εἰς τὴν σύγχρονον ζωήν, ἔφθασαν εἰς τὸν σημερινόν μας κόσμον, μέσω τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἦσαν οἱ κάτοικοι τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου, ποὺ μπόρεσαν μὲ τὸν λόγο νὰ μεταδώσουν στὴν Ἑλλάδα τὴ θεία σπίθα τῆς γνώσεως, ἡ ὁποία μετεβλήθη ἀπὸ τοὺς νέους τῆς Ἀττικῆς σὲ φλόγα ποὺ ἀργότερα ἐφώτισε ὅλο τὸν κόσμο. Σήμερα ἡ φλόγα αὐτὴ τοῦ πολιτισμοῦ σιγοκαίει καὶ κάνει ἀπεγνωσμένη προσπάθεια γιὰ νὰ ἐπιζήσῃ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἀπειλοῦν νὰ σβύσουν τὴν θείαν αὐτὴν σπίθα, ποὺ μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τοὺς προγόνους σας.

Ὅταν, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1940, τὰ σύννεφα ἄρχισαν νὰ μαζεύωνται ἀπὸ κάθε γωνιὰ τοῦ ὁρίζοντος ὅταν εἶχε πέσει ἡ Γαλλία, ὅταν τὰ πλεῖστα τῶν μικρῶν κρατῶν εἶχαν ἐξαναγκασθῆ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Ἄξονα καὶ ἡ Ρωσσία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἦσαν ἐμπόλεμοι, τίποτε δὲν ἐφαίνετο ἱκανὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς μηχανοκινήτους Μεραρχίας τοῦ Ἄξονος νὰ φθάσουν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου καὶ ν' ἁπλώσουν ἀπ' ἐκεῖ τὸν πόλεμον εἰς ὅλην τὴν Ἀφρικανικὴν Ἤπειρον.

Οἱ Ἰταλοὶ ἐσχεδίαζαν ἤδη τὴν θριαμβευτικὴν των εἴσοδον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐνόμιζαν ὅτι μποροῦσαν νὰ τρομάξουν τοὺς Ἕλληνας ἢ νὰ σαρώσουν τὴν ἀπεγνωσμένην ἀντίστασίν των. Ἀλλὰ ἐλογάριασαν ἄσχημα. Ξέχασαν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι λαός, ποὺ θὰ πολεμοῦσε μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς καὶ τῆς τελευταίας σταγόνας τοῦ αἵματός του, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἐλησμόνησαν πὼς διὰ τοὺς Ἕλληνας δὲν ἔπαιξαν ρόλον οἱ μηχανοκίνητες μεραρχίες, ἐλησμόνησαν πὼς δὲν ὑπάρχουν μόνον ὑλικαὶ ἀξίαι, ἀλλὰ καὶ ἠθικαὶ τοιαῦται.

Εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας οἱ ἄνδρες μας δὲν εἶχαν νὰ πολεμήσουν μόνον ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τοῦ ψύχους τοῦ Ἀλβανικοῦ χειμῶνος. Διὰ νὰ σᾶς δώσω μίαν μικρὰν ἰδέαν τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου αὐτοῦ, θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὰ γεγονότα, ποὺ θὰ σᾶς ἐνδιαφέρον.

Ἡ Ἑλλάς, πολὺ πτωχὸ κράτος, μποροῦσε νὰ διαθέσῃ διὰ ἕκαστον στρατιώτην, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν στολήν του, δύο ζεύγη κάλτσες δι' ἀρκετοὺς μῆνας, μίαν κουβέρταν καὶ ἕνα ζεῦγος ἀρβύλες. Ἡ τροφή του συνίστατο ἀπὸ μισὴ κουραμάνα ἡμερησίως καὶ μερικὲς ἐληές, ἐὰν εὑρίσκοντο. Μὲ αὐτὴν τὴν τροφὴν ἔζη, ἐπολέμα καὶ ἀπέθνησκεν ὁ Ἕλλην στρατιώτην. Πολλὲς φορὲς καὶ αὐτὴ ἡ μισὴ κουραμάνα δὲν ἔφθανε μέχρις αὐτοῦ, διότι τὰ χιόνια ἦσαν πολλὰ καὶ τὰ βουνὰ πολὺ ἀπότομα διὰ τὰ ζῶα. Θυμᾶμαι ὅτι ἐχάσαμε τὰ τρία τέταρτα τῶν μεταγωγικῶν μας ἡμιόνων, ὅταν κάποτε τὰ χιόνια ἀπέκλεισαν τὰ πρωτόγονα αὐτὰ μέσα συγκοινωνίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι μέγας ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν μας ἔμεινε ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας χωρὶς καὶ αὐτὸ τὸ πενιχρὸν του συσσίτιον. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν περίπου 8.000 Ἕλληνες στρατιῶτες ἔχασαν τὰ πόδια ἢ τὰ χέρια τους ἀπὸ

κρυοπαγήματα. Προτιμοῦσαν νὰ σταθοῦν καὶ νὰ πολεμήσουν νηστικοὶ καὶ ξυπόλητοι, παρὰ νὰ παραχωρήσουν ἔστω καὶ σπιθαμὴν ἐδάφους εἰς τοὺς Ἰταλούς. Εἶδα τοὺς ἀκρωτηριασμένους αὐτοὺς ἀνθρώπους στὰ νοσοκομεῖα τῆς Πατρίδος μου. Δὲν ἦσαν κατηφεῖς. Ἤθελαν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μάχωνται, συχνὰ ζητοῦσαν νὰ μοῦ ψιθυρίσουν κάτι στὸ αὐτί, δὲν ἤθελαν νὰ ἐπιδειχθοῦν εἰς τοὺς ἄλλους. Καὶ τότε μὲ παρακαλοῦσαν νὰ ἐνεργήσω ἐγὼ γιὰ νὰ ξαναπᾶνε στὸ Μέτωπο. Ἠσθάνοντο ὅτι ἦσαν ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ κάθωνται σ' ἕνα ἀεροπλάνο ἢ σ' ἕνα τὰνκ καὶ νὰ ρίχνουν βόμβες στὸν ἐχθρό.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ τὸ ἀσύγκριτο κουράγιο τους συχνὰ μοῦ ἔφερναν δάκρυα στὰ μάτια καὶ ἀναγκαζόμουν νὰ φύγω γιὰ νὰ ἐπιστρέψω τὴν ἑπομένη. Κάποιο ὑπερφυσικὸ πνεῦμα ἐφαίνετο νὰ τοὺς ἔχῃ κυριεύσει καὶ νὰ τοὺς κάνῃ νὰ ὑπομένουν κακουχίες καὶ νὰ κάνουν πράγματα πολὺ ἀνώτερα τῶν δυνάμεων τῶν κοινῶν θνητῶν. Ἦσαν ὑπερενθουσιώδεις μὲ τὰς νίκας μας καὶ τὴν ἰδέαν πὼς οἱ εἰσβολεῖς θὰ ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν.

Τότε ἦλθεν ἡ Γερμανικὴ εἰσβολή. Ἕνα κράτος 80 ἑκατομμυρίων ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν ἄλλου κράτους 45 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον ἐμαστιγώνετο καὶ ἐξευτελίζετο εἰς τὰ ὄμματα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀπὸ ἑπτὰ ἑκατομμύρια Ἕλληνες. Τότε ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία ἐφλέγετο καὶ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ διαθέσῃ δυνάμεις, ἐκράτησε τὴν ὑπόσχεσίν της καὶ ἔτρεξεν εἰς βοήθειάν μας, ὅπως μποροῦσε. Ὅμως ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἀποφασισμένη νὰ μὴν ἀφήσῃ τὸν ἐχθρὸ νὰ σπάσῃ τὴν ὀχυρωμένη γραμμὴ τῶν Ἑλληνο-βουλγαρικῶν συνόρων. Ἀφοῦ ἐδέχθη ὅλην τὴν δύναμιν τῆς Γερμανικῆς μηχανῆς, ἡ ἄμυνα τῆς γειτονικῆς μας χώρας ἐκάμφθη καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπλημμύρισε τὴν Ἑλλάδα. Στὰς Θερμοπύλας, Ἕλληνες καὶ Ἄγγλοι ἐπρότειναν τὴν ἐσχάτην των ἀντίστασιν καὶ εἰς τὸν τάφον των ἡ Ἱστορία θὰ χαράξῃ καὶ πάλιν τὰς ἐνδόξους αὐτὰς λέξεις:

«Ὦ ξεῖν, ἀγγέλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι».

Ὁ πόλεμος δὲν ἐσταμάτησε μὲ τὴν κατοχή. Τὰ ὅπλα ποὺ μεταχειρίζονται τώρα εἶναι ὅλα, ποὺ εἶχαν ξεχασθῆ ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς τελευταίας κατοχῆς τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῶν βαρβάρων φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ τόπος τώρα καταστρέφεται καὶ καταστρέφεται συστηματικὰ ἀπὸ ἕναν ἐχθρὸ ποὺ ζητεῖ νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ.

Ἀναφέρεται ὅτι ἐντὸς τῶν πρώτων 15 μηνῶν τῆς Ἀξονικῆς κατοχῆς ἀπὸ τοὺς 1.000.000 κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, ἀπέθανον οἱ 100.000. Μερικοὶ εἶχαν τὴν τύχη νὰ πεθάνουν γρήγορα καὶ γενναῖα, ὡς ὅμηροι, μπρὸς στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀθῶα θύματα τῆς ἀξονικῆς φιλοδοξίας ἠναγκάσθησαν νὰ αἰσθανθοῦν τὸ μαρτύριον καὶ τῆς ἀγωνίες τοῦ ἐκ πείνης θανάτου. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἦτο κάποτε εὔφορος χώρα, ποὺ τὴν καλλιεργοῦσαν καὶ δούλευαν σκληρὰ γι' αὐτὴν ἄνθρωποι, ποὺ τὴν ἀγαποῦσαν, εἶναι σήμερα ἐγκαταλελειμμένη. Τὰ χωράφια μένουν ἀκαλλιέργητα. Εἰς τὰς πυκνοκατωκημένας βομβοπλήκτους πόλεις συμβαδίζουν ἡ ἐπιδημία καὶ ὁ λιμός.

Πρέπει νὰ ξανακτίσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Νὰ ξανακτίσουμε τὰ σπίτια μας, νὰ ξαναφτιάξουμε τὰ κτήματά μας καί, τὸ σπουδαιότερο, πρέπει ἀπὸ τοὺς κατεστραμμένους αὐτοὺς ἀνθρώπους νὰ ξανακτίσουμε τὴν Πατρίδα μας.

Σήμερα, ὅπως οἱ τρεῖς Μεγάλοι καταστρώνουν σχέδια γιὰ

ΕΠΟΜΕΝΟΣ
ΤΟΜΟΣ

νὰ καταστρέψουν τὸν ἐχθρό, πρέπει ἐμεῖς νὰ καταστρώσωμε σχέδια καὶ νὰ βροῦμε τὰ μέσα γιὰ νὰ ξανακτίσουμε ὅ,τι αὐτὸς κατέστρεψε. Δὲν μποροῦσε νὰ ξαναφέρουμε εἰς τὴν ζωὴν τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας νεκρῶν, δὲν μποροῦμε νὰ ἀναστήσουμε αὐτοὺς ποὺ πεθαίνουν καθημερινῶς ἀπὸ ἐλλείψεις. Μποροῦμε ὅμως καὶ πρέπει νὰ νοσηλεύσουμε αὐτοὺς ποὺ θὰ ἐπιζήσουν. Πρέπει νὰ παράσχουμε τὰ πάντα γιὰ νὰ δώσωμε στὴν Ἑλλάδα τὰ μέσα νὰ ξαναζήση εἰς τὸν νέον κόσμον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ποὺ ξέρουμε ὅτι ἁπλώνεται μπροστά μας. Συμπεπυκνωμένες βιταμίνες, ρουχισμός, ἀκόμη καὶ τόσο ἀσήμαντα πράγματα, ὅπως βελόνες καὶ κλωστές, χρειάζονται εἰς τὸν λαόν μας γιὰ τὴν ἡμέρα ποὺ θ' ἀνοίξουν οἱ πόρτες τῶν φυλακῶν. Φάρμακα, ἐμβόλια γιὰ νὰ καταπολεμηθοῦν οἱ ἐπιδημίες, τεχνητὰ πόδια γιὰ τὶς χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν ποὺ ἔχασαν τὰ δικά τους ἀπὸ τὶς οβίδες καὶ τὰ χιόνια στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας. Ὅλα αὐτὰ χρειάζονται τώρα, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμα ὅταν θὰ ἔλθη ἡ εὐλογημένη ὥρα τῆς ἐλευθερίας. Καὶ μία ἔκκλησί μου σὲ σᾶς γιὰ χρήματα, ποὺ θὰ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἄξονος, ξέρω πὼς δὲν θὰ εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Εἶναι γνωστὴ ἡ Αἰγυπτιακὴ φιλοξενία, τὴν ὁποίαν ἔχουν τὴν τύχην νὰ χαίρωνται πολλοὶ Ἕλληνες. Ἀκόμη καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο ἡ Αἰγυπτιακὴ φιλοξενία ἦταν γνωστὴ σὲ μᾶς τοὺς Ἕλληνας. Διαρκοῦντος τοῦ πολέμου δεχθήκατε πολλοὺς πρόσφυγάς μας. Τοὺς κάνατε νὰ αἰσθάνωνται πὼς σπίτι εἶναι ὅπου ὑπάρχει φιλοξενία, καλωσύνη καὶ γενναιοδωρία.

Σήμερα σᾶς ζητῶ νὰ στείλετε τὴν καλωσύνην σας καὶ εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τῆς Μεσογείου, σᾶς ζητῶ νὰ δείξετε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν γενναιοδωρίαν σας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τόσο μεγάλο μέρος τοῦ ἐθνικοῦ σας χαρακτῆρος.

Εἴμεθα συνδεδεμένοι διὰ μεγαλυτέρων δεσμῶν ἀπ' ὅ,τι φανταζόμεθα ἴσως. Δὲν μᾶς χωρίζουν βουνά, μᾶς χωρίζουν μόνον μία λωρὶς γαλάζια θάλασσα, ἡ ὁποία μᾶλλον μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι μᾶς συνδέει παρὰ μᾶς χωρίζει.

Ἀκόμε ζητῶ ἀπ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς φίλους τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἔρανον αὐτὸν ποὺ φέρει τὸ ὄνομά μου καὶ ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν Α. Υ. τὴν πριγκήπισσα Chevikiar καὶ τὴν Α. Υ. τὸν πρίγηπα Amr Ibrahim, πρόεδρον τοῦ Ταμείου Προνοίας διὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀπὸ ἐξέχοντας Αἰγυπτίους, καθὼς καὶ ἀπὸ μέλη τῆς βρεταννικῆς καὶ ἑλληνικῆς παροικίας.

Σᾶς ζητῶ νὰ βοηθήσετε τὸν λαόν μας νὰ ξαναζήση. Νὰ ξαναζήση πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ σχεδόν. Σᾶς ζητῶ νὰ δείξετε τὴν γενναιοδωρίαν σας εἰς τὰ ἀθῶα θύματα τῆς βίας. Σᾶς ζητῶ νὰ ἀνοίξετε ἕνα μέλλον εἰς τὰ παιδιὰ αὐτά, ποὺ δὲν ἔχουν μπροστά τους παρὰ τὴν δυστυχίαν καὶ νὰ κάνετε ἕνα λαὸ ποὺ ὑποφέρει πολύ, νὰ καταλάβη ὅτι καὶ πάλιν τὸ φῶς θὰ ὑπερισχύση τοῦ σκότους.

Συναισθάνομαι ἀπολύτως τὴν γενναιοδωρίαν ποὺ δείξατε καὶ ἐξακολουθῆτε νὰ δείχνετε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1940' Ἀλλὰ εἶναι γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὶς μητέρες ποὺ σᾶς κάνω τὴν ἔκκλησί μου ἀπόψε.

Θὰ φαίνεται ἴσως περίεργο, ὅτι ἐγὼ σᾶς κάνω αὐτὴν τὴν ἔκκλησιν. Ἀλλὰ εἶμαι μητέρα καὶ δὲν τολμῶ νὰ σκεφθῶ πόσες καρδιὲς νέων μητέρων ἐρράγισαν ἀκούγοντας τὰ παιδιά τους νὰ κλαῖνε καὶ νὰ ζητοῦν λίγο ψωμί, ἐνῶ τὰ ἔβλεπαν νὰ ὑποφέ-

ρουν καὶ νὰ πεθαίνουν. Φαίνεται τόσο σκληρὸ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι αὐτὲς αἱ γυναῖκες ἐθυσίασαν πρῶτα τοὺς ἄνδρες, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς πατέρας τους εἰς τὴν Πατρίδα ἀγογγύστως καὶ τώρα εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ θυσιάσουν καὶ τὰ μικρὰ καὶ ἀθῶα παιδιά τους.

Τώρα ποὺ πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς ἀπελευθερώσεώς των, πρέπει νὰ λογαριάζουμε καὶ τὸ κάθε δευτερόλεπτο, ἑτοιμάζοντες καὶ ὀργανώνοντες τὸ ἔργον τῆς ἀνακουφίσεώς των. Ὁ μόνος μου σκοπὸς εἶναι νὰ ἀγοράσω καὶ νὰ ἐναποθηκεύσω τὰ πλέον ἀναγκαῖα καὶ ν' ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της.

Σὲ σᾶς, τοὺς συμπατριώτας μου, λέγω πὼς εἶμαι βεβαία πὼς κανεὶς ἀπὸ ὅσους ἀκοῦν τὴν ἔκκλησί μου δὲν θὰ λείψη νὰ κάνη τὸ καθῆκον του καὶ νὰ βοηθήση εἰς τὸ νὰ παράσχουμε βοήθεια καὶ ἀνακούφισιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ δυστυχοῦντας Ἕλληνας.

Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι σήμερα νὰ λογαριάσουμε τὰς ἀμέσους ἀνάγκας των. Ἡ ἀνάγκη νὰ παρασχεθοῦν ἐπειγόντως τὰ μέσα αὐτὰ τῆς βοηθείας, μᾶς ὑπεδείχθη καὶ ἀπὸ ἀνώτερα στελέχη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Σᾶς καλῶ ὅλους, εἴτε ὡς ἄτομα, εἴτε ὡς ὀργανώσεις, νὰ συνεργασθῆτε μαζί μου εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς προνοίας. Δὲν ἔχω ἀπαίτησιν, ὅλη μας ἡ προσπάθεια νὰ γίνη ἐδῶ, τώρα. Θὰ ἤθελα, ἐὰν δύναμαι νὰ τὸ ἐλπίσω, νὰ ἐξακολουθήσω ἕως ὅτου ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου πρὸς ἐκείνους ποὺ δυστύχησαν τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύω σὲ σᾶς, γιατὶ ξέρω πὼς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος εἶναι γραμμένο στὴν καρδιά σας μὲ φλογερὰ γράμματα. Ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς, τοὺς Αἰγυπτίους φίλους μου καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ βοηθήσετε καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα, ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν οἱ πρόγονοί σας, μᾶς ἐφώτισαν μὲ τὴν θείαν σπίθα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ».

*

Σὰν ἀπάντησι στὴν ἐμπνευσμένη αὐτὴ ἔκκλησι τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης ἦλθεν ἡ προσφορὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, ποὺ τὴν συνώδευσε ἡ ἀκόλουθη ἐπιστολὴ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τῆς Αἰγύπτου Ναχὰς Πασᾶ, πρὸς τὴν Πριγκήπισσαν Φρειδερίκην. Νὰ τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς:

Ὑψηλοτάτη,

Ἀφ' ὅτου ἀνέγνωσα τὴν γενναιόψυχον ἔκκλησιν διὰ τὸ ἔργον «Σώσατε τὴν Ἑλλάδα» ἐπεθύμουν, ὅπως ἡ Κυβέρνησίς μου ἐνθαρρύνη τὰς ἐνεργείας σας καὶ δώση ἄλλην μίαν φορὰν ἀπόδειξιν ὅτι συμμεριζόμεθα τὰ μαρτύρια τῆς χώρας σας.

Πλεῖστοι δεσμοὶ ἱστορικοὶ καὶ κοινωνικοὶ συνδέουν τὰ δύο μας ἔθνη, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἦτο κοιτὶς ἑνὸς μεγάλου πολιτισμοῦ, ὅστις διήρκεσε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἄφηκε τὰ ἴχνη του μέχρι σήμερον.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἐμπορευθῆ μαζί μας καὶ μάλιστα ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου, ζῶντες τὴν ζωήν μας καὶ συμμεριζόμενοι τὶς χαρὲς καὶ τὶς θλίψεις μας.

Ἡ μοῖρα ἔπληξε προσωρινῶς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἔπεσε θῦμα δολίου εἰσβολέως, ἀφοῦ ἐπολέμησε γενναίως καὶ εὐγενῶς. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ὑπετάγη, διότι μολονότι τὸ σῶμα ἠμπορεῖ γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ ἐξαφανισθῆ, μία εὐγενὴς ὅμως ψυχὴ θὰ ζήση γιὰ πάντα γιὰ νὰ προσδίδη ζωὴν εἰς τὴν ὕλην.

Τώρα, ἡ χαραυγὴ τῆς ἐλευθερίας γιὰ τὴν Ἑλλάδα συντό-

μας ἀνατέλλει. Ἡ Ἐπιτροπή Σας προπαρασκευάζεται διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπως δυνηθῇ ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰς στερήσεις τοῦ λαοῦ σας.

Ἡ Κυβέρνησίς μου ἀπεφάσισε σήμερον νὰ προσφέρῃ τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν Αἰγύπτου 5000 εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Σας, καὶ τοῦτο ὡς μίαν συμβολικὴν χειρονομίαν πρὸς τὸ ἀθάνατο πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν, ἥτις σᾶς ὤθησε νὰ ἀναλάβετε τὸ μέγα τοῦτο καθῆκον.

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΝΑΧΑΣ»

Ἔτσι τὸ Ταμεῖο τοῦ Ἐράνου συνεκέντρωνε, χάρις στὴν ἀκούραστη καὶ στοργικὴ Πριγκήπισσα Διαδόχου διάφορα χρηματικὰ ποσά, ποὺ ἦταν χρήσιμα γιὰ τὸν ἀγῶνα. Ὁ Αἰγύπτιος Πρωθυπουργός, ἐξ ἄλλου, ὅπως καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φαρούκ, εἶχαν λάβει μέρος στὴ μεγάλη ἑορτὴ ποὺ ἐδόθηκε στὸ Κάιρο, στὶς ἀρχὲς τοῦ Νοέμβρη τοῦ 43, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πριγκηπίσσης Σεβικιὰρ τῆς Αἰγύπτου. Σκοπὸς τῆς ἑορτῆς ἦταν νὰ ἐνισχυθῇ ὁ ἔρανος τῆς ἀκαταπόνητης Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης.

Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐχορεύθηκαν καὶ ἑλληνικὰ τραγούδια τραγουδήθηκαν, χαροὶ προκαλῶντας μιὰ ὑπέρτατη πατριωτικὴ συγκίνησι, στοὺς παρευρισκομένους Ἕλληνας καὶ μιὰ ἄδολη χαρὰ στοὺς φιλόξενους Αἰγυπτίους. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἀπέδωκε γιὰ τὸν ἔρανο 37.000 λίρες. Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς καὶ οἱ φιλόξενοι Αἰγύπτιοι ἔσπευδαν νὰ καταθέσουν ὅ,τι μποροῦσε ὁ καθένας γιὰ τὸν Ἔρανο, ποὺ ὁ σκοπός του ἤτανε τόσο ἱερὸς καὶ ποὺ ἀναζωπυροῦσε κάθε τόσο μιὰ δυναμικὴ γυναῖκα ποὺ εἶχε τάξει τὴ ζωή της στὴν ὑπηρεσία τῆς πατρίδας.

Ἑνάμισυ χρόνο, ποὺ ἔμεινε στὴν ξενητειὰ ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη δὲν ἔπαψε οὔτε στιγμὴ νὰ φροντίζῃ γιὰ τὸν ἱερὸ αὐτὸ σκοπό. Σήμερα, ὅλοι οἱ Ἕλληνες μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τοὺς καρποὺς τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ποὺ ἀπέδωσε τόσα ἀγαθὰ καὶ ἐκφράζουν γι' αὐτὸ τὴ βαθειά τους εὐγνωμοσύνη σ' Ἐκείνη, ποὺ ἐνεψύχωσε ἕνα τόσο πολύμοχθο πατριωτικὸ ἔργο.

ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΑΛΛ' ἡ Πριγκήπισσα Διαδόχου δὲν ἐσταμάτησε τὸ σημαντικὸ ἔργο Της, οὔτε τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίσανε νὰ φτάνουνε ἀπὸ τὴν σκλαβωμένη Πατρίδα, τὰ πρῶτα μηνύματα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι. Ἀντίθετα δυνάμωσε τὶς ἐνέργειές Της, γιατὶ ἤξερε πὼς ἡ σκλαβωμένη πατρίδα, μόλις θἄπαιρνε τὴν πρώτη ἐλεύθερη ἀνάσα, θὰ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τόσες καὶ τόσες ἐνισχύσεις. Τὸ ὅραμα τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος μὲ τὶς πολλαπλὲς ἀνάγκες της τὴν ἠλέκτριζε. Ἔτσι τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1944 ὅταν τὰ κοπάδια τοῦ βαρβάρου κατακτητῆ εἶχαν ἀρχίσει νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν πολυδοξασμένη Ἑλλάδα, ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, μὲ τὴν καρδιὰ ξεχειλισμένη ἀπὸ ἀσυγκράτητο πατριωτικὸ ἐνθουσιασμὸ ἀπευθύνει μιὰ νέα ἔκκλησι στὸν Ἑλληνισμὸ τοῦ Καΐρου. Ἡ νέα ἔκκλησι ἀπέβλεπε καὶ πάλι νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ταμεῖο τοῦ ἐράνου γιατὶ — ἀλλοίμονο — οἱ ἀνάγκες τῆς ἀπελευθερωμένης Ἑλλάδας ἦταν τώρα πολὺ πιὸ μεγάλες, πολὺ πιὸ ἐπιτακτικές.

Νὰ τὸ κείμενο τοῦ νέου αὐτοῦ ἱστορικοῦ ἐγγράφου:

Ἀγαπητές μου συμπατριώτισσες τοῦ Καΐρου,

Πολὺ σύντομα, ἴσως σὲ λίγες ἡμέρες, ἡ Ἑλλάς, ἡ πολυαγα-

πημένη μας Ἑλλάς, θὰ εἶναι τελείως ἐλεύθερη. Οἱ καρδιὲς ὅλων μας κτυποῦνε γοργότερα, γιατὶ γρήγορα θ' ἀγκαλιάσωμε τ' ἀδέλφια μας στὰ σπίτια μας. Δάκρυα χαρᾶς θὰ σμίξουν μὲ δάκρυα λύπης. Τὰ βάσανά τους ἦσαν μεγάλα, ἀλλὰ ἡ καρτερία τους καὶ τὸ θάρρος τους ὑπῆρξαν ἀκόμη μεγαλύτερα καὶ ἀπὸ τὴν δύναμι καὶ τὴν καταπίεσι τοῦ ἐχθροῦ. Τὸ ἠθικὸ σθένος τῶν συμπατριωτῶν μας, ποὺ ὑπέφεραν τόσα χρόνια, δὲν ἔπαυσε νὰ μᾶς ἐμψυχώνη ὅλους ἡμᾶς, ποὺ ζοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὴν Πατρίδα. Ἐμεῖς ποὺ δοκιμάσαμε μόνοι τὸ πικρὸ ψωμὶ τῆς ἐξορίας, ἀλλὰ δὲν εἴδαμε τὰ παιδιά μας νὰ πεινοῦν, νὰ πεθαίνουν, στεκόμαστε μὲ θαυμασμὸ καὶ εὐγνωμοσύνη μπρὸς στοὺς Ἕλληνας, ποὺ ἔμειναν στὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι αὐτοὶ ἔκαναν τὸ καθῆκον τους. Δώσανε τὸ πᾶν καὶ δὲν τοὺς μένει τίποτε ἄλλο νὰ δώσουν γιὰ τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Δικαιοσύνη.

Τώρα ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς, συμπατριώτισσές μου, τῆς Αἰγύπτου. Ὅλοι, ὅποιοι κι' ἂν εἴμαστε, ἀσχέτως τάξεως, πολιτικῆς ἰδεολογίας, ἢ κοινωνικῆς θέσεως, ἂς θέσωμεν τὴν ζωήν μας καὶ τὰς πράξεις μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγαπημένου καὶ ἡρωικοῦ λαοῦ μας.

Ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ δὲν σημαίνει καὶ ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τὴν ἀνάγκη. Γι' αὐτὸ ἀπευθύνω σήμερα τὴν ἔκκλησί μου αὐτὴ διὰ τὴν διενέργεια ἐράνου ἀπὸ σᾶς, τὶς πρόθυμες καὶ εὐγενικὲς Ἑλληνίδες τῆς παροικίας Καΐρου. Ὁ ἔρανος αὐτὸς θὰ γίνη στὰ σπίτια, στὰ γραφεῖα καὶ στὰ καταστήματα ὅλου τοῦ Καΐρου, ἀπὸ ὁμίλους κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ποὺ θὰ σχηματίσωμε συντόμως. Καὶ εἶμαι ἀπολύτως βεβαία πὼς θὰ ἔχη τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία χάρις εἰς τὰς προσπαθείας σας καὶ τὴν γνωστή σας ἐνεργητικότητα».

Ὁ ἔρανος ἄρχισε στὴν ἱστορικὴ γιὰ τὴν νεώτερη Ἑλλάδα ἡμερομηνία, στὶς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 44 καὶ τελείωσε τὴν ἄλλη ἡμέρα.

Ἑλληνίδες τοῦ Καΐρου μαζὶ μὲ προσκόπους προσφέροντας μικροσκοπικὲς γαλανόλευκες, ἐγύριζαν ὑπὸ τὴν παρακολούθησι τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου στοὺς δρόμους τοῦ Καΐρου καὶ μάζευαν διάφορα ποσὰ γιὰ τὸν ἔρανο.

Τὶς ἴδιες ἡμέρες ὅμως ἔγινε καὶ μιὰ πατριωτικὴ χειρονομία ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρου ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν σχολῶν τῆς Αἰγύπτου, ποὺ διαθέσανε ἑκατὸν πενῆντα λίρες Αἰγύπτου συνολικὰ γιὰ τὸν ἔρανο.

Συγκινημένη ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη ἀπὸτὴν πατριωτικὴ αὐτὴ χειρονομία τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ναυτῶν καὶ ἀεροπόρων ,ἔστειλε τὴν ἀκόλουθη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν διοικητὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρου, τὸν συνταγματάρχην κ. Ἀντωνίου:

Κύριε Συνταγματάρχα Ἀντωνίου,

Ἡ συγκίνησίς μου καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μου, ὅταν ἐδιάβασα τὴν ἀπὸ 28ης)10)44 ἀναφοράν σας διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πατριωτικὴν χειρονομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρου ἐκπαιδεύσεως στρατοῦ νὰ διαθέσουν τὸν μισθὸν των τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ τῆς Ἑλλάδος, μοῦ ἐγέννησε αὐθόρμητα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βρισκόμουν κοντὰ γιὰ νὰ σᾶς συγχαρῶ καὶ εὐχαριστήσω αὐτοπροσώπως κάθε ἕναν χωριστά. Δυστυχῶς ὅμως δὲν μπορῶ νὰ ἐκπληρώσω τώρα αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν μου. Ἡ χειρονομία σας αὐτή, ποὺ δείχνει ὅλη τὴν εὐγένεια καὶ τὴν λεπτότητα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, θὰ ἤθελα νὰ ἐγνωρίζετο παντοῦ ἔξω ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας, γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἀπὸ τὴν

πλευρὰ τῆς ἀλληλεγγύης, μέχρι ποίου σημείου ἀνωτερότητος φθάνει ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή.

Παρακαλῶ νὰ διαβιβάσετε σὲ κάθε έναν χωριστὰ ἀπὸ ὅλους σας τὶς προσωπικές μου εὐχαριστίες καὶ τὰ συγχαρητήρια.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Κι' ἐνῶ στὴν Ἀθήνα ἄρχιζε ἡ σλαυϊκὴ δολοφονικὴ καὶ ληστρικὴ ἐξόρμησι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 44, ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη παρ' ὅλη τὴν ἀντίδρασι ποὺ ἐσημειώθηκε καὶ στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς συνοδοιπόρους, κατώρθωσε καὶ πραγματοποίησε μία νέα ἑορτὴ στὴν Ἀλεξάνδρεια, ποὺ εἶχε γιὰ σκοπό της νὰ ἐνισχύση τὸν ἱερὸ ἔρανο. Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ποὺ τὴν ἐτίμησε ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αἰγύπτου, ἀπέφερε 42 χιλιάδες λίρες.

Ἀλλὰ τὸ θερμὸ πατριωτικὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πριγκηπίσσης —Διαδόχου στὴν ξενητειά, δὲν σταματάει ὥς ἐδῶ. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ συντονισμένη καὶ ἀκάματη ἐργασία της, χάρις στὴν ὁποία ἐξακολουθοῦν νὰ φθάνουν στὴν Ἑλλάδα διάφορα εἴδη γιὰ τὸν πολυταλαιπωρημένο Ἑλληνικὸ λαό, ἡ αὐριανὴ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος καταφέρνει καὶ παίρνει ἄδεια ἀπὸ τὶς αἰγυπτιακὲς ἀρχές, γιὰ νὰ διοργανώση ἔκτακτες ἱπποδρομίες στὸ Κάϊρο. Οἱ ἱπποδρομίες γίνονται καὶ τὸ Ταμεῖο τοῦ ἐράνου τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης ἐνισχύεται μὲ νέα χρηματικὰ ποσά, ποὺ προορίζονται γιὰ τὸν πολυβασανισμένο ἀπὸ τὴν κατοχή, κι' ἀπὸ τοὺς Ἑλληνοφώνους δημίους του, Ἑλληνικὸ λαό.

*

Ὑφάσματα, ζευγάρια παπούτσια, κουβέρτες, παιδικὲς φορεσιές, μάλλινα εἴδη καὶ ἄφθονο ὑγειονομικὸ ὑλικὸ συγκεντρώθηκαν ἔτσι μὲ τὰ διάφορα ποσὰ τοῦ ἐράνου καὶ ἐστάλησαν μὲ τὶς ἀκούραστες προσπάθειες τῆς αὐριανῆς Βασίλισσας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐστάλησαν στοὺς δεινοπαθοῦντας πληθυσμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τὴν ἄμεση, ἐξ ἄλλου, ἐπίβλεψι τῆς Πριγκηπίσσης—Διαδόχου, ἡ ὁποία ὠργάνωσε συνεργεῖα ἀπὸ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, διάφορα ἐργαστήρια τῆς Αἰγύπτου ἔφτιαναν ἀπὸ τὰ ἀγοραζόμενα ὑφάσματα διάφορες ἐνδυμασίες.

Δὲ θὰ ξεχάση ποτὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πὼς ἡ πρώτη βοήθεια μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι σὲ ροῦχα, σὲ ὑπόδυσι καὶ σὲ ὑγειονομικὸ ὑλικό, τοῦ ἐδόθηκε ἀπὸ τὰ ἀκάματα χέρια τῆς σημερινῆς Βασίλισσάς του. Μέσα στὴν ψυχὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων θὰ φωλιάζη, πάντα ἡ βαθειὰ εὐγνωμοσύνη γιὰ Ἐκείνην ποὺ ἔνοιωσε τὴν Ἑλλάδα σὰν μιὰ δεύτερη πατρίδα της.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ :
ΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ

ΑΛΛΑ δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ ἡ δρᾶσι τῆς Βασίλισσάς μας, στὴν ξενητειά. Τὸ ἔργο Της εἶναι πολύπλευρο στὸν τομέα αὐτόν. Ἔτσι ἀπὸ ὑγειονομικὴ πλευρὰ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ὠργάνωσε στὶς ἀρχὲς τοῦ 1945 τὰ πρῶτα κινητὰ ἰατρεῖα, ποὺ δὲν ἦταν παρὰ ἔξη αὐτοκίνητα καὶ θ' ἀκολουθοῦσαν κι' ἄλλα περισσότερα, γιὰ νὰ φτάσουν στὴν Ἑλλάδα καὶ ν' ἀν-

ταποκριθοῦν στὶς ὑγειονομικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.
Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὑγειονομικὰ αὐτὰ αὐτοκίνητα ,τὸ ἐπιθεώρησε μὲ ἐντατικὴ προσοχὴ ἡ Πριγκήπισσα—Διαδόχου καὶ φρόντιζε νὰ τὸ ἐφοδιάζη μὲ τὸ ἀπαραίτητο ἔμψυχο ὑλικό του.

Ἦταν τόσο ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον Της, ὥστε συνώδευε τὸ ὑγειονομικὸ αὐτοκίνητο ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τὸ ἔπαιρνε τὸ βαπόρι γιὰ νὰ τὸ φέρη στὴν Ἑλλάδα.

Ἡ σημερινὴ Βασίλισσά μας ἤξερε πόσο ἐπιτακτικὲς ἦταν οἱ ὑγειονομικὲς ἀνάγκες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἤξερε πόσοι ἄρρωστοι χρειάζονταν ἄμεση νοσοκομειακὴ περίθαλψι, ἤξερε πόσα παιδάκια περιμένανε τὸ θαυματουργὸ μπόλι ποὺ θὰ τὰ γλύτωνε ἀπὸ τοῦ χάρου τὰ δόντια καὶ πόσα ἀνοικτὰ τραύματα περιμένανε τὴν ἐπούλωσί τους. Οἱ τρεῖς βάρβαροι κατακτηταὶ καὶ ὁ ξενοκίνητος συρφετὸς τῶν ἐαμοβουλγάρων εἴχανε σπείρει σὲ ὅλη τὴ χώρα τὴν καταστροφή.

Τὰ ὑγειονομικὰ αὐτοκίνητα, ποὺ ἐφωδιάσθηκαν μὲ τὸ ἀπαραίτητο ὑλικὸ χάρις στὴ δημιουργικὴ φλόγα τῆς Βασίλισσας Φρειδερίκης, διαθέτανε ἀκόμα καὶ ροῦχα γιὰ τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά, καθὼς καὶ τὶς ἀπαραίτητες γιὰ τοὺς ἀρρώστους, τονωτικὲς τροφές.

*

Πρῶτος ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός, σὰν φτάσανε στὴν Ἑλλάδα τὰ πρῶτα ὑγειονομικὰ αὐτοκίνητα, ἔσπευσε νὰ ἀπευθύνη πρὸς τὴν Πριγκήπισσα—Διαδόχου τὸ ἀκόλουθο εὐχαριστήριο θερμὸ γράμμα:

Ὑψηλοτάτη,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπιθυμεῖ διὰ τῆς παρούσης του, νὰ Σᾶς ἐκφράση τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας του διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς τὸ περιβάλλετε, ἀναθέτοντας εἰς αὐτὸ τὴν διαχείρισιν τῶν νοσοκομειακῶν αὐτοκινήτων.

Τὰ πρῶτα 17 παρελήφθησαν χθὲς καὶ ἤδη εὑρίσκονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ε.Ε.Σ. ὅπου συναρμολογοῦνται. Κατὰ τὴν παραλαβὴν των εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσωμεν τὸ ὑλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐφωδιασμένα καὶ νὰ πιστοποιήσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν μὲ πόσην στοργὴν καὶ κατανόησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου μας διωργανώσατε τὰς ἀποστολάς Σας.

Δύνασθε νὰ εἶσθε βεβαία, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ καταβάλη κάθε δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἀνταποκριθῆ πλήρως εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπεδείξατε διὰ τῆς ἀποστολῆς Σας. Θὰ φροντίση ὥστε διὰ τῆς καλῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ νὰ ἐπιτύχη τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀπόδοσιν καὶ Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ πιστεύσητε ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι Σας θὰ εἶναι πάντοτε σεβασταὶ ἀφοῦ μάλιστα αἱ ἀποστολαί Σας ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχετε σαφῆ ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότος, ὡς διεμορφώθη αὕτη μετὰ τὴν Κατοχὴν καὶ τὰς τόσας ἄλλας συμφοράς.

Εὐχαριστοῦντες καὶ πάλιν θερμῶς, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ τῶν διαταγῶν Σας πάντοτε πρόθυμοι.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛ. ΖΑΝΝΑΣ

Τὰ ὑγειονομικὰ αὐτοκίνητα, ἐξωπλισμένα μὲ τὰ ἐφόδια ποὺ εἴδαμε, ἀρχίσανε νὰ περιτρέχουνε κάθε γωνία τῆς Ἑλληνικῆς

γῆς κα ἰνὰ φέρνουνε τὴν πολύτιμη βοήθειά τους στοὺς ἀρρώστους καὶ στοὺς ἑτοιμοθανάτους.

Πολλοὶ ἀπ' τοὺς τελευταίους γλυτώσανε τὴ ζωή τους, κι' ἄλλοι ἄρρωστοι ξαναβρήκανε τὴν ὑγεία τους εὐλογῶντας τὸ ὄνομα Ἐκείνης ποὺ εἶχε τὰ πάντα συλλογισθῆ καὶ εἶχε τὰ πάντα προβλέψει, ὅταν ἀκόμα ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ μένη στὴν ξενητειά.

Ἀπὸ ἕνα πλῆθος Ἑλληνικῶν χωριῶν εἴχανε χρόνια νὰ ἰδοῦνε γιατρὸ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψι.

Καὶ ξαφνικὰ βλέπανε τὸ σωτῆρα τους, τὸ ὑγειονομικὸ προσωπικὸ κι' ὅταν μάθαιναν μὲ ποιὰ φροντίδα εἶχε φθάσει ἐκεῖ τὸ θαυματουργὸ αὐτοκίνητο, μιὰ διάπυρη εὐχὴ ἔβγαινε ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς πονεμένης καρδιᾶς τους:

— Ὁ Θεὸς νὰ κόβη ἀπὸ μᾶς μέρες καὶ νὰ τὶς χαρίζη στὴν Πριγκήπισσά μας.

*

Μιὰ τρανὴ ὅμως, τρανότατη ἀπόδειξι τῆς μεγάλης αὐτῆς προσπάθειας τῆς Βασίλισσάς μας εἶναι τὸ ἀκόλουθο ἔγγραφο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ποὺ δίνει μιὰ ἀνάγλυφη εἰκόνα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης.

Νὰ τὸ νέο ἱστορικὸ αὐτὸ ἔγγραφο.

Ὑψηλοτάτη,

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 18ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀναφορᾶς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ συνυποβάλωμεν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος ἐπαρχιῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ τῶν πεπραγμένων τῆς πρώτης ἀποστολῆς τεσσάρων κινητῶν ἰατρικῶν συνεργείων εἰς Θεσσαλίαν κατ' Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον 1945.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἡ Ὑμετέρα Β. Υ. θὰ δυνηθῆ νὰ ἀποκτήση εἰκόνα τῆς καλῆς ἀποδόσεως τῶν κινητῶν ἰατρικῶν συνεργείων, ἅτινα Αὕτη εὐηρεστήθη νὰ θέση εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Σήμερα τὰ κάτωθι αὐτοκίνητα—ἰατρεῖα εὑρίσκονται ἐν δράσει:

α) Τέσσαρα ἰατρικὰ συνεργεῖα εἰς τοὺς τέσσαρας Νομοὺς τῆς Ἠπείρου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς κ. Καίτης Μεγαπάνου, προϊσταμένης ἐθελοντοῦ ἀδελφῆς.

β) Τέσσαρα συνεργεῖα εἰς Θεσσαλίαν, εἰς τὰς περιοχὰς Δεσκάτης, Σμοκόβου, Πόρτας, Κουτσουφλιάνης, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Θ. Μεταξᾶ.

γ) Πέντε συνεργεῖα δροῦν εἰς Μακεδονίαν, εἰς τὰς περιοχὰς Κιλκίς, Κοζάνης, Φλωρίνης, Χαλκιδικῆς, Ἐδέσσης ὑπαγόμενα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ τμῆμα Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης.

δ) Δύο συνεργεῖα εἰς Ἀκαρνανίαν. Συγκεκριμένως εἰς τὰς περιοχὰς ἐπαρχίας Τριχωνίας — Βάλτου, Παπᾶ — Ξηρομέρου.

ε) Ἕνα συνεργεῖον εἰς περιοχὴν Καρπενησίου.

στ) Ἕνα συνεργεῖον ἀναχωρεῖ τὴν 18ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν περιοχὴν Διστόμου καὶ κοιλάδος Σπερχειοῦ. Πλὴν τούτων, τὴν 20ὴν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὀργανώνομεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κτηθείσης πείρας τῶν αὐτοκινήτων—ἰατρικῶν συνεργείων, ἕνα πλωτὸν δίδυμον συνεργεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ περιοδεύσῃ τὰς νήσους Λῆμνον, Ἅγ. Εὐστράτιον, Ψαρά, Ἰκαρίαν, Φούρνους πρὸς παροχὴν πάσης φύσεως ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ συνδρομῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Συνημμένως ὑποβάλλομεν χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθησαν διʼ ἐρυθρῶν γραμμῶν αἱ ἤδη ἐξυπηρετη-

θεῖσαι περιοχαὶ τῆς ὑπαίθρου, διὰ κυανῶν γραμμῶν δὲ αἱ περιοχαὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἀποσταλοῦν ἐν συνεχείᾳ τὰ αὐτοκίνητα ἰατρικὰ **χειρουργεῖα**.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τὰ αὐτοκίνητα, ἰατρικὰ συνεργεῖα, γίνονται δεκτὰ μετ' εὐγνωμοσύνης παρὰ τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ δὲ ἀπόδοσίς των εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ προκαλοῦν εὐμενέστατα σχόλια.

Ἡ ἐργασία τῶν κινητῶν ἰατρικῶν συνεργείων συνεχίζεται ἐντατικώτατα, ἡ δὲ κτηθεῖσα πεῖρα μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προβαίνωμεν εἰς βελτιώσεις τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἀποδόσεώς των. Οὕτω δι' ἑνὸς αὐτοκινήτου ἐξυπηρετοῦμεν δίδυμον κινητὸν συνεργεῖον, ὡς τοιοῦτον ὠργανώσαμεν ἐν Θεσσαλίᾳ, προτιθέμενοι νὰ γενικεύσωμεν τὸ σύστημα ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὑποβάλλει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Β. Υ. τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν συνδρομήν, ἥτις τῷ παρεσχέθη, γίνεται δὲ φορεὺς τῶν βαθυτάτων αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς ὑπαίθρου ἐκφράζει διὰ τὴν προσπάθειαν, ἥτις γίνεται πρὸς ἀνακούφισίν του.

Ἡ πρόθεσις τῆς Ὑμετέρας Β. Υ. ὅπως ἐνισχύσῃ δι' ἑτέρων ὀκτὼ αὐτοκινήτων τὴν ἤδη ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν, θὰ ὁλοκληρώσῃ πράγματι τὸ συντελούμενον ἔργον. Αἱ ἀνάγκαι εἶναι ἐπιτακτικαὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον, πᾶσα δὲ ἀνάπτυξις τῆς ἐργασίας τῶν κινητῶν ἰατρικῶν συνεργείων τῆς ὑπαίθρου θὰ γίνῃ μετ' ἀνακουφίσεως δεκτή.

Πλὴν τῶν αὐτοκινήτων συνεργείων ἀπαιτοῦνται ἀκόμη καὶ φορτηγὰ καὶ ἡμιφορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἅτινα δέον νὰ μεταφέρουν τὸ ὑλικὸν εἰς τὸν τόπον δράσεως τῶν συνεργείων, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἐκ τροφίμων, ἱματισμοῦ, φαρμακευτικοῦ καὶ ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ.

Ἐκτὸς τούτου, τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν συγκρότησιν εἰδικῶν ἀντιψωρικῶν συνεργείων, ἅτινα περιεργόμενα τὴν ὕπαιθρον ὅπου ἡ ψώρα ἔχει διαδοθῆ ἐπικινδύνως, θὰ ἀναλάβουν μὲ περιωρισμένον προσωπικὸν τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Θέτοντες τ' ἀνωτέρω ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑμετέρας Βασιλικῆς Ὑψηλότητος καὶ ἐπαφιέμενοι εἰς τὴν εὐμενῆ Αὐτῆς κρίσιν ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦδε συντελεσθείσης ἐργασίας, βασιζόμενοι δὲ ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς Αὐτῆς συνδρομῆς

Διατελοῦμεν τῆς Υ.Β.Υ. ταπεινοὶ θεράποντες

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΖΑΝΝΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ

ΗΘΙΚΗ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ

Ἀπὸ τὴν νύκτα τῆς 27)9)46 ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἔζουσε παρὰ μὲ τὴν ἀναμονὴν καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς πανηγυρικῆς, παλλαϊκῆς καὶ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς τοῦ Βασιλέως. Ἡ πόλις ἐκολυμποῦσεν εἰς τὰ Ἐθνικὰ χρώματα. Τὸ γαλάζιο καὶ λευκὸ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐκυμάτιζαν εἰς τοὺς ἐξώστας, εἰς τὰ παράθυρα, εἰς τὰ ὑψηλὰ κτίρια. Θυρεοί, δάφνες, λάβαρα. Χιλιάδες εἰκόνες τοῦ Βασιλέως. Τραγούδια, θούρια, ἐμβατήρια. Ἀπ' ὅλους τοὺς δρόμους ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς τῆς 28)9)46 κύματα λαοῦ μὲ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν, συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις ἀ-

φωσιώσεως καὶ τραγούδια ἐξεχύνοντο πρὸς τὰς πλατείας καὶ τὰ κέντρα.

Κυριαρχικὸ μοτίβο τὸ «Ἔρχεται!», «Ἔρχεται!». Κυριαρχοῦσα μορφὴ ἡ εἰκόνα τοῦ Βασιλέως, κυριαρχικὸν κῦμα, ὁ ἐνθουσιώδης λαὸς ποὺ ἐλαχταροῦσε νὰ ὑποδεχθῇ μετὰ βαΐων καὶ κλάδων τὸν Ἐκλεκτόν του, τὸ Ἴνδαλμά του, τὸν Βασιλέα του. Ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν Μεσογείων τὸ θέαμα εἶναι γραφικώτερον.

Σοῦστες, κάρρα, αὐτοκίνητα. Τὰ κορίτσια μὲ τὶς τοπικές των στολὲς καὶ τὰ γιορτινά των, τἄλογά των στολισμένα, τὰ πρόσωπά των φεγγοβόλα, τὰ χείλη των συγκινημένα.

*

Ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς αἱ πλατεῖαι Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως παρουσίαζον μεγαλειῶδες θέαμα μαινωμένης ἀνθρωποθαλάσσης. Χιλιάδες λαοῦ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ἀγνώστου πλατεῖαν. Συμπαγῆ κύματα εἰς τὰς λεωφόρους Ἀμαλίας, Συγγροῦ καὶ τὰς παρόδους των.

Ἐνωρὶς κατέλαβον θέσεις παρὰ τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως αἱ ὀργανώσεις, τὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι. Τμήματα τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι παρετάχθησαν ἀπὸ τῆς πύλης τῶν Ἀνακτόρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου **Ἀττικοῦ, Βασιλίσσης Σοφίας** καὶ Γεωργίου Α΄. Ὁπλῖται ἄλλων σχηματισμῶν κατέλαβον θέσεις εἰς τὰς ὁδοὺς Ἑρμοῦ, Εὐαγγελιστρίας. Ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἀγνώστου παρετάχθη διμοιρία Εὐζώνων μετὰ τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως κατέλαβον τὰς προκαθορισθείσας θέσεις τῶν ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν στρατοῦ, ναυτικοῦ, ἀεροπορίας καὶ χωροφυλακῆς.

Ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας παρετάχθησαν τὰ σώματα ναυτοπροσκόπων, Ἑλληνίδων ὁδηγῶν, ὀργανώσεις ἐφέδρων καὶ παλαιῶν πολεμιστῶν κ.λ.π.

*

Ἀπὸ ἐνωρὶς ἦσαν ἀγκυροβολημένα εἰς τὸν ἀκρολιμένα τὰ ὑποβρύχιά μας «Δελφὶν» καὶ «Τρίτων».

Ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν 8½ πρωϊνὴν διεγράφησαν εἰς τὸ βάθος τῶν νερῶν τοῦ Σαρωνικοῦ αἱ γκρίζες σιλουέττες τῶν πολεμικῶν. Τὴν πρωτοπορείαν εἶχεν ὁ «Μιαούλης» ἐπὶ τοῦ πρωραίου ἱστοῦ τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζεν ἡ Βασιλικὴ Σημαία. Ἀκολουθοῦσαν δὲ ὡς τιμητικὴ συνοδεία τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Θεμιστοκλῆς», «Κανάρης» καὶ «Ἀδρίας».

Τὴν 9ην ἡ Μοίρα εἰσέπλευσεν εἰς τὸ Φάληρον. Συγχρόνως ὅλα τὰ πολεμικὰ ὕψωσαν τὸν μεγάλον σημαιοστολισμόν των.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ἡ βενζινάκατος ἡ φέρουσα τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος πλευρίζει εἰς τὴν μικρὴν προβλῆτα τῆς ἀποβάθρας τοῦ ἀερολιμένος.

Ἡ στιγμὴ αὐτὴ ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ πατήσῃ τὸ πόδι του ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς εἶναι συγκλονιστική. Βαθυτάτη κατανυκτικὴ σιωπή. Τὸ ἐλαφρὸ θρόϊσμα τῶν σημαιῶν μόνον ἀκούεται καὶ ὁ ρόχθος τῶν μικρῶν κυμάτων.

Ὁ Βασιλεὺς διασχίζει τὴν χαμηλὴν κουπαστὴν τῆς βενζινακάτου καὶ ἐξέρχεται. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον.

Ὅλοι ἀκινητοῦν. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνταλλάσσει πρῶτος χειραψίαν μετὰ τοῦ Ἄνακτος.

Ἀκολούθως ὁ κ. Τσαλδάρης παρουσιάζει εἰς τὸν Βασιλέα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ κ. Θεοτόκης τοῦ εὔχεται ἐκ μέρους τοῦ Λαοῦ τὸ «Εὖ παρέστη».

Ἀκολούθως ὁ Βασιλεὺς ἐπιβιβάζεται τοῦ ἀναμένοντος αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Διαδόχου καὶ τὰ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων. Αἱ κατὰ μῆκος τῶν λεωφόρων χιλιάδες λαοῦ ξεσπάζουν εἰς παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας.

Ἡ βασιλικὴ πομπή, ἀνέρχεται τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Γεωργίου Α΄, Ἑρμοῦ καὶ Εὐαγγελιστρίας φθάνει εἰς τὴν Μητρόπολιν.

*

Ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου παιανίζει. Ὁ στρατὸς παρουσιάζει ὅπλα. Ἡ ἀγαπὴ ἀνθρωποθάλασσα μυκᾶται ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν κάτω ἀπὸ ἕνα δάσος σημαιῶν, συμβόλων, φωτογραφιῶν καὶ λαβάρων, ὅταν μετὰ τὴν ψαλεῖσαν δοξολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν αἱ πριγκήπισσαι Ἑλένη καὶ Ἀλίκη, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων, οἱ πρώην πρωθυπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ἡ πομπὴ κατευθύνεται πρὸς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου. Ὁ Βασιλεὺς συγκινημένος καταθέτει μεγαλοπρεπῆ στέφανον καὶ εἶτα διὰ τῆς δεξιᾶς μαρμαρίνης κλίμακος τοῦ Ἀγνώστου ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐξώστην χαιρετῶν τὸ πλῆθος ποὺ ἐκδηλώνει τὸν ἐνθουσιασμόν του δι' οὐρανομήκων ζητωκραυγῶν.

*

Μετὰ τὴν τελετὴν πρὸ τοῦ Μνημείου ὁ Βασιλεὺς κατηυθύνθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅπου καὶ ἐδέχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τροπαίων τὰ συγχαρητήρια τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Πρῶτον ἐδέχθη τὸν κ. Τσαλδάρην, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ι. Θεοτόκην, τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς κ.λ.π.

Τὸ συγκεντρωθὲν ὅμως ἔξωθι τῶν Ἀνακτόρων πλῆθος ἐκραύγαζε ζητῶν νὰ ἴδῃ τὸν Βασιλέα, ὁ Ὁποῖος ὑπείκων εἰς τὴν παλλαϊκὴν ἀξίωσιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τῶν Ἀνακτόρων. Δίπλα του ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ὁ Διάδοχος κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη. Ὠκεάνειος ἐπευφημία καὶ οὐρανομήκης κραυγὴ ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τὴν ἐμφάνισίν του.

— Θέλαμε καὶ σὲ φέραμε! φώναζαν.

— Νὰ μᾶς ζήσῃς Βασιλῆα!

Πολλοὶ ἔψαλλον τὸ «ὑπερμάχῳ στρατηγὲ» καὶ ἄλλα θούρια.

Ὁ Βασιλεὺς χαμογελῶν ἐχαιρέτα τὸ πλῆθος κινῶν τὴν χεῖρα του. Παρέμεινεν εἰς τὸν ἐξώστην ἐπὶ 5 σχεδὸν λεπτὰ ἀποθεούμενος. Μόλις ὅμως εἰσῆλθεν τὸ πλῆθος διὰ νέων κραυγῶν ἐζήτει νὰ ἐπανέλθῃ. Ὁ Βασιλεὺς πράγματι ἐνεφανίσθη ἐκ νέου —δι' ἕνα μόνον λεπτὸν— εἰς τὸν ἐξώστην καὶ γνέφοντας φιλικὰ εἰς τὸ πλῆθος σὰν νὰ ἔλεγε:

«Φθάνει! Μὲ περιμένει σοβαρὴ δουλειά»!

Τὸ πλῆθος μὲ τὴν ἐνστικτώδη του διάθεσιν ἀντελήφθη τὴν ἀπόρρητον παράκλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἤρχισε νὰ διαλύεται ἡσύχως.

*

Τὸ Δημοψήφισμα τοῦ Σεπτεμβρίου 1946 ἔφερε παμψηφεὶ τὴν Βασιλείαν.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄ εἶχε καταστῆ μιὰ ἀληθινὴ θρυλι-

κὴ προσωπικότης καὶ ὁ Λαὸς βαριεστημένος ἀπὸ τὴν κομματικὴ τακτικὴ ἀνεγνώρισε πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθη εἰς τὸν Θρόνον τῶν πατέρων του.

Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ὁ λαὸς ποθοῦσε καὶ κάτι ἄλλο! Ποθοῦσε τὴν στοργή, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν περιποίησιν, τὴν ἄνωθεν ἐπίβλεψιν τῶν ἀναγκῶν του καὶ τὴν μέριμναν γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν ἐπιθυμιῶν του. Γενικὰ ἀποκαμωμένος ἀπὸ τέσσαρα χρόνια κατοχῆς καὶ εὑρισκόμενος σὲ μιὰ μεταεπαναστατικὴ ἐποχή, ἔβλεπε πιὸ καθαρὰ πῶς περνοῦσε, πῶς τὸν πρόσεχαν καὶ τὸν βοηθοῦσαν πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ποιοί! Ἄλλως τε καὶ στὴν Κατοχὴ καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὴν στὴν περίοδο ποὺ ἐμεσολάβησε, τὴν γεμάτη αἷμα καὶ στερήσεις, οἱ ἴδιοι τὸν θυμόντουσαν καὶ τὸν βοηθοῦσαν ὅπως μποροῦσαν.

Καὶ ὁ λαὸς δὲν ξεχνᾶ!

Μιὰ μόνον ἐπιθυμία εἶχεν νὰ ξαναδῆ ξανὰ στὴν Ἑλλάδα τὴν Πριγκήπισσά του Φρειδερίκη, ποὺ δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ μόχθων ποὺ καὶ μακρυὰ τῆς Πατρίδος μας, ἀγωνιζόταν καὶ κινδύνευε πολλὲς φορὲς γιὰ νὰ μπορέση νὰ βοηθήση τὸν λαόν της.

Ἔτσι ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Δημοψηφίσματος εἶχε τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπανόδου ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἐπανόδου ἦταν παλλαϊκή, γι' αὐτὸ ὁ κόσμος πανηγύριζε καὶ παραληροῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ὅταν ἀντίκρυζε τοὺς Βασιλεῖς του ἐπανερχομένους.

ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἀναφέρομεν ὀλίγον ἐκτενῶς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, καίτοι ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος εἶναι ν' ἀποδείξωμεν μόνον τὸ ἀγαθοεργὸν ἔργον τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, ἡ ὁποία τότε ἦταν ἀκόμη Πριγκήπισσα Διαδόχου.

Τοῦτο τὸ κάναμε διότι νομίζομεν ὅτι κάτι καὶ αὐτὴ ἐδικαιοῦτο ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν αὐτὴν καὶ διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ἐκείνη καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲν ἦταν μόνον γιὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιο Β΄, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Διαδοχικὸ ζεῦγος καὶ ξεχωριστὰ τότε γιὰ τὴν Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, γιατὶ καὶ ἐκείνη εἶχεν ἀγωνισθῆ μὲ ὅλα της τὰ μέσα καὶ ὅλας της τὰς δυνάμεις γιὰ νὰ βοηθήση τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μὴ ξεχνῶντας δὲν ἠθέλησε νὰ διαχωρίση τὴν ἐπιθυμίαν του, τοῦ νὰ ἐπαναφέρη τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β΄ ἀπὸ τὴν ἀγάπην του καὶ τὴν στοργήν του γιὰ τὴν Πριγκήπισσαν Φρειδερίκη!

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τὸ ἐγνώριζε αὐτὸ καὶ ἡ συγκίνησίς της ἦταν τεραστία. Γι' αὐτὸ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς ἀπὸ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας καὶ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ Μητροπόλεως εἰς τὸν Ἄγνωστον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐκεῖνοι ποὺ τὴν παρακολουθοῦσαν ἀπὸ κοντά, συχνὰ τὴν ἔβλεπαν καθὼς ἦτο εἰς τὸ αὐτοκίνητον ἀνάμεσα τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, νὰ στηρίζεται κάπως ἀναπαυτικώτερα εἰς τὴν ράχη τοῦ καθίσματός της καὶ νὰ κλείνη γιὰ λίγες στιγμὲς τὰ μάτια! Τοῦτο ἐπανελήφθη ἀρκετὲς φορές!

Γνωρίζετε πότε ὁ ἄνθρωπος φθάνει σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο; Δὲν σᾶς συνέβη ποτὲ εἰς τὴν ζωήν σας, ὁποιασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως καὶ θέσεως καὶ ἂν εἶσθε;

Ἡ στάσις αὐτὴ ἀποδεικνύει ἀπέραντη εὐτυχίαν! Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσά μας ἦταν εὐτυχὴς τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες καὶ ἔκλεινε

τὰ μάτια γιὰ ν' ἀπολαύση ἀκόμη περισσότερον τὴν εὐτυχίαν της αὐτήν!

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα εἶναι ἄνθρωπος πού ἔχει «τὸ γνῶθεις ἑαυτὸν» καὶ γνωρίζουσα πώς καὶ αὐτὴ ἐδικαιοῦτο ἕνα μέρος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ της, γιατὶ πραγματικὰ εἶχεν ἐνδιαφερθῆ ἀνέκαθεν γι' αὐτὸν καὶ βλέπουσα πὼς ἐπραγματοποιοῦντο τώρα ὅλοι οἱ πόθοι της, τοῦ νὰ ἐπευφημῆται γιατὶ πράγματι τὸ ἀξίζει καὶ ὄχι γιατὶ ἦταν ἁπλῶς ἡ μέλλουσα Βασίλισσα ἑνὸς λαοῦ, ἦταν εὐτυχὴς καὶ δὲν ἤθελε νὰ χάση τὴν εὐτυχίαν αὐτήν. Ἔκλεινε λοιπὸν τὰ μάτια καὶ στηριζομένη ἀναπαυτικὰ εἰς τὸ κάθισμά της ἀπελάμβανε τὴν εὐτυχία της!

Γιὰ τὴν Πριγκήπισσα Φρειδερίκη δὲν ἦταν ἡ πρώτη ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔκαμνε ὁ Ἀθηναϊκὸς λαός. Θυμᾶται τώρα καὶ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔγινε ὅταν πρωτοῆλθε στὴν Ἀθήνα, μιὰ ἄγνωστη τότε μικρούλα Πριγκήπισσα, καὶ στὰς 9 Ἰανουαρίου 1938 ὅταν ἔγιναν οἱ Γάμοι Της.

Θυμᾶται πὼς καὶ τότε ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ ἦταν πραγματικὸς καὶ ἀφθόρμητος, μὰ τώρα ἔχει μιὰ διαφορά, μιὰ τεράστια διαφορά, ποὺ τὴν ἱκανοποιεῖ ἀπόλυτα καὶ τὴν κάμνει εὐτυχῆ.

Τότε, πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν περίπου, ὁ λαὸς αὐτὸς τὴν ὑπεδέχετο μὲ τέτοιον ἐνθουσιασμόν, ἀπὸ μιὰ λεπτότητα ψυχῆς καὶ μιὰ ἄδολη ἀγάπη ποὺ χαρακτηρίζει τὶς λαϊκὲς μᾶζες σὲ κάτι τέτοιες περιπτώσεις καὶ κυρίως τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ κατὰ βάθος εἶναι αἰσθηματίας καὶ καλοκάγαθος.

Ταυτόχρονα, ἡ ὑποδοχὴ ἐκείνη, εἶχε καὶ κάποιον χαρακτῆρα ἐκδηλώσεως καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν, τῆς Ὁποίας ἤρχετο νὰ γίνη μέλος!

Κυρίως, ὅμως, ὁ λαὸς ἐκεῖνος πρῶτος ἤθελε νὰ δείξη εἰς τὴν μέλλουσαν Βασίλισσά του, ὅτι ἦταν διατεθειμένος νὰ τὴν ἀγαπήση πραγματικά, ἄν κι' αὐτὴ ἀπεδεικνύετο ἀντάξια τῆς προσμονῆς του καὶ τῶν ἐλπίδων του, νὰ ἴδη μιὰ Βασίλισσα — Μητέρα, ὅπως εἶχε ξαναδῆ τὴν παληὰ καλὴ ἐποχὴ καὶ τὴν εἶχε ποθήσει, ὅπως ποθεῖ τὸ παιδὶ τὴν μάννα.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ μικρὴ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη, εἶχεν ἀντιληφθῆ ὅλες τὶς ἔννοιες τῆς ἄδολης καὶ ἀφθόρμητης ὑποδοχῆς τοῦ λαοῦ καὶ εἶχεν ἐνδόμυχα ὑποσχεθῆ στὸν Ἑαυτόν της νὰ γίνη ἀντάξια τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ τόσον ἀγαπητοῦ καὶ τῶν προσδοκιῶν του!

Καὶ ἰδοὺ τώρα βλέπει!—βλέπει, αἰσθάνεται καὶ ἀκούει καὶ πάλιν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ παραλήρημα αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ποὺ πραγματικὰ ἀγάπησε καὶ τὸν ἔκλεισε στὴν ψυχή της! Αἰσθάνεται πὼς ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ ἔχει κάποιον ἄλλον χαρακτῆρα, ἔχει τώρα τὸν χαρακτῆρα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς πραγματικῆς ἀγάπης ὡς ἀνταμοιβὴ γιὰ τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες ποὺ ὑπεβλήθη γι' αὐτόν.

Δὲν εἶναι δύσκολο ν' ἀντιληφθῆ κανεὶς ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, ἄλλως τε ἦταν καὶ παγκοίνως γνωστόν. Καὶ ἡ αἴσθησις αὐτὴ τῆς μὲ τόσον αὐθορμητισμὸν καὶ τέτοιον τόνον ἐκδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ τοῦ ἀξιαγάπητου λαοῦ τὴν κάμνει εὐτυχῆ, ἀπέραντα εὐτυχῆ καὶ κλείνοντας τὰ μάτια της, κλείνεται στὸν Ἑαυτόν της καὶ ἀπολαμβάνει μόνη της τὴν ἀμοιβὴν τῶν θυσιῶν Της!

ΝΕΑ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ

Η συναίσθησις τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς τοῦ λαοῦ δημιουργεῖ τώρα γιὰ τὴν Πριγκήπισσα Φρειδερίκη διπλῆ ὑποχρέωσι νὰ συνεχίση τὸ ἔργον Της ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπάνοδόν της. Ἡ μία ὑποχρέωσις εἶνε ἐκείνη ποὺ ἀνέκαθεν ἠσθάνετο πὼς εἶχεν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ μοῖρα τὴν ἔταξεν εἰς τὴν ἀρχηγία· καὶ ἡ ἄλλη εἶνε αὐτὴ ποὺ τῆς ἐπιβάλλει τώρα ἡ ἀνταμοιβὴ ποὺ τῆς δίδεται καὶ ἡ αἴσθησις πὼς ὁ λαὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος ξέρει νὰ πολεμᾷ μὲ ὅλα του τὰ μέσα καὶ τὰς δυνάμεις ἐμπρὸς εἰς τὸ μέτωπον καὶ νὰ νικᾷ, ξεύρει καὶ ν' ἀνταμείβῃ καὶ νὰ ἐκτιμᾷ ἐκείνους ποὺ πραγματικὰ τὸν βοηθοῦν καὶ τὸν προσέχουν.

Εἶχε μάθει πὼς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει εὐγένειαν ψυχῆς καὶ κάποιον ραφιναρισμένον πολιτισμόν. Τὸ εἶχεν διαισθανθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν ποὺ ἔζησε μαζί του. Μὰ τώρα τὸ βλέπει, τὸ διαπιστώνει μόνη Της! Δὲν εἶναι παραμύθια ὅσα λέγονται! Οἱ πρόγονοι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἡγήθησαν τοῦ πολιτισμοῦ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, μὲ ὅλες τους τὶς θύελλες καὶ τὶς ἀναταραχὲς ποὺ ὅλες σχεδὸν πέρασαν πάνω ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτόν, γιατὶ ἡ γεωγραφική του θέσις εἶναι τέτοια ποὺ νὰ γίνεται πάντα ὁ προμαχῶνας κάθε ἐπιδρομῆς, δὲν κατάφεραν νὰ τοῦ ἀλλοιώσουν τὸν πολιτισμὸν αὐτόν. Ἀπεναντίας τοῦ Τὸν καλλιέργησαν κατὰ τέτοιον τρόπον ποὺ νὰ κάμνουν τὸν λαὸν αὐτὸν πιὸ λεπτόν, πιὸ αισθηματικὸν καὶ ραφινᾶτον!

Καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μιὰ μέρα θὰ γίνῃ Βασίλισσα! Τί μ' αὐτὸ ἂν εἶναι μικρός; Τί μ' αὐτὸ ἂν τὸ κράτος αὐτὸ εἶναι ἐλάχιστο μέσα σὲ ὅλον τὸν κόσμον;

Δὲν ἤτανε κάποτε μεγάλο;

Δὲν εἶχε κάποτε μιὰ λαμπρότητα πρωτοφανῆ;

Δὲν εἶχεν ἕνα ἀπέραντον μεγαλεῖον; Καὶ ἀπὸ τὴν λαμπρότητα αὐτὴν κάτι τοῦ ἔμεινε καὶ τὸ μεγαλεῖον ὁλόκληρον τοῦ ἔμεινεν!

Μεγαλεῖον—ψυχῆς! μεγαλεῖον ἀνωτερότητος! ἀνδρείας εὐψυχίας ἀλτρουϊσμοῦ!

Δὲν τὸ ἀπέδειξεν χθὲς ἀκόμα; Καὶ σήμερα μόλις δὲν πέταξε ἀπὸ ἐπάνω του τὸν ζυγὸν τοῦ κατακτητοῦ ἀποδεικνύοντας περιλάμπρως πῶς εἶναι ὁ Μόνος ὁ πραγματικὸς ἀπόγονος τῶν προγόνων του;

Καὶ αὐτὴ αὔριον θὰ εἶναι ἡ Βασίλισσά του!

Ὑποχρέωσιν μόνον ἔχει; Μόνον καθῆκον; Ὄχι κάτι παραπάνω κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφρασθῆ εἶναι προωρισμένη ἀπὸ τὴν μοῖρα νὰ φροντίσῃ τὸν λαὸν αὐτόν, νὰ τὸν προσέξῃ, νὰ τὸν περιποιηθῆ, τώρα μάλιστα ποὺ μετὰ ἀπὸ τέσσαρα χρόνια κατοχῆς, μετὰ ἀπὸ μιὰ θυελλώδη ἐπανάστασι ποὺ ἔλαβεν μορφὴν ἐμφυλίου πολέμου τοῦ ὁποίου τὰ πάθη δὲν κατάφεραν νὰ σιγάσουν ἀκόμη.

Τὸ αἰσθάνεται, τὸ ξέρει, τὸ βλέπει! Εἶναι τώρα πολὺ σκληρότερη ἡ ἐργασία, ἀκόμη ποιὸ σκληρὴ καὶ ἀπὸ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου.

Ἔχουμε ν' ἀντιμετωπίσουμε τοῦπολέμου τὰ δεινά, τῆς κατοχῆς τὶς καταστροφές, τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ κακουργήματα.

Ἡ Ἑλλάδα ἐρημώθηκε! Τίποτα δὲν ἔμεινε ὄρθιο, κάθε οἰκογένεια ἔχει καὶ μιὰ τὸ λιγώτερο πληγή, κάθε ἄνθρωπος, ἔχει πάθει καὶ κάτι! Καὶ ὅλα αὐτὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθοῦν, ὅλα αὐτὰ περιμένουν τὴν ἐπάνοδόν της, γιατὶ αὐτὴ μόνη εἶναι ἱκανὴ νὰ τὰ τακτοποιήση.

Τώρα τὸ ἔργον εἶναι βαρὺ — σκληρὸν καὶ ἀσήκωτο, ἀλλὰ καὶ πάλιν τὶ μ' αὐτό;

Ὁ λαός, ὁ ὑπέροχος αὐτὸς λαὸς ποὺ ξεύρει νὰ ἐκτιμᾶ καὶ ν' ἀγαπᾶ δὲν εἶναι ἐδῶ;

Νάτος δίπλα της! Νάτος! φωνάζει, χειρονομεῖ, κραυγάζει, παραληρεῖ!

Ὢ! πόσον θὰ ἤθελε νὰ κατέβη αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον ν' ἀγκαλιάση τὸν πρῶτον ποὺ θὰ εὕρη ἐμπρός της, νὰ φιλήση ὅσους προφθάσαι, νὰ φιλήση ὅλον τὸν κόσμο, ὅλη αὐτὴ τὴν ἀνθρωποθάλασσα ποὺ εἶναι ἕνα μικρὸ παιδὶ ποὺ κλέει ἀπὸ χαρὰ γιατὶ τοῦ χαρίζουνε κάτι ποὺ χρόνια τὸ ποθοῦσε καὶ τὸ ζητοῦσε.

Δὲν μπορεῖ νὰ κάμη κάτι τέτοιο! δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὰς περιστάσεις.

Θὰ ἤθελε ἀκόμη νὰ σηκωθῆ, νὰ φωνάξη πὼς καταλαβαίνει τὶ θέλει τὸ παιδὶ αὐτὸ ἀπὸ αὐτήν, νὰ ὑποσχεθῆ, νὰ βεβαιώση. Μὰ καὶ πάλιν δὲν ἐπιτρέπεται. Τὶ ὅμως κι' ἂν δὲν ἐπιτρέπεται; Τὸ ἴδιον εἶναι ἀφοῦ εἶναι βεβαία πὼς ὅ,τι πῆ θὰ τὸ κάμη, τὸ λέγει στὸν Ἑαυτόν της, τὸ ὑπόσχεται ἐνδομύχως, «για τὸν λαὸν αὐτόν, τώρα ποὺ βεβαιώθηκε ποιὸς πράγματι εἶναι, θὰ γίνη ΘΥΣΙΑ!»

Ὑπάρχει ἆραγε μεγαλυτέρα εὐτυχία ἀπὸ τοῦ νὰ γίνη κανεὶς «θυσία» γιὰ ἕνα πανάρχαιο λαὸ καὶ νὰ γραφτῆ τ' ὄνομά του εἰς τὴν Ἱστορία τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ποὺ ἡγήθηκε πνευματικὰ χιλιάδες χρόνια τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ ποὺ πάντοτε δίδει τὸ παράδειγμα τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ θυσιάζεται ὁ ἴδιος γιὰ τῶν Λαῶν τὴν Ἐλευθερία;

Ἀσφαλῶς ὄχι! καὶ ἡ Βασίλισσά μας τὸ ξεύρει αὐτὸ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον!

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Καὶ τὸ ἔργον ἀρχίζει ἀμέσως.

Πρῶτον μέλημα τῆς Πριγκιπίσσης Φρειδερίκης, ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν ξενητειὰ ἦταν νὰ ἔλθη εἰς ἀπευθείας επαφὴν μὲ τοὺς παληούς της συνεργάτες νὰ τοὺς δῆ, πρῶτον γιατὶ ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ μαζύ τους τὴν παληὰ καλὴ ἐποχὴ εἶχεν ἀναπτύξει μεταξύ τους ἕνα αἴσθημα φιλίας καὶ ἀγάπης μαζύ, ἐπειδὴ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα εἶναι ἁπλῆ καὶ στοὺς τρόπους καὶ στὰ αἰσθήματα καὶ δεύτερον γιὰ ν' ἀκούση καὶ ν' ἀντιληφθῆ προσωπικὰ κατὰ τὴν συνήθειάν της τὴν κατάστασιν ποὺ ἐπεκράτησεν κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀπουσίας της καὶ τὴν κατάστασιν ποὺ ἐπικρατεῖ τώρα μετὰ τὶς καταστροφὲς καὶ τὶς λύπες ποὺ ἐπεσώρευσε ἡ κατοχὴ καὶ ἡ Ἐαμοκομμουνιστικὴ Μανία. Ἡ πρώτη ἐπαφὴ ἔγινε εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός», πολὺ σύντομα μετὰ τὴν ἐπιστροφή, τὴν 13)10)46, ὅπου ἡ Α. Μ. ὡμίλησεν εἰς τὰς ἐθελοντρίας ἀδελφὰς τοῦ Ε.Ε.Σ. ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως. Ὁμοίως παρέστησαν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐργατῶν τῆς κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρίστατο καὶ ἡ Πριγκίπισσα Νικολάου.

Τὴν Πριγκήπισσαν Φρειδερίκην τὴν συνώδευεν ὁ Διάδοχος Παῦλος.

Τὴν Πριγκήπισσαν προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» κ. Καραβίας, ὁ ὁποῖος ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν εκδηλώσεων ἔπλεξεν τὸ ἐγκώμιον ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Ἡ Πριγκήπισσα συγκεκινημένη διότι μετὰ τόσα ἔτη εὑρίσκετο καὶ πάλιν ἐν μέσῳ ἀγαπητοῦ καὶ φιλικοῦ συνάμα περιβάλλοντος, ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:

«Πρὶν ἀπὸ πολὺν καιρὸ εἶχα ἀποφασίσει ὅτι ἡ πρώτη μου ἐπίσκεψις θὰ ἤτανε σὲ σᾶς. Καταλαβαίνετε τί αἰσθάνομαι σήμερα. Καταλαβαίνετε τὴν συγκίνησι καὶ τὴν χαρά μου νὰ σᾶς βλέπω πάλιν ὅλους καὶ νὰ εἶμαι ἄλλη μιὰ φορὰ μαζύ σας ἔπειτα ἀπὸ πεντέμισυ ἀτελείωτα ἔτη μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ ἔζουσα γι' αὐτὴν τὴν στιγμή, τὴν εἶχα πάντοτε στὴν σκέψη μου καὶ προσευχόμουνα νὰ ἔλθη γρήγορα. Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια αἱ σκέψεις μου ἤτανε πάντοτε μαζύ σας καὶ ἡ καρδιά μου ἤτανε γυρισμένη σὲ σᾶς μὲ ἀγάπη καὶ θαυμασμό.

Σπάζει ἡ καρδιά μου ὅταν σκέπτομαι τὸ τὶ ὑπέφερεν ὁ Λαός μας. Κανένα Ἔθνος δὲν ὑπέφερεν ὅσον ἡ Ἑλλάς. Κανεὶς ἀπὸ ὅσους ἔλειπαν κατὰ τὰ πικρὰ αὐτὰ ἔτη δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβη τὸ τί ἐπέρασε ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς. Εἴδατε μὲ τὰ ἴδια σας τὰ μάτια τὰ παιδιά σας νὰ πεθαίνουν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἐδοκιμάσατε τὸν φόβο, τὸ μαρτύριο καὶ τὸν διωγμό. Δὲν παρακολουθήσατε ἁπλῶς, ἀλλὰ ἐζήσατε τὴν τραγωδία ποὺ ἠκολούθησε τὴν δόξα τοῦ Λαοῦ μας.

Δὲν μπορῶ νὰ σκεφθῶ μεγαλύτερο δρᾶμα ἀπὸ τὸ νὰ βλέπη μιὰ μητέρα τὸ παιδί της νὰ πεθαίνη μπροστὰ στὰ μάτια της καὶ νὰ μὴν μπορῆ νὰ τὸ βοηθήση. Γι' αὐτὸ σήμερα ποὺ εἶμαι μαζὶ μὲ σᾶς, τὰ μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, θέλω νὰ σᾶς πῶ τὸ πόσον αἰσθάνομαι τὸν ἡρωϊσμόν σας, τὸ θάρρος σας καὶ τὴν αὐτοθυσία σας. Μὲ τὴν ἐργασία σας καὶ τὴν δρᾶσιν σας εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἀπεδείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν κοινωνικαὶ τάξεις, οὔτε κόμματα ἀλλὰ μόνον Ἕλληνες, ἑνωμένοι γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν Λαό μας.

Θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κύριον Φίλωνα, καθὼς καὶ τὸ Συμβούλιον γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ τους ἐργασία κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Ὅλοι γνωρίζουμε καὶ σεβόμεθα τὴν προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κύριος Φίλων ἐκτελεῖ τὴν εργασίαν του παντοῦ ὅπου εἶναι ἀνάγκη. Ἐπίσης θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν προηγούμενο Πρόεδρο κ. Ζάννα, καθὼς καὶ τὸ τότε Συμβούλιον γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι.

Δὲν μποροῦμε ἐπίσης νὰ ξεχάσουμε ὅτι ὁ κ. Ζάννας δὲν ἐδίστασε νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του μόλις τοῦ ἐζητήθησαν.

Ἀκόμη θέλω νὰ συγχαρῶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ἰωάννην Ἀθανασάκην καὶ τὸ Συμβούλιόν του, κατὰ τὴν κατοχὴν διότι μὲ τὴν ἀποτελεσματικὴν συνεργασίαν των μὲ τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἔσωσαν τὸν Λαὸν ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὸν θάνατον. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους μας τὸ μεγάλο αὐτὸ κατόρθωμα καὶ γνωρίζομε πόσες δυσκολίες εἶχε ἕως ὅτου πραγματοποιηθῆ.

Καὶ τώρα, κύριοι, στρέφομαι πρὸς τὰς Κυρίας, πρὸς ὅλες σᾶς ποὺ ὑπηρετήσατε καὶ ἀκόμη ὑπηρετεῖτε ὡς ἀδελφαὶ καὶ βοηθοὶ εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Ἡ ἐργασία σας ὑπῆρξε μεγάλη καὶ ἐξαιρετική, γνωρίζω πόσο βαρειὰ ἦτο καὶ γνωρίζω τὶς δυσκολίες ποὺ εἴχατε διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὴν πραγματοποίησίν της.

Κάθε μέρα περπατούσατε χιλιόμετρα, γιὰ νὰ πᾶτε στὸ καθῆκον σας. Γιὰ νὰ πᾶτε στὸν Λαό μας ποὺ ὑπέφερε καὶ γιὰ νὰ τοῦ φέρετε βοήθεια στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχή. Ἐθυσιάσατε τὴν οἰκογενειακή σας ζωὴ καθὼς καὶ τὶς μικρὲς ἀνέσεις καὶ ἀκόμη καὶ τὴν ἀσφάλεια τοῦ σπιτιοῦ σας. Καὶ μαζὶ μὲ σᾶς ὑπάρχουν πολλὲς χιλιάδες ἄλλες γυναῖκες σὲ παντὸς εἴδους ὀργανώσεις εἰς ὅλην τὴν χώραν, ποὺ ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπολέμησαν ἀκούραστα γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς τραυματίας μας, καὶ τὰ πεινασμένα παιδιὰ καθὼς καὶ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τους.

Αἰσθάνομαι τὸν μεγαλύτερον θαυμασμὸ γιὰ τὶς γυναῖκες τοῦ Ἔθνους μας, τὶς ὁποῖες σεῖς ἀντιπροσωπεύετε τόσον λαμπρὰ εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένη ὅτι ἔχει ἀνοίξει μπροστά μας μία νέα περίοδος εἰς τὴν ἱστορία τοῦ τόπου μας, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἑλληνίδες θὰ παίζουν ἕνα ἀποφασιστικὸν ρόλον. Ἡ δουλειά μας, δουλειὰ καθαρῶς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας δὲν ἀνήκει εἰς τὰ κόμματα καὶ τὴν πολιτικήν. Ὄχι. Ἡ δουλειά μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας εὑρίσκονται μόνον εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πασχόντων. Εἴδαμε καὶ αἰσθανθήκαμε τόσο βαθειὰ τὴν ὡλοκληρωμένη δυστυχία τοῦ Λαοῦ μας, ὥστε μὲ ὅλην μας τὴν καρδιὰ καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐπιφύλαξι πρέπει νὰ τοῦ ἀφιερώσωμε κάθε ἐνεργητικότητα, ἀφοσίωσι καὶ ἀγάπη. Ἡ ἐργασία μας εἶναι νὰ θρέψωμε τοὺς πεινασμένους, νὰ περιποιηθοῦμε τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ παρηγορήσουμε τοὺς λυπημένους, νὰ διδάξουμε τοὺς ἀγραμμάτους καὶ νὰ βοηθήσουμε αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἀπαρνήθηκαν ὥστε νὰ βροῦν καὶ πάλιν τὸν δρόμο τους μέσα στὴν Ἑλληνικὴ Οἰκογένεια νὰ γίνουν χρήσιμα μέλη τῆς Κοινωνίας μας.

Ἄς μὴ ξεχνοῦμε ὅτι ζοῦμε μέσα σὲ ἕναν κόσμο πεινασμένο, ὅπου οἱ ἄνθρωποι προσδοκοῦν ἕνα εἶδος θεϊκοῦ ψωμιοῦ ποὺ νὰ τρέφη ὄχι μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχή. Τὸ ὄνομά του εἶναι ΑΓΑΠΗ. Μιὰ ἀγάπη ποὺ βγῆκε μέσα ἀπὸ μεγάλη δυστυχία καὶ ἀκόμη πιὸ μεγάλη συμπόνια.

Ὅταν σᾶς βλέπω μπροστά μου σήμερα, μοῦ φαίνεται πὼς βλέπω συγχρόνως ὅλες τὶς γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος, τὶς ὁποῖες τόσον ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύετε.

Ἑλληνίδες,

Ἐπεράσατε ἐπιτυχῶς τὴν μεγάλην δοκιμασίαν. Αἱ ἀπογοητεύσεις καὶ ἡ τραγικὴ δυστυχία δὲν ἐλύγισε τὴν ψυχή σας. Ἀντιθέτως, ὡρίμασε μέσα σας ἡ ἐσωτερικὴ δύναμις καὶ ἡ ἱκανότης διὰ τὴν ἀγάπη καὶ ἀντίληψι πρὸς τοὺς ἄλλους.

Πιστεύω εἰς τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας γιατὶ πιστεύω σὲ σᾶς. Ἐξακολουθῆστε τὸν δρόμο σας καὶ θρέψατε τοὺς πεινασμένους μὲ αὐτὴν τὴν θεία ἀγάπη ποὺ θὰ ἐπουλώση κάθε πνευματικὴ πληγή. Νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνην στὴν ἐσωτερική σας δύναμιν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν σᾶς ἐγκατέλειψε εἰς τὰ σκληρὰ αὐτὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ ἡ ὁποία θὰ σᾶς χρειασθῆ κατὰ τὰ χρόνια ποὺ μᾶς ἔρχονται.

Στὰ χέρια σας κρατᾶτε μιὰ δᾶδα, ποὺ ἡ φλόγα της δὲν καταστρέφει, ἀλλὰ θὰ λάμψη μὲ ἕνα καινούργιο φῶς καὶ μιὰ καινούργια ἀγάπη. Μὴν ἀφήσετε αὐτὴν τὴν φλόγα νὰ σβύση,

ἀλλὰ ζωογονήσατέ την μὲ ὅλην σας τὴν ψυχὴ καὶ τὴν πίστιν καὶ τότε θὰ ἐνώσετε καὶ θὰ ἐνισχύσετε τὸ Ἔθνος μας σὲ ὁμόνοια καὶ εἰρήνη.

Πρὶν τελειώσω ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρω τὰς ἀδελφὰς ἐκεῖ ας ποὺ ὄχι μόνον εἰργάσθησαν, ἐτυραννήθησαν καὶ ἐγκατέλειψαν τὰ σπίτια τους καὶ τὶς οἰκογένειές των, ἀλλὰ ἔδωσαν κάτι μεγαλύτερον, ἔδωσαν τὴν ζωήν των. Τὸ ἡρωϊκὸν παράδειγμα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν θὰ μένη βαθειὰ ἐντυπωμένο στὴν ψυχὴ κάθε Ἑλληνίδος καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας θὰ εἶναι αἰωνία. Αἰωνία ἡ μνήμη των».

Πόσον ἐμπνευσμένα λόγια! Πόση ἀπόδειξις πόνου γιὰ τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος καὶ ὁποία πειστικότης γιὰ τὸ μελλοντικὸ ἔργον!

Δὲν ξεχνᾶ κανένα! ἀπὸ τὸ ἀνώτερο στέλεχος τοῦ Ε. Σ. μέχρι τῆς τελευταίας ἐργατρίας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Λαὸ μέχρις ἐκείνων ποὺ παραπλανημένοι ἐγκατέλειψαν τὴν Πατρίδα.

Ἀλλὰ κυρίως δὲν ξεχνᾶ τὸν λαμπρὸ αὐτὸν Λαὸ ποὺ ὑπέφερε τὰ πάντα γιὰ τὴν ἰδέα τῆς Πατρίδος καὶ ποὺ ἡ ἀνακούφισι τοῦ πόνου του καὶ ἡ παρηγοριά του ἀπὸ κάθε δεινὸ εἶναι ὁ μόνος της σκοπός.

ΑΓΑΠΗ!— Ἀγάπη! Διακηρύσσει εἶναι τὸ μόνον θεϊκὸ ψωμὶ ποὺ χρειάζεται σὲ ὅλους μας γιὰ νὰ θρέψη ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήση εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τῆς Πατρίδος καὶ τὸν δρόμο τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχουμε τόσην ἀνάγκην.

Κυττάζει γύρω της παντοῦ καταστροφὴ καὶ ἐρήμωσι! Ὅ,τι ἄφησεν ὁ κατακτητὴς τὸ συνεπλήρωσεν ἡ προδοτικὴ Ἐπανάστασις! Καὶ σκέπτεται πὼς τὰ πάθη ποὺ ἐδημιούργησε πέντε ἐτῶν ἀνωμαλία τοῦ τόπου ἀπὸ τὴν θύελλαν ποὺ κατέκλυσε μαζὶ μὲ τὴν Εὐρώπη ὅλη καὶ τὴν δυστυχῆ Πατρίδα μας, χρειάζεται ἀγάπη, μόνον ἀγάπη γιὰ νὰ ἀμβλύνη καὶ νὰ τὰ ξερριζώση ἀπὸ τὶς ψυχές μας. Καὶ καθὼς συλλογίζεται πὼς πρέπει νὰ ὑπάρχουν μόνον Ἕλληνες στὴν Ἑλλάδα καὶ τίποτε ἄλλο, τὸ ὁραματίζεται, καὶ τὸ διακηρύσσει, γιὰ νὰ πείση καὶ τοὺς ἀκροατάς της πὼς πράγματι ἔτσι εἶναι καὶ πὼς ὅ,τι ἔγινε ἔγινε προσωρινὰ καὶ θὰ διορθωθῆ πραγματικὰ ὅταν μὲ τὴν ἀγάπη ἀμβλυθοῦν τὰ πάθη καὶ ἐπουλωθοῦν οἱ πληγιές.

Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη ἄδικον!

Θεῖον Κήρυγμα! Τὰ λόγια καὶ οἱ πράξεις τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ δὲν ἦσαν ἐκεῖνα ποὺ διέπλασαν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς εὐαίσθητον καὶ αἰσθηματικὴν καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ;

Παρεκλίναμεν καὶ χρειάζεται νὰ βροῦμε καὶ πάλιν τὸν δρόμον μας καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστιανικὸς δρόμος τῆς «Ἀγάπης», ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν Ἀρετήν!

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τὴν ἑπόμενη τῆς ὡς ἄνω συγκεντρώσεως, ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησε δι' Αἴγυπτον διὰ νὰ φέρη στὴν Πατρίδα τους καὶ τὰ παιδιά Της, ποὺ τώρα ἦταν τρία, γιατὶ στὴν ξενητειὰ εἶχε γεννήσει καὶ ἕνα ἄλλο ποὺ μὲ τὸν πόθο τῆς εἰρήνης ποὺ εἶχεν ὁ Κόσμος τότε καὶ περισσότερον οἱ Ἕλληνες, τὸ ὠνόμασεν Εἰρήνη.

Νουνὸς τῆς πριγκηποπούλας αὐτῆς ἦταν μιὰ γνωστὴ προσωπικότης στὴν Ἑλλάδα ὁ Πρόεδρος τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως Γιάννι Σμάτς. Ὁ Γιάννι Σμὰτς εἶναι μιὰ θρυλικὴ προσωπικότης γιὰ τὸ Ἔθνος του καὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἔχει ἕνα μεγάλο, πολὺ μεγάλο τίτλο! Τὸν τίτλο τοῦ μοναδικοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος.

Οὔτε στὶς χαρές μας, οὔτε στὶς λύπες μας μᾶς ἐγκατέλειψε ποτέ.

Πάντα ἦταν ἕνας ἐνθουσιώδης φίλος τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος, καὶ μὲ τὰ δημοκρατικά του καὶ φιλελεύθερα αἰσθήματα κατάλαβε καὶ μπῆκε βαθειὰ στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας. Εἶναι σχεδὸν ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ ἀντελήφθη τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ἀντιστάσεως τοῦ Ἔθνους μας στὸν ἐπερχόμενον σύφουνα τῶν γερμανικῶν ὀρδῶν καὶ ὅταν εἶδεν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπιτυχίας μας καὶ τῆς νίκης, τότε ἀδίστακτα ἐτάχθη καὶ ἔμεινεν ἔκτοτε στὸ πλευρό μας συμπαραστάτης καὶ προστάτης.

Στὴν κατοχὴ ἐβοήθησε μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις ψυχικάς, πνευματικάς, ἠθικὰς καὶ ὑλικάς, ἀκόμη, καὶ συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, ποὺ ἀγωνίζονταν γιὰ νὰ φέρη εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ πάσχοντος Λαοῦ μας.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς ὅλας τὰς συσκέψεις τῆς εἰρήνης ποὺ ἔγιναν ἦταν ὁ μόνος ποὺ ἐστάθη ἀκλόνητος εἰς τὸ πλευρό μας, ὑποστηρικτὴς τῶν δικαίων μας καὶ τῶν ἀπαιτήσεών μας. Ἂν τώρα ταῦτα δὲν ἱκανοποιήθησαν αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα. Πάντως ὁ Γιάννι Σμὰτς φέρει ἐπαξίως τὴν ἐπωνυμίαν ποὺ τοῦ ἔχουμε δώσει ὡς ὁ μοναδικὸς πραγματικὸς φίλος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ φιλελληνισμὸς τοῦ Γιάννι Σμάτς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συσχετισθῆ μὲ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν καὶ κυρίως μὲ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην. Ὁ Γιάννι Σμὰτς ἦταν πράγματι θιασώτης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος, μὰ δὲν εἶχε γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ τὸν λαὸν αὐτόν.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐξορία τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας κατὰ τὴν κατοχὴν τοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ πλουτισθῆ καὶ σ' αὐτό!

Ἐφιλοξένησεν εἰς τὸ σπίτι του μίαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν, τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, τὸν διάδοχον Παῦλον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς συζύγου του Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης καὶ τῶν τέκνων των Σοφίας καὶ Κωνσταντίνου. Τοὺς ἔζησεν ἀπὸ κοντά, τοὺς ἐμελέτησε καὶ ἐνεθουσιάσθη. Ἡ συμπεριφορὰ ἡ πράγματι Ἑλληνικὴ καὶ φιλόπατρις τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκης, ποὺ ἔμενε σχεδὸν πάντα μαζί του, ἡ πραγματικὰ Ἑλληνοπρεπὴς ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν τοῦ ἐνέπνευσαν νέα αἰσθήματα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸν ἔκαμαν νὰ γνωρίση ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀξίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τότε ἔβαλε στὸν νοῦ του νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν τόπον αὐτὸν ποὺ τὸν κατοικοῦν Ἥρωες!

Καὶ πράγματι τὸ 1947 ἐπεσκέφθη τὴν Πατρίδα μας σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὰ πάντα γιὰ μᾶς ἦσαν μαῦρα. Οἱ μεγάλοι ἀρνηόντουσαν τὰ δίκαιά μας, καὶ ἕνας ἐσωτερικὸς ἐμφύλιος πόλεμος φαίνεται πὼς ἔπαιρνε φωτιά. Τότε ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ ἔλθη νὰ μᾶς τονώση, νὰ μᾶς παρηγορήση.

Εὑρῆκε εὐκαιρία νὰ ἔλθη, νὰ δῆ τὴν Βαφτισημιά του καὶ τοὺς κουμπάρους του καὶ ἦλθε νὰ μᾶς μιλήση, νὰ μᾶς δώση κουράγιο καὶ πράγματι σὰν καλὸς φίλος τὴν στιγμὴν ποὺ ὅλοι μᾶς ἐγκατέλειπαν, αὐτὸς ἦλθε κοντά μας, γιατὶ ἐδῶ ἐνόμιζε πὼς ἦταν ἡ θέσι του. Αὐτὸ θὰ πῆ φιλία καὶ ἀγάπη καὶ αὐτὸ κυρίως τὸ ὀφείλομε εἰς τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν καὶ πρωτίστως εἰς τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν, ποὺ μιλῶντας του διαρκῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Λαόν Της, ἀναζωογόνησε τὰ αἰσθήματα ποὺ εἶχεν γι᾿ αὐτοὺς καὶ τὸν ἐνεθουσίασε τόσο, ποὺ κατάφερε νὰ μείνη ὁ μόνος φίλος, προστάτης καὶ παρήγορος τοῦ ἄδικα πάσχοντος Ἔθνους μας.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἀφοῦ ἔτσι ἐταχτοποίησεν ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα τὰ τοῦ Οἴκου Της καὶ ἔμεινε ἥσυχη πλέον, σὰν μητέρα καὶ αὐτὴ γιὰ τὰ παιδιά Της, ἄρχισε τὴν δρᾶσιν Της γιὰ τὰ ἄλλα Της παιδιά, τὰ παιδιὰ τῆς Πατρίδος.

Μὲ τὸν γνωστὸν Της πλέον τρόπον, ἄρχισαν οἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰ διάφορα Ἱδρύματα καὶ Νοσοκομεῖα. Δὲν ἔμεινε κανένα ποὺ νὰ μὴν τὸ ἐπισκεφθῆ καὶ νὰ μὴν κατατοπισθῆ ἐπὶ τόπου γιὰ τὶς ἀνάγκες του καὶ νὰ μὴν δώση ὁδηγίες γιὰ τὴν λειτουρία του. Μὲ τὴν σειρά του τὸ καθένα ἐκ τῶν ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου.

Ἡ Ἐθνικὴ Στέγη, ἡ Ἱματιοθήκη τοῦ Παιδιοῦ, τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων, ἡ Ἁγία Σοφία, τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας, τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ, ἡ Ἑταιρία Προστασίας τῆς Παιδικῆς Ἡλικίας, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος, τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, οἱ Ἐθνικοὶ Παιδικοὶ Σταθμοί, ἡ Στέγη τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ, τὸ Μπενάκειον Ἄσυλον Κηφισιᾶς, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Καλλιθέας, τὸ Νοσοκομεῖον Ν. Ἰωνίας, ἡ Παιδικὴ Στέγη, τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον, τὸ Σικιαρίδειον Νοσοκομεῖον, τὸ Σισμανόγλειον Νοσοκομεῖον, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός, ἡ Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου καὶ ἄλλα ἱδρύματα ὠργώθηκαν κυριολεκτικά, κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, ἀπὸ τὴν Πριγκήπισσα Διαδόχου, ποὺ ἐπέδειξεν ἄμετρον ἐνδιαφέρον, γιὰ τὶς ἐλλείψεις τους, τὸν τρόπον λειτουργίας των καὶ τὴν διαβίωσιν τῶν τροφίμων των.

Κρεββάτι — κρεββάτι ἐπεσκέπτετο τοὺς ἀσθενεῖς σκορπίζοντας παρηγορητικὰ λόγια καὶ διανέμοντας δέματα μὲ ἱματισμὸν καὶ λοιπὰ χρειώδη.

Προΐστατο συνεδριάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱδρυμάτων καὶ συνειργάζετο στενὰ μὲ τὰ συμβούλια αὐτὰ πολλὰ τῶν ὁποίων συγκαλοῦσε εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐλάμβανε γνῶσιν τῶν πεπραγμένων καὶ ἔδιδε ὁδηγίας διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσιν.

Ἡ δυστυχία εἶναι πλήρης καὶ ἡ ἀνακούφισίς Της δύσκολη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, γι᾿ αὐτὸ ἐνθαρρύνει καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ προτρέπει τοὺς πάντας νὰ βοηθήσουν ὅσο μποροῦν καὶ δίδει καὶ αὐτὴ ὅ,τι μπορεῖ, ὅ,τι ἔχει. Ἀκόμη καὶ ἠθικὴν ὑ-

ποστήριξιν γιὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑορτῶν ποὺ μὲ τὶς εἰσπράξεις των θ' ἀνακουφίσουν τὴν λαϊκὴν δυστυχίαν, παίρνοντάς τες πολλὲς φορὲς ὑπὸ τὴν προστασίαν Της καὶ συντελοῦσα οὕτω εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν αὐτῶν.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

ΤΩΡΑ ἡ Ἑλλὰς ἔχει καὶ μίαν νέαν Ἐπαρχίαν: Τὴν μαρτυρικὴν Δωδεκάνησον!

Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ γι' αὐτὴ τῆς Πριγκηπίσσης εἶναι ὅμοιον καὶ ἀνώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐπαρχίαν, γιατὶ ἡ Δωδεκάνησος ὑπόδουλος αἰῶνες σὲ ξένους κατακτητάς, μὲ τοὺς ἀγῶνας της καὶ τὴν ἐπιμονὴν τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν της κατάφερε νὰ ἐνσωματωθῆ εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἐκεῖ ν' ἀντιμετωπίση ἀδιαφορίαν καὶ ἡ Πριγκήπισσα Διαδόχου κάμνει ὅ,τι μπορεῖ ἐκ μέρους Της.

Κατ' ἀρχὴν στέλλει δέματα ἱματισμοῦ καὶ τροφίμων. Φροντίζει γιὰ τὴν κρατικὴν ἀποστολὴν ἐφοδίων γιὰ ὅλον τὸν κόσμον. Ἀργότερα ἔχει ὑπ' ὄψιν Της νὰ ἐπισκεφθῆ αὐτοπροσώπως τὴν νέαν αὐτὴν ἐπαρχίαν καὶ πράγματι σὲ πρώτη εὐκαιρία φθάνει ἐκεῖ.

Εἶναι τώρα Βασίλισσα, ποὺ ἔρχεται στὴ Ρόδο γιὰ τὶς ἑορτὲς τῆς ἐνσωματώσεως. Δὲν χάνει τὴν εὐκαιρία. Περιοδεύει ὅλα τὰ νησιὰ καὶ ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ ὅλα τὰ ἁρμόδια πρόσωπα καὶ συνεργάζεται μὲ ὅλα τὰ σωματεῖα, ἱδρύουσα ἐπιτροπάς, ποὺ θὰ συντονίσουν τὴν ἀγαθοεργὸν δρᾶσιν. Ἀναμιγνύεται μὲ τὸν Λαό. Δὲν διστάζει μὲ γυναῖκες τοῦ Λαοῦ νὰ μπῆ στὸ χορὸ καὶ νὰ χορέψη ἀποδεικνύοντας εἰς τοὺς ἁπλοϊκοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους πῶς καὶ αὐτὴ εἶναι ἁπλῆ εἰς τοὺς τρόπους καὶ δημοκρατικὴ στὶς ἀρχές, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι Βασίλισσα. Καὶ ὁ λαός, ποὺ ἀντιλαμβάνεται τὸ νόημα τῆς κάθε πράξεως καὶ κάθε λόγου, ἐνθουσιάζεται καὶ ἐπευφημεῖ, ἐκτιμᾶ, ἀγαπᾶ καὶ λατρεύει τὴν Βασίλισσά του ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ τὴν ἀντικούζει.

Ἔτσι ἡ Δωδεκάνησος Ἐλευθέρα, ἀναπνέουσα τὸν ἐλεύθερον ἀέραν τῆς Μητέρας—Πατρίδος Της βλέπει πῶς τυγχάνει τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ἀπὸ τὸν γηγενῆ λαό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς Της ποὺ ὁ τρόπος των τοὺς ὑπόσχεται πολλά!

ΤΟΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ἡ δυστυχισμένη Ἑλλάδα μας ὑποφέρει!

Οἱ γνωστοὶ ἀπάτριδες, ὄργανα τῶν Σλαύων, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ξεσηκώθηκαν ἐναντίον τῆς Πατρίδος των ζητῶντας νὰ τὴν διχοτομήσουν.

Τὰ χωρία, οἱ πόλεις, οἱ κάμποι καὶ τὰ βουνὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ ἀντάρτη ποὺ μαθημένος ἀπὸ τοὺς βάρβαρους συνεργάτες του Βουλγάρους καὶ Οὔννους βασανίζει τὸν λαό μας, τὸν δυστυχῆ λαό μας, ὁ ὁποῖος ποιὸς ξέρει τί τοῦ μέλλει ἀκόμη!

Ἡ δυστυχία εἶναι ὁλοκληρωμένη ἀπὸ τὴν βάρβαρον κατο-

χήν. Τὸ κράτος δὲν εἶναι εἰς θέσιν ὡς διὰ μαγίας νὰ τὴν θεραπεύση διότι καὶ φυσικῶς εἶναι ἀδύνατον τοῦτο καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνουςκαὶτοῦ Λαοῦ εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν ἐκμεταλλευόμενοι τὴν δυστυχίαν αὐτὴν καὶ τὴν φυσικὴν εὐπιστίαν τῶν μαζῶν καὶ προστατευόμενοι ἀπὸ τοὺς διεθνεῖς νόμους ποὺ κρατοῦν δεμένα τὰ χέρια ἑνὸς κράτους γιὰ νὰ ἐνεργήση κεραυνοβόλα καὶ ἀποτελεσματικὰ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν του, ἐργάζονται ἐλεύθεροι ὑποσκάπτοντες τὴν ὑπόστασιν τοῦ κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ ὁλοκλήρουπροφασιζόμενοι ὅτι δι' αὐτὸν καὶ μόνον ἐνδιαφέρονται.

Καὶ ὁ ἀντάρτης εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὁ πολιτικάντης τῆς ἀριστερᾶς εἰς τὴν πόλιν συνεργαζόμενοι καὶ συμβαδίζοντες χέρι-χέρι κάμνουν μιὰ φοβερὰ διαβρωτικὴν ἐργασίαν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ.

Ἡ θρασύτης των εἶναι τεραστία! ὁ ληστὴς ἐπιτίθεται κατὰ παντὸς καὶ καταστρέφει τὰ πάντα κατηγορῶντας τὸ Κράτος πὼς δὲν ἔκαμεν τίποτα καὶ ὁ ἀρχηγός του ἐπιχειρεῖ περιοδίας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ κατηγορήση καὶ δυσφημίση τὸ κράτος νὰ δηλητηριάση τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐνσπείρη ζιζάνια ἀνάμεσα αὐτοῦ ὑποστηρίζοντας πὼς «μόνον ἐκ βορρᾶ ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ στιγμὴ εἶναι κρίσιμος καὶ ὁ λαὸς δὲν ξεύρει τὶ νὰ κάμη καὶ τὶ ν' ἀποφασίση ἐν τῇ δυστυχίᾳ του. Καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν εὑρίσκει τὸ Διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Ἑλλάδος νὰ κάμη μίαν περιοδείαν ἀνὰ τὴν χώραν.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ γυρίζει εἰς τὴν Μακεδονίαν ὅλην καὶ τὴν Θράκην ὁ διάδοχος ἐμψυχώνει τὸν λαὸν διὰ λόγων καὶ ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη εὑρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνεργασθῆ μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου καὶ τὰ διάφορα αγαθοεργὰ ἱδρύματα νὰ ἐπισκεφθῆ Νοσοκομεῖα καὶ νὰ παρηγορήση μικροὺς καὶ μεγάλους γυναῖκες ,καὶ ἄνδρες καὶ νὰ πάρη σημειώσεις γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ καθενὸς χωριστὰ καὶ ὅλων μαζύ. Μοιράζει δέματα ἀναμειγνύεται ,κατὰ τὴν συνήθειάν της μὲ τὸν λαὸν καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων ποὺ παρακολουθοῦν τὴν περιοδίαν τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους τηλεγραφοῦν εἰς τὰς ἐφημερίδας των.

«Οἱ δημοκρατικοὶ τρόποι καὶ αἱ ἐθνικαὶ παραινέσεις τοῦ Διαδοχικοῦ Ζεύγους ἐξηκριβωμένως ἐτόνωσαν τὸ φρόνημα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Βορρείου Ἑλλάδος» καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀμφιταλαντεύσεως τοῦ λαοῦ ἀποφεύγεται ὁριστικὰ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ διαδοχικοῦ ζεύγους ποὺ ἀποσπᾶ ἀφθόρμητα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ παραλήρημα τοῦ λαοῦ στὸ πέρασμά του.

Ἡ ὥρα εἶναι κρίσιμος! Τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος εὑρίσκεται ἐν δράσει. Δὲν προφθαίνουν νὰ φθάσουν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀμέσως φεύγουν σὲ νέα περιοδεία ἀνὰ τὴν στερεὰ Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἤπειρον ὅπου μαίνεται ἡ ἐπανάστασις καὶ ἡ προπαγάνδα.

Αἱ ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως καὶ λατρείας τοῦ λαοῦ καὶ ἐδῶ εἶναι μεγαλειώδεις καὶ πρωτοφανεῖς.

Ἀπ' ὅπου διέρχονται οἱ δρόμοι εἶναι στρωμένοι μὲ χαλιὰ καὶ δάφνες. Γέροι, γρηές, νέοι, νέες καὶ παιδιὰ ὅλοι κλαῖνε ἀπὸ συγκίνησιν γιατὶ ἀντικρύζουν τοὺς μέλλοντας Βασιλεῖς τους.

Κάτι ἀπερίγραπτον συμβαίνει εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ κυρίως εἰς Ἰωάννινα, ὅπου παρέστησαν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Ὁλόκληρος ὁ τύπος τῆς Ἠπείρου χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν χαιρετίζει τοῦ «Ἀετοῦ τὸ Γυιό», τοῦ ἐλευθερωτοῦ στρατηλάτη, μὲ τὴν σύζυγόν του ποὺ παρέστησαν κατὰ τὴν ι-

στορικὴν ἡμέραν! Ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας Βασιλεῖς δὲν τοὺς παρασύρουν αἱ ὑποδοχὲς καὶ οἱ τελετὲς ἀρχίζουν πάλιν καὶ ἐδῶ τὸ ἔργον των τὸ γνωστόν.

Ὁ Διάδοχος ἐπισκέπτεται τὰ σύνορα καὶ ἡ πριγκήπισσα τὰ ἀγαπητά της ἱδρύματα καὶ τὸν στρατὸν πού τὴ λατρεύει κυριολεκτικά, γιατὶ εἶναι ἡ πραγματικὴ Μάνα τοῦ φαντάρου μας φροντίζουσα πάντα γιαυτὸν καὶ γιὰ ὅλες τῆς ἀνάγκες του.

Διανέμει δῶρα, ἀπευθύνει χαιρετισμούς, εμψυχώνει τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα καὶ εἶναι εὐχαριστημένη γιατὶ κάμνει τὸ καθῆκον της ἀπέναντι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πού τόσον τὴν ἀγαπᾶ!

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Κεραυνὸς εἰς εὔδιαν

Ο Ἀπρίλιος τοῦ 1947 ἀνέτειλεν μὲ μεγάλας ὑποσχέσεις! Ἀλλὰ ἡ λαϊκὴ γνώμη λέγει πὼς «ὁ Ἀπρίλης πότε γελάει καὶ πότε κλαίει» καὶ δὲν ἄργησεν νὰ κλαύση καὶ αὐθημερὸν μάλιστα!

Ὁ Ἀπρίλιος ἐπίσης γιὰ τὴν γνώμην του αὐτὴν ἔχει ἀποκληθῆ ἀπὸ τὸν λαὸν «Ψεύτης» καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχει καὶ τὸ ἔθιμον τῆς ψευδολογίας κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου.

— Πέθανε ὁ Βασιλῆας!

— Πέθανε ὁ Βασιλῆας! καὶ ὁ πρῶτος πού ἐτόλμησε νὰ διαδώση στὸν κόσμο τὸ ἄγγελμα αὐτὸ ἐδάρη ἀνηλεῶς εἰς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας.

— Μασκαρά, ἀστεῖο εἶναι αὐτό;

— Παλιάνθρωπε, δὲν ἔχεις πουθενὰ σεβασμό!

— Καλὰ σοῦ κάνουν γιατὶ καὶ στὰ ἀστεῖα πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὅρια.

Καὶ ὁ κόσμος ἔδερνε τὸν ἀφελῆ κατὰ τὴν γνώμην του, πού ἠθέλησεν νὰ παίξη μὲ τὸ Σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἦταν καθόλου ἀστεῖο, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β΄, ὁ Βασιλεὺς τῆς Νίκης εἶχεν πράγματι ἀποθάνει τὴν 2αν μ.μ. τῆς 1ης Ἀπριλίου 1947.

Κεραυνὸς καὶ ἂν ἔπιπτεν δὲν θὰ ἔκαμνεν τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμεν τὴν ἀφήγησιν εἰς ἕνα δημοσιογράφον πού ἔζησεν τὶς στιγμὲς αὐτὲς καὶ εἶχεν περισσότερον ἐπίδρασιν ἐπάνω του ἡ κοινὴ γνώμη ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ἐὰν Λαὸς καὶ Ἐπιστήμη ἔχουν συμφωνήσει ὅτι ὁ θάνατος εἶναι τὸ πυκνότερον μυστήριον, τὸ χθεσινὸν ἀδόκητον συμβὰν θανάτου τῆς τετιμημένης κορυφῆς τοῦ Ἔθνους, ὑπῆρξε τὸ ἀδικώτερον μυστήριον. Μὲ αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν καὶ βαθύτατα συγκλονισθὲν τὸ ψυχικὸν εἶναι των ἐδέχθησαν χθὲς ὅλοι οἱ Ἕλληνες, αἱ Ἑλληνίδες καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα τὸ τραγικὸν ἄγγελμα τῆς ἐκδημήσεως πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν Ἐκείνου ὁ Ὁποῖος ὑπῆρξεν φωτεινὸς ὁδηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου καὶ ἐπέπρωτο νὰ διανύση τὰς τελευταίας ἡμέρας Του μέσα εἰς κῦμα ἀχαριστίας, νὰ πίη τὸ ποτήριον τῆς πικρίας μέχρι τρυγὸς καὶ ν' ἀποθάνη τὴν χθεσινὴν ὁλόλαμπρον πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1947.

Ἡ ὀδύνη δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς λεπτομερεῖς περιγραφὰς τῶν αἰσθημάτων πού ἐδοκίμασαν τὰ πλήθη. Ἡ ὑποβλητικὴ φράσις ὅτι «εἶχε πέσει κεραυνὸς εἰς εὐδίαν» δὲν χαρακτη-

ρίζει τὰ ἐκραγέντα αἰσθήματα τοῦ κοινοῦ. Ζόφος ἔπεσε καὶ φρένες διεσαλεύθησαν. Τὸ ἀληθινώτερον εἶναι ὅτι ἀντιμετωπίσαμεν πένθος ἀλλὰ μὲ ὀργὴν ἀπὸ τὰ συγκλονισθέντα πλήθη. Δὲν ἐπίστευαν εἰς τὸ τραγικὸν γεγονός. Ἡ σύμπτωσις νὰ συμβῇ εἰς ἡμέραν ποὺ ἔχει παλαιὸν ἔθιμον καὶ ἐπιτρέπει ψευδολογήματα ἦτο μία ζωηρὰ ἐλπίδα νὰ μὴν εἶχε συντελεσθῇ τὸ ἀπίστευτον συμβάν. Καὶ ἐχρειάσθησαν κόποι πολλοὶ καὶ ἐξηγήσεις μακραί, ἕως ὅτου τὰ ἐμβρόντητα πλήθη πεισθοῦν.

Μὲ βαθεῖαν συντριβὴν ἀνερχόμεθα καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ὁ κεραυνὸς ἐδῶ ὅπου εἶναι ἀναμφισβήτητος ἔχει δώσει βαθύτερα τὰ ἴχνη του. Ὑπουργοί, αὐλικοί, βαθμοῦχοι, ὅλοι κυκλοφοροῦν δακρυσμένοι σιωπηλοί. Κάθε λέξις τυπικὴ ἢ ἄλλη εἶναι ὡς νὰ τὰς φυσοῦν αἱ Ἐριννύες καὶ ὁ θάνατος. Δύο λεπτὰ κατορθώνομεν νὰ εἰσέλθωμεν ἐκεῖ ὅπου Ἐκεῖνος κοιμᾶται τὸν αἰώνιον. Εὑρίσκεται ἀκόμη — ὥρα 4η μ.μ. — ὅπου ἀφῆκε τὴν ὑστάτην Του πνοήν. Ἐπάνω εἰς ἕνα ἁπλοῦν κρεββάτι, δίπλα ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην Του βιβλιοθήκην καὶ δίπλα ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν αἴθουσαν τῶν γαλάζων καὶ ἄσπρων μαρμάρων καὶ κυανολεύκων ταπήτων ποὺ ὑπέγραψε τὸ θρυλικὸν Διάγγελμα τὸν Ὀκτώβριον 1940 τὸ τρισένδοξον ἐκεῖνο «Νῦν ὁ ὑπὲρ πάντων ἀγών». Δύο μεγάλαι λαμπάδες καίουν. Ἕνα χρυσὸ μικρὸ θυμιατῆρι ἀναπέμπει τὸ ἄρωμα τοῦ λιβανωτοῦ ποὺ σμίγει μὲ τὸ ἄρωμα τοῦ ἔξω ὀλάνθιστου βασιλικοῦ κήπου, ὡς εὐῶδες κατευόδιον ἀπὸ τὰ νάματα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀττικῆς φύσεως πρὸς τὴν πορείαν Του διὰ τὴν αἰωνίαν ζωήν.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΝ ΟΙ κρουνοὶ τῶν δακρύων μας δὲν μᾶς ἐμποδίζουν τὴν ὅρασιν καὶ τὴν σκέψιν βλέπομεν...Ἐκεῖνον κάτω ἀπὸ τὸ ἀπέριττον κρεββάτι Του νεκρόν.Μὲ πολιτικὴν περιβολήν, διότι κατὰ σπανίαν ἐξαίρεσιν χθὲς τελευταίαν ἡμέραν τοῦ δοξασμένου καὶ πικροῦ βίου Του δὲν φόρεσε στρατιωτικά, ὅπως τακτικώτατα ἐσυνήθιζεν. Ὡσὰν νὰ προησθάνθη τὴν δύσιν τῆς ζωῆς Του καὶ νὰ ἐδικαίωνε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ρῆμα «Τίς ἐστὶ Βασιλεὺς καὶ τίς ἐστὶ πένης», προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον Του λίαν πρωῒ καὶ εἰργάζετο ὡς ἕνας ἁπλοῦς πολίτης: Τὸ πρόσωπόν Του εἶναι ὠχρὸν καὶ ἰσχνότερον ἀπὸ ἄλλοτε. Μισόκλειστα εἶναι τὰ χείλη Του καὶ μισόκλειστοι ἀκόμη οἱ ὀφθαλμοί Του ὡς εἰς ἕνα ἀτελείωτον ρεμβασμόν. Ποῖοι νὰ ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι Του καὶ ποία ἡ ρέμβη Του. Χείλη ἐπίσημα μᾶς ψιθυρίζουν:

— Ὀνειροπολοῦν ὅτι ἦτο καὶ τὸ τελευταῖον Του παράγγελμα. Ἡ τελευταία Του φρᾶσις ἦτο: «Ἀγαπᾶτε τὴν Ἑλλάδα»!

Ἀλλ' ἤδη πρέπει νὰ σεβασθῶμεν τὴν οἰκογενειακὴν λύπην. Κλαίουν μὲ λυγμοὺς ἡ ἀγαπημένη Του ἀδελφὴ Αἰκατερίνη —ἐπρόκειτο τὴν 21ην Ἀπριλίου νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους της— ἡ Α. Β.Υ., ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη—Βασίλισσα πλέον—κλαίει ἀκράτητα ὁ νέος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων «ΠΑΥΛΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ». Ἐξερχόμεθα ἀπὸ τὸν θάλαμον τοῦ ἀνήλεου πεπρωμένου.

Η ΚΗΔΕΙΑ

Μὲ βαθεῖαν θλῖψιν ποὺ συνεῖχεν εἰλικρινῶς τὸ πανελλήνιον καὶ μὲ τὴν μεγαλοπρέπειαν ποὺ ἥρμοζεν εἰς ἕνα ἥρωα Βασιλέα ἐκηδεύθη καὶ ἐτάφη ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς Νίκης Γεώργιος ὁ Β΄.

Ο,τι εἶναι κατὰ τὴν κηδείαν Του ἄξιον ἰδιαιτέρου ὑπογραμμισμοῦ εἶναι ἡ προσέλευσις τοῦ πλήθους καὶ ἡ πρωτοφανὴς συγκίνησίς του. Παρόμοιον φαινόμενον κοσμοπλημμύρας εἰς τοὺς δρόμους ὅπου ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἐπέρασε δὲν ἔχει σημειωθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας. Κανένας χῶρος ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως μέχρι τοῦ Κοιμητηρίου τοῦ Τατοΐου δὲν ἔμεινεν εἰς τὸν ὁποῖον νὰ μὴ συνωστίζωνται γυναῖκες παιδιὰ καὶ ἄνδρες πάσης τάξεως, διὰ νὰ ἴδουν τὸ τελευταῖον ὑπὸ τὸν ἀττικὸν ἥλιον πέρασμα Ἐκείνου ποὺ ὡδήγησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ κλέος καὶ τὴν νίκην καὶ ἐπέπρωτο νὰ φύγη πικραμένος. Λυγμοὶ δάκρυα ἀναφιλιτὰ ἠκούοντο εἰς ὅλο τὸ διάστημα τῆς διαδρομῆς.

Εἰς πλεῖστα σημεῖα ἐπίσης τῆς διαδρομῆς θρῆνοι καὶ κοπετοὶ ἠκούοντο ἀπὸ γυναῖκες καὶ ἄνδρες ποὺ ἔκλαιαν ὡς νὰ ἐκήδευαν στενὸν συγγενῆ τους, τὸν προστάτην τῆς οἰκογενείας των. Ἔκπληκτοι οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ξένων πρακτορείων καὶ ἐφημερίδων, αὐτὴν κυρίως τὴν ἐντύπωσίν των, τῆς κοσμοπλημμύρας καὶ τῆς συγκινήσεως, ὑπεγράμμισαν εἰς τὰ τηλεγραφήματά των. Βαθύτατος ἐπίσης διεκρίνετο εἰς τὰ πρόσωπά των ὁ σπαραγμὸς τοῦ Βασιλέως Παύλου τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης καὶ τῶν Πριγκηπισσῶν. Τὸ θέαμα ἰδίως τοῦ νέου Βασιλέως χειροκροτοῦντος τὸν μικρὸν Διάδοχον, προεκάλει ζωηροτάτας συγκινήσεις, Ἀλλὰ καὶ ἐμψύχωσιν, Ἄτοπον μέν, ἀλλὰ αὐθόρμητον ἀπὸ τὴ ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας ἀνευρίσκοντος τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐλπίδων του παρουσιάσθη εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς διαδρομῆς τὸ φαινόμενον τὰ πλήθη νὰ κλαίουν καὶ νὰ χειροκροτοῦν τὸν Βασιλέα Παῦλον Α΄. Ἔτσι ἡ συγκίνησις τοῦ νέου Ἄνακτος ἐγίνετο ἀκόμηβαθύτερα.

Ὁπωσδήποτε μὲ ὅλους τοὺς πρὸς τὴν Μητρόπολιν δρόμους ἐξώστας καὶ παράθυρα κοσμοπλημμυρισμένους ἡ στρατιωτικὴ παράταξις συνετελέσθη ἀπὸ τῆς 9 π.μ. Ὀλίγον ἀργότερον ἤρχισεν ἡ προσέλευσις εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἐπισήμων, ἀπεσταλμένων τῶν ξένων ἐθνῶν, πρεσβευτῶν, ἀνωτάτων ἱδρυμάτων, δημάρχων, δημοτικῶν συμβουλίων, ἐργατοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων κλπ. Περὶ τὴν 9.40 προσῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Μάξιμον. Πολλοὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν εἶχον φέρει πενθηφορούσας τὰς συζύγους των. Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχοντο εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Ναοῦ ὁ Μ. Τελετάρχης κ. Λεβίδης καὶ ὁ Σταυλάρχης κ. Παπαδιαμαντόπουλος. Τὴν 10ην πμ. ἀκριβῶς προσῆλθεν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς φορεῖ στολὴν στρατηγοῦ καὶ ὁ πρίγκηψ Πέτρος στολὴν συνταγματάρχου. Πλερὲζ φοροῦν ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ πριγκήπισσαι πλὴν τῆς Αἰκατερίνης μελανοφορούσης μόνον. Οἱ τρεῖς μικροὶ βασιλικοὶ πρίγκηπες φοροῦν λευκά.

Εὐθὺς ἀμέσως μὲ τὴν εἴσοδον τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἤρχισεν ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ συμπαραστατούσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πολυμελεστάτη χορωδία ἔψαλλε τὰ νεκρώσιμα τροπάρια ἐπὶ το πλεῖστον κατὰ βυζαντινὸν τρόπον.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 11ην π.μ. ἤρχισεν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ ἡ πορεία τῆς πομπῆς σύμφωνα μὲ τὸ δημοσιευθὲν προχθὲς πρόγραμμα.

Ἔχει παρέλθει πλέον ἡ 2μ.μ. καὶ ὁ Γεώργιος ὁ Β΄ εὑρίσκεται εἰς τὸ ἤρεμον τοπίον ὅπου τὸ Βασιλικὸν Κοιμητήριον. Ὀλίγον πρὸ αὐτοῦ τὰ αὐτοκίνητα μὲ τοὺς ὑπουργοὺς ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον πομπήν. Μένει ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένια. Ὁ Πρίγκηψ Πέτρος, ὁ ναύαρχος κ. Ἰωαννίδης, σύζυγος ὡς γνωστὸν

πριγκηπίσσης, ὁ Μ. Τελετάρχης κ. Λεβίδης καὶ ὁ πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ ἐκλιπόντος κ. Πιπινέλης. Ὀλίγον ἀργότερον τὸ φέρετρον καταβιβάζεται ἀπὸ τὸ τανκ. Περνοῦν ἀκόμη ὀλίγα λεπτὰ καὶ ἤδη διὰ σχοινίων τὸ φέρετρον μὲ τὴν σεπτὴν σορὸν κυλίεται πρὸς τὸν ἀνοικτὸν τάφον, μαρμάρινον εἰς τὰ ἐσωτερικά του τοιχώματα. Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς πλησιάζει πρὸς τὸ φέρετρον, ρίπτει κατὰ πρόσωπον τοῦ νεκροῦ Βασιλέως γῆν καὶ ὕδωρ. Ἤρεμα βγαίνει ἀπὸ τὰ χείλη του ὁ μέγας καὶ σοφὸς ἐκκλησιαστικὸς λόγος: «Καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει... ἀλληλούϊα».

Ἕνας κρότος ἀπὸ μικρὸν τηλεβόλον ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου λόφου ἀκούεται. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νίκης θάπτεται. Τὸ φέρετρον ἤδη καλύπτεται ἀπὸ τὰ ριπτόμενα χώματα. Ρίπτουν τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας μικροὶ καὶ μεγάλοι κλάδους δάφνης. Ὁ διευθυντὴς τῶν βασιλικῶν κτημάτων κ. Δρούβας ρίπτει κλάδον ἀριᾶς. Ἦτο τὸ ἀγαπημένον δένδρον τοῦ ἐκλιπόντος. Λυγμοὶ ἀκούονται γύρω. Κλαίει ὁ Βασιλεύς, κλαίει ἡ Βασίλισσα, κλαίουν αἱ ἄλλαι Πριγκήπισσαι, κλαίει μὲ λυγμοὺς ἡ νεωτέρα τῶν Πριγκηπισσῶν Αἰκατερίνη. Ἤδη τὸ χῶμα, ὁ χοῦς τῆς Βιβλικῆς Γραφῆς, ἔχει καλύψει τὸν ἔνδοξον Ἄνακτα. Περὶ ὥραν 3ην μ.μ. ὁ Γεώργιος ὁ Β΄ εἶχε καλυφθῆ ὑπὸ τὴν Ἀττικὴν γῆν. Τὰ χώματα ποὺ Τὸν ἐσκέπασαν ἄς εἶναι ἐλαφρά, κατὰ τὴν πανελλήνιον ἀπὸ καρδίας εὐχήν.

«Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ!»

Μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β΄ καὶ ἀφοῦ συνῆλθον ἀπὸ τὸν ἀπροσδόκητον κλονισμὸν ποὺ ὑπέστησαν ἐπίσημοι καὶ Λαὸς τὸ Πολιτικὸν Συμβούλιον ὁμοθύμως ἀπεφάσισεν νὰ ὁρκισθῆ τὸ ἴδιο βράδυ ὁ νέος Βασιλεὺς «Παῦλος ὁ Α΄».

Ρυθμίζονται ἀμέσως τὰ τυπικὰ καὶ γνωστοποιεῖται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν Ἄνακτα διὰ νὰ πληρωθῆ ὁ ἀρχαῖος, ἀλλὰ τόσον σοφὸς ὅρος «ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανεν, ζήτω ὁ Βασιλεύς!».

Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὸ πρῶτον πένθος τὴν 21ην Ἀπριλίου 1947 ὁ νέος Βασιλεὺς ὡρκίσθη ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἰδοὺ πῶς περιγράφεται ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν Βασιλέων:

Μὲ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας καὶ τὴν πανελλήνιον ἐπιδοκιμασίαν Παῦλος ὁ Βασιλικὸς Πρίγκηψ, τεταρτότοκος υἱὸς τῶν ἀειμνήστων Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας, ἀδελφὸς τοῦ ἀδοκήτως θανόντος Βασιλέως τῆς Νίκης Γεωργίου Β΄ ὡρκίσθη ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους — τῆς Δ΄ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς — Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΣ Α΄. Ὑποβλητικὴ διακόσμησις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰ θεωρεῖα ἀσφυκτικῶς κατάμεστα ἀπὸ κόσμον ἐπλαισίωναν τὸ ἱστορικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονός, τὴν νέαν τῆς λαοφιλοῦς Δυναστείας περίοδον. Δύο Θρόνοι εἶχον τοποθετηθῆ εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καὶ ὅλη ἡ αἴθουσα ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ κυανολεύκους. Ἐνωρὶς προσέρχονται οἱ βουλευταὶ καὶ πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν οἱ ἀδημονοῦντες διὰ τὴν ὑποβλητικὴν τελετουργίαν. Οἱ πολιτικοὶ ἡγέται «συμπεπυκνωμέ-

των, ὡς γνωστὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐθνικῆς συνεργασίας, προσέρχονται ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας. Θεᾶται λοιπὸν πρὸ τῆς προσελεύσεως τῆς Κυβερνήσεως ὡς μόνος παρὼν ἡγέτης ὁ κ. Σοφούλης. Πάλλευκος μέν, ἀλλὰ καὶ ροδαλὸς ὡς πάντοτε. Δὲν ἐκφράζεται ἔκπληξις διὰ τὴν παρουσίαν του. Ὁ κ. Σοφούλης ἔχει ἀπὸ πολλοῦ δηλώσει τὴν πίστιν του εἰς τὸ πολίτευμα καὶ τὴν ἐγκυρότητα τῆς Διαδοχῆς εἰς τὸν Θρόνον Παύλου τοῦ Α΄.

Ἐν τῷ μεταξὺ καταφθάνουν ἀλληλοδιαδόχως καὶ καταλαμβάνουν τὰς θέσεις των οἱ προσκεκλημένοι διὰ τοῦ ἐπισήμου προγράμματος, ἤτοι τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων δογμάτων, τὸ διπλωματικὸν Σῶμα καὶ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ Στρατοῦ, Στόλου Ἀεροπορίας.

Τὴν 5.45 μ.μ. ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Θεοτόκης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ὁρκωμοσία τοῦ Βασιλέως Παύλου. Παρεκάλεσε κατόπιν τοὺς κ.κ. βουλευτὰς ὅπως ἐπειδὴ ἡ ὁρκωμοσία ὡρίσθη διὰ τὴν 6ην μ.μ. λυθῇ ἡ συνεδρίασις μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασαν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ Βασιλομήτωρ τῆς Ρουμανίας Ἑλένη καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἑλλένη τοῦ Νικολάου, αἱ ὁποῖαι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θεωρεῖον.

Τὴν 6ην ἀκριβῶς προσῆλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Δαμασκηνόν.

Τὴν 6ην μ.μ. ἀκριβῶς κατὰ τὰ καθιερωμένα ὁ ἀρχικλητὴρ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἄφιξιν τῶν Βασιλέων. Σάλπιγγες, μουσικαὶ καὶ χειροκροτήματα ἀκούονται. Εὐθυτενὴς κατόπιν καὶ μειδιῶν ἐνεφανίσθη ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος φέρων μεγάλην στολὴν Στρατηγοῦ καὶ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη. Ἐπροπορεύοντο Αὐτῶν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ἠκολούθουν ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Θυελλωδῶς χειροκροτούμενον τὸ νέον Βασιλικὸν Ζεῦγος φθάνει εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς. Σείεται ἡ αἴθουσα ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα. Ὅλοι χειροκροτοῦν. Χειροκροτεῖ καὶ ὁ κ. Σοφούλης.

Συγκεκινημένοι ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Α.Μ. Βασίλισσα Φρειδερίκη προχωροῦν ἀκόμη ἱστάμενοι τώρα πρὸ τῶν τοποθετηθέντων ἐπὶ τοῦ προεδρείου βασιλικῶν θώκων, ἔχοντες δεξιὰ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Δαμασκηνὸν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀριστερὰ δὲ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Θεοτόκης ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον λέγει: «Βασιλεῦ, ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Συντάγματος ὁρκωμοσία τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς».

Ψάλλεται εἶτα ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ προσευχὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος, θέσας τὴν δεξιάν Του χεῖρα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπαναλαμβάνει τὸν κάτωθι ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν Θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν Ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Θυελλώδεις ζητωκραγαὶ καὶ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁρκωμοσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἀπέρχονται τῆς αἰθούσης ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ θεωρείων, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

«ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ μὲ τοὺς νεκροὺς καὶ οἱ ζωντανοὶ μὲ τοὺς ζωντανούς», λέγει μιὰ ἄλλη λαϊκὴ παροιμία καὶ φυσικὰ μετὰ τὰς τελετὰς καὶ τὴν ἀπόδοσιν τιμῶν διὰ τὸν ἐκλιπόντα Βασιλέα καὶ διὰ τοὺς Βασιλεῖς, ἡ Α. Μ. Ἡ Βασίλισσα, τώρα πλέον, Φρειδερίκη ἄρχεται καὶ πάλιν τοῦ ἔργου Της τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ, διότι πρέπει πλέον νὰ ζήσουν οἱ ἀπομείναντες.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἔθνος εὑρίσκεται ἐν συναγερμῷ κινδύνου μὲ τὴν προδοσίαν τῶν κομμουνιστῶν, ἐγκαινιάζει ἕνα νέον τομέα δράσεως τῆς προσπαθείας τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος, τῶν παραστρατημένων παιδιῶν της. Καὶ σὰν γυναῖκα ξεύρει πῶς οἱ γυναῖκες μποροῦν νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ ἀρχίζει ἀπὸ ἐκεῖ. Ἀρχίζει ἀπὸ μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὰς γυναικείας φυλακὰς τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους ὅπου ὡς γνωστὸν ἦσαν φυλακισμένες μόνον κομμουνίστριες.

Συγκινητικὴ εἶναι ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Εἰς τὰς φυλακὰς αὐτὰς ἐκρατοῦντο 125 κομμουνίστριες γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων 10 εἶχον καταδικασθῆ εἰς θάνατον. Ἐπίσης ἄλλες 75 γυναῖκες ἐκρατοῦντο κατηγορούμεναι δι' ἀδικήματα κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἔφθασεν ἐκεῖ τὴν 10.30΄ π.μ. ζωηρῶς χειροκροτηθεῖσα ἀπὸ τὸ συγκεντρωθὲν πρὸ τῶν φυλακῶν πλῆθος. Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν φυλακῶν εἶχεν παραταχθῆ ἡ φρουρά, ἡ ὁποία καὶ ἀπέδωσεν τιμὰς εἰς τὴν Βασίλισσαν, τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθησαν ἡ διευθύντρια τῶν φυλακῶν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα κατηυθύνθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως, ὅπου ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν τὴν προσεφώνησεν ἐξάρας τὴν ἀκούραστον φιλανθρωπικήν Της δρᾶσιν.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη πρὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φυλακῶν διένειμεν εἴδη ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ γλυκύσματα εἰς τὰ παιδάκια τῶν κρατουμένων γυναικῶν. Ἀκολούθως συνοδευομένη ὑπὸ τῆς κ. Πόπης Ζίφα, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἔβερτ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν, ἐπεσκέφθη ὅλους τοὺς ὀρόφους τοῦ κτιρίου καὶ ὅλα τὰ δωμάτια.

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα ἐζήτει πληροφορίας ἀπὸ τὰς κρατουμένας γυναίκας περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς διαβιώσεώς των καὶ ἐὰν ἔχουν νὰ διατυπώσουν παράπονα κατὰ τοῦ προσωπικοῦ. Εἰς ἕν δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθη ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, παρέμενεν μία ἀσθενὴς κρατουμένη, ἡ ὁποία παρεπονέθη εἰς τὴν Βασίλισσαν διότι δὲν μετεφέρθη ἀκόμη εἰς νοσοκομεῖον, καίτοι παρῆλθε δεκαπενθήμερον ἀπὸ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεώς της. Ἡ Βασίλισσα ἔδωσεν ἀμέσως ἐντολὴν ὅπως μεταφερθῆ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς νοσοκομεῖον πρὸς θεραπείαν.

Ἡ κρατουμένη μὲ δάκρυα στὰ μάτια ηὐχαρίστησε τὴν Βασίλισσαν.

Ἀκόμη περισσότερον συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βασίλισσα ἐπεσκέφθη τὸν τρίτον ὄροφον τοῦ κτιρίου, ὅπου αἱ κρατούμεναι κομμουνίστριαι γονυπετοῦσαι καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια παρακαλοῦσαν Αὐτὴν νὰ τὰς συγχωρήσῃ, διότι παρεσύρθησαν καὶ σήμερον εὑρίσκοντο εἰς τὴν φυλακήν. Ἡ Βασίλισσα τόσον συνεκινήθη ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά της.

Ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὰς κρατουμένας ἡ οἰκειότης τῆς Βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἐζητοῦσε πληροφορίας ἀπὸ μίαν ἑκάστην χωριστά.

Εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν προσεφέρθησαν ἐκ μέρους τῶν κρατουμένων γυναικῶν ὡς δῶρον δύο εὐζωνάκια διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν θαλάμων ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα κατηυθύνθη πάλιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως, ὅπου ἐδέχθη ἐπιτροπὰς τῶν κρατουμένων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι τῆς ὑπέβαλον ὑπομνήματα. Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλη εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῶν φυλακῶν Τρισάγιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρευρέθη ἐκτὸς τῆς Βασιλίσσης καὶ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΒΟΡΕΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης ἀπέδωσεν τοὺς καρπούς της κατὰ τὸν πλέον περίλαμπρον τρόπον.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐπισκεφθεῖσα τὰ πάντα καὶ συνεργασθεῖσα μὲ τοὺς πάντας εἶδεν — ἄκουσεν καὶ ἀντελήφθη τὸ μέγεθος τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ Της, ποὺ μιά Της, ἡ μεγαλύτερα αἰτία, ἦσαν ἡ μάστιγα τοῦ ληστῆ, ποὺ φεύγοντάς τον ὁ κοσμάκης, ὁ χωρικός, συνέρεεν εἰς τὰς πόλεις δημιουργῶν οὕτω κοσμοπλημμύραν, κρίσιν στέγης, ἔλλειψιν τροφῆς καὶ μαυραγοριτισμὸν ἀπὸ τοὺς ἀσυνειδήτους συνεργάτας τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ. Καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ποὺ εἶναι δημιουργικὸς καὶ αὐτόφωτος νοῦς, ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἔπρεπε κάτι νὰ γίνῃ, γιὰ νὰ μὴν πεθαίνῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ κρύο καὶ τὴν πεῖνα μακρυὰ ἀπὸ τὸ χωριό του καὶ τὸ σπίτι του μὲ τὸ πικρὸ παράπονο ὅτι κανεὶς δὲν τὸν προσέχει. Αὐτὸ δὲν ἦτανδυνατὸν νὰ λεχθῆ. ἡ Βασίλισσά του γιατί ὑπάρχει;

Νέοι λοιπὸν ὁρίζοντες δράσεως ἀνοίγονται γιὰ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν. Σκέπτεται, σκέπτεται καὶ τέλος εὑρίσκει ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ κάμῃ. Ἕναν ὀργανισμὸ ποὺ νὰ ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ποὺ οἱ πόροι του νὰ καταβληθοῦν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ λαό, τὸν μὴ πάσχοντα λαό, ἀφοῦ τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν δαπάνην αὐτήν. Δηλαδὴ ἕνας ὀργανισμὸς ποὺ σὰν πόρους του θὰ ἔχῃ ἕνα συνεχῆ ἔρανον ἐνισχυόμενον ἀπὸ παντοῦ καὶ μὲ πᾶν μέσον.

Καὶ καθὼς ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ποὺ εἶναι γνώστρια τῶν ἀρχαίων κειμένων καὶ συνηθειῶν συλλογίζεται: «Ἅμ ἔπος, ἅμ ἔργον» καὶ ἔτσι κεραυνοβόλα ἐνεργεῖ. Συγκαλεῖ σύσκεψιν τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὴν γνώμην Της, ποὺ θὰ τὴν βοηθήσουν.

Ξαφνιάζονται καὶ τρομάζουν οἱ οὕτω εἰδοποιούμενοι ὅτι τοὺς χρειάζεται ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα.

— Τί συμβαίνει;

— Πῶς ἔτσι ξαφνικά;

— Τίποτε τὸ σοβαρόν;

Βεβαίως, κύριοι σοβαρόν, σοβαρώτατον! Πρέπει ἀπὸ τὸ στόμα τῆς Βασιλίσσης νὰ πληροφορηθῆτε πώς αἱ βόρειαι ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ λαός των κινδυνεύει ν' ἀποθάνη, νὰ ξεκληρισθῆ, διὰ νὰ κινηθῆτε; Καὶ ὅμως ἔτσι συμβαίνει.

Οὕτω τὴν 12.30' τῆς 4ης Ἰουλίου 1947 λαμβάνει χώραν σύσκεψις εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος ὅλες οἱ προσωπικότητες τῆς χώρας. Ἀπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μέχρι καὶ τῶν προέδρων διαφόρων σωματείων.

Εἰς τούτους ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀνέπτυξε τὴν ἐπιθυμίαν Της νὰ δημιουργήση μίαν πανελλήνιον ἐξόρμησιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς βοηθείας τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνεχάρησαν τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' Αὐτῆς πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν βαθύτατα θὰ αἰσθανθῆ καὶ ἐκτιμήση ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Ἀκολούθως ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἀνέπτυξε τὸ σχέδιον τοῦ ἐράνου ὅπως τὸ κατήρτισεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Συντονισμοῦ τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἱδρυμάτων, ἥτις ὡρίσθη ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐράνου.

Τὸν λόγον ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὰ παρόντα μέλη, ἅτινα πάντα ἐδήλωσαν ὅτι τίθενται εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῆς Βασιλίσσης.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ δήλωσις τοῦ ἐκπροσώπου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅτι θέτουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐράνου τὴν αναλογίαν τοῦ μισθοῦ των μιᾶς ἡμέρας καὶ τοῦ προέδρου τῆς Γενικῆς Συναμοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, καθ' ἣν οἱ ἐργάται τῆς Ἑλλάδος προσφέρονται νὰ ἐργασθοῦν μίαν Κυριακὴν καὶ νὰ διαθέσουν ὑπὲρ τοῦ ἐράνου τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμερομισθίου αὐτῶν.

Τέλος ἐξελέγη ἐπιτροπὴ δωδεκαμελής, ἥτις θὰ ἐμελέτα τὸ καταρτισθὲν σχέδιον ἐράνου καὶ θὰ ὑπέβαλε τὰ πορίσματά της ἐπ' αὐτοῦ.

Καὶ τὴν ἐπομένην τὸ βράδυ ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν:

«Ἕλληνες, καθημερινῶς, ἀπὸ κάθε σημεῖον τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν μας, τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ προπυργίου τῆς Ἑλλάδος, καταφθάνουν ἐκκλήσεις βοηθείας. Τὴν δυστυχίαν τῶν κατοίκων τὴν διεπίστωσα καὶ ἡ Ἰδία κατὰ τὰς διαφόρους Μου ἐπισκέψεις καὶ ὑπερβαίνει κάθε περιγραφήν. Εἰς τὰ ἐρείπια καὶ τὴν προσφυγιὰν ποὺ ἔκανε ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχή, νέα ἐρείπια καὶ νέα προσφυγιὰ μαζεύεται καθημερινῶς. Πληθυσμοὶ ὁλόκληροι ξεκληρίζονται καὶ καταφεύγουν ρακένδυτοι καὶ πειναλέοι εἰς τὰ κέντρα.

Ἄνδρες, ποὺ ἔπειτα ἀπὸ χρόνων μόχθους εἶχον δημιουργήσει μίαν εστίαν, σύρονται δαμασμένοι ἀπὸ τὴν καταστροφήν. Γυναῖκες ποὺ ἔχασαν κάθε προστάτην συχνὰ μὲ νήπια στὴν ἀγκαλιά τους ὀλοφύρονται σὲ κάθε γωνιά. Παιδιὰ ὀρφανὰ γυρίζουν εἰς τοὺς δρόμους ἀναζητῶντα κάποιο στήριγμα.

Ὅλους αὐτούς, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν, οἱ λοιποὶ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.

Ἡ δυστυχία ἐξισώνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὸ ἀντίκρυσμα αὐτῆς κάθε τι πρέπει νὰ λησμονῆται.

Διὰ νὰ καλύψωμεν τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, ἐσκέφθην νὰ καλέσω ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς συναγερμὸν ἀλληλοβοηθείας. Τὴν ὥραν ποὺ θὰ προσφέρῃ καθένας τὸν ὀβολόν του εἰς ἔρανον, τὸν ὁποῖον ἀναλαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν Μου, ἄς σκεφθῇ ὅτι ἠδύνατο νὰ εἶναι εἰς τὴν θέσιν τῶν πασχόντων καὶ πῶς θὰ ἔκρινε τοὺς ἄλλους, ἄν εὑρίσκετο εἰς τὴν κατάστασίν των.

Δι' αὐτὸ δὲν νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ ζητήσω ἁπλῶς τὸ περίσσευμα ἀλλ' ὅτι ὀφείλω νὰ ζητήσω θυσίαν, θυσίαν, ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἄν εἶναι μεγάλη θὰ εἶναι ἐλαχίστη, ἐν σχέσει μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὑφίστανται οἱ κάτοικοι τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν μας. Βοηθοῦντες αὐτοὺς νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι βοηθοῦμεν τοὺς ἰδίους τοὺς ἑαυτούς μας.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐράνου αὐτοῦ ἐπὶ βάσεων ἰσχυρῶν ἐκάλεσα εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν πνευματικῶν καὶ παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Ἀπὸ κοινοῦ κατεστρώσαμεν τὸ σχέδιον τοῦ Πανελληνίου αὐτοῦ ἐράνου, ὅστις ὠνομάσθη «Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος».

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐράνου εἶναι εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Βοηθήσατέ Με νὰ τὸν φέρω εἰς αἴσιον πέρας.

Τὸ ἔργον θὰ εἶναι ἰδικόν σας καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη θὰ ὀφείλεται ἀπὸ τὸν λαὸν εἰς τὸν λαόν.

Ἀθῆναι, τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1947

Ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΟΜΟΘΥΜΟΣ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΟΜΙΛΕΙ μόνο του τὸ Διάγγελμα αὐτὸ γιατὶ εἶναι ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὴν ὁλοκληρωμένην δυστυχίαν τοῦ Λαοῦ μας καὶ τὸν ἄπειρον πατριωτισμὸν καὶ τὴν μεγάλην ἀγάπην τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης γιὰ τὸν Λαόν Της.

Τὸ Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης ξεσηκώνει σύσσωμο τὸν Λαόν. Ὠργανωμένος καὶ ἀνοργάνωτος κόσμος σὰν ἕνας ἄνθρωπος σπεύδουν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐράνου καὶ ἀπὸ παντοῦ καταφθάνουν χρηματικὰ ἐμβάσματα καὶ συγχαρητήρια.

Οἱ ἐργάτες ὅπως εἶχεν ὑποσχεθῆ ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. ἀποφασίζουν νὰ ἐργασθοῦν τὴν Κυριακὴν 10 Αὐγούστου 1947 ὑπὲρ τοῦ Ἐράνου. Τὴν προηγουμένην ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μήνυμα πρὸς τοὺς ἐργαζομένους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἐργατικῆς ταύτης συμβολῆς εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγει σήμερον ἡ Ἑλλὰς ἐναντίον τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ, λέγει ὅτι ἀποτελεῖ ὕψιστον καθῆκον ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀντιλήψεων ἡ ἐκδήλωσις ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς πληττομένους ἀπὸ τὴν σλαυικὴν ἐπιβολὴν πληθυσμοὺς καὶ καταλήγει: «Ἡ πραγματοποίησις πανεργατικοῦ συναγερμοῦ θὰ ἀποθαρρύνῃ τοὺς ἐχθροὺς μας, θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἄκαμπτον ἀποφασιστικότητά μας νὰ ἀνταπεξέλθωμεν εἰς πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ τελικῶς νὰ νικήσωμεν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ συντρίψωμεν τὴν σλαυϊκὴν ἐπιβουλὴν καὶ νὰ δημιουργήσωμεν μίαν καλυτέραν Ἑλληνικὴν αὔριον ἀπαιτεῖται ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἐπιστράτευσις. Θρειάζεται νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι αἱ σημεριναὶ δυσχέρειαι ἀπαιτοῦν πλήρη ἐγκατάλειψιν τῶν συνηθειῶν μας, περιορισμὸν τῶν ὑλικῶν μας ἀνέσεων καὶ ἰδιαιτέρως ἔξαρσις τῆς ἐθνικῆς μας συνειδήσεως».

Ἐν τῷ μεταξὺ δι' ἀθρόων τηλεγραφημάτων λαμβανομένων εἰς τὴν ΓΣΕΕ ἐκδηλοῦται ἡ ἀλληλεγγύη τῶν μισθωτῶν τῆς χώρας πρὸς τὸν διεξαγόμενον ἐθνικὸν ἀγῶνα πρὸς ὁριστικὴν συντριβὴν τῆς ἀντεθνικῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας, επιδοκιμάζεται δὲ πλήρως ἡ πρωτοβουλία τῆς διοικήσεως τοῦ ἀνωτάτου συνδικαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ὅπως προσφερθῇ ὁλόκληρον τὸ ἡμερομίσθιον τῆς Κυριακῆς.

Ἐπίσης κατὰ κοινὴν συνεδρίασιν τῶν Ὁμοσπονδιῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν ἀπεφασίσθη ἡ ὀργάνωσις σταυροφορίας μεταξὺ τοῦ ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ κόσμου διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸν ἔρανον τῆς Βασιλίσσης ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων πληθυσμῶν τῆς Β. Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν προηγουμένην, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε διὰ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας τὸ κατωτέρω εὐχαριστήριον μήνυμα.

«Ἡ συμβολικὴ θυσία τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι πρῶτοι εἰς ἀπάντησιν προσκλήσεως τῆς Βασιλίσσης διαθέτουν τὴν ἀνάπαυσιν τῆς αὐριανῆς Κυριακῆς εἰς ἐργασίαν ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἑλλάδος πληροῖ τὴν ψυχήν μου χαρᾶς καὶ ἐμπιστοσύνης. Ἡ αὐθόρμητος αὐτὴ χειρονομία ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὰς σημερινὰς δυσκόλους ἡμέρας ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχομεν κοινὴν τὴν ψυχὴν καὶ κοινὴν τὴν σκέψιν καὶ ἀποτελεῖ εἰρηνικὴν ἀναγέννησιν τοῦ πνεύματος τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου. Ἐξ ὀνόματος τῆς Βασιλίσσης καὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, εὐχαριστῶ ἕνα ἕκαστον τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν. Ἐκφράζω εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας τὴν ἱκανοποίησίν μου καὶ τὴν ἀπόλυτον πίστιν μου εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἀθῆναι, τῇ 9ῃ Αὐγούστου 1947 ΠΑΥΛΟΣ Α΄»

Τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τῶν μισθωτῶν καὶ ἡμερομισθίων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων κατετέθη εἰς τὰς Τραπέζας ηὐξημένον κατὰ 75%, μερίμνῃ τῶν ἐργατῶν ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ «Πρόνοια Βορείου Ἑλλάδος».

Δὲν μένει σωματεῖον, δὲν μένει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν συμμετάσχῃ εἰς τὸν Ἔρανον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ὑπὲρ τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ὀργανισμὸς «Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος» ἀνδροῦται καὶ εἶναι εἰς θέσιν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπομένης νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἔργον του ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης.

Εἶναι γνωστὸν πῶς κατώρθωσεν ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς νὰ περισυλλέξῃ τοὺς πάσχοντας ἀνταρτοπλήκτους νὰ τοὺς στεγάσῃ, νὰ τοὺς βοηθήσῃ οἰκονομικὰ καὶ νὰ τοὺς περιθάλψῃ.

Τὰ παιδιὰ βρῆκαν ζεστὴ τροφὴ καὶ σχετικὰ ἄνετο ὕπνο καὶ οἱ ἀσθενεῖς φάρμακα καὶ νοσοκομεῖα γιὰ νὰ τοὺς νοσηλεύσουν.

Ἕνα τεράστιο ἔργον ποὺ ἡ ἵδρυσίς του ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ ἡ ἐπιτυχὴς σταδιοδρομία του, εἰς τὴν **Δυναμικὴν Προσωπικότητα Της,** ἀποδεικνύοντας γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη πόσον ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα εἶναι δημοφιλὴς καὶ ἀγαπητὴ εἰς τὸν Λαόν Της.

ΜΙΑ ΗΡΩΪΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τὰς ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1947 οἱ κομμουνισταὶ σλαυόφωνοι καὶ σλαυόδουλοι συμμορῖτες ἀνήγγειλαν τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως τῶν βουνῶν, ἀποδεικνύοντες ἔτσι ὅτι ἀπέκοπτον ὁριστικὰ κάθε δεσμόν των μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα!

Καὶ διὰ νὰ μὴ μένη καμμία ἀμφιβολία γι' αὐτό, γιατὶ ὁ μόνος τους σκοπὸς εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ξένων συμφερόντων, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν στιγμὴν ὅπου ὅλοι οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες ἑώρταζαν εἰς τὰς ἐκκλησίας τὴν ἔλευσιν τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, τοῦ γλυκοῦ Ναζωραίου ποὺ ἐκήρυξε τὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», ἐκείνην τὴν ἡμέραν, αὐτοὶ ἐδιάλεξαν γιὰ νὰ αἱματοκυλίσουν μιὰ ἀπὸ τὶς πολυβασανισμένες πόλεις τῆς Ἑλλάδος μας, τὴν μαρτυρικὴ Κόνιτσα.

Ἡ ἐντύπωσις ποὺ προεκάλεσεν ἡ ἄπατρις καὶ ἄθρησκος πρᾶξις των αὐτὴ ἦτο τόσον ἀλγεινή, ποὺ ὅλος ὁ τίμιος κόσμος ξεσηκώθηκε ἐναντίον των.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, βαθειὰ φιλόθρησκος, δὲν ἐπίστευσεν εἰς τ' αὐτιά του ὅτι πραγματικοὶ Ἕλληνες ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσουν μίαν τόσον ἄνομον πρᾶξιν! Καὶ ὅμως ἐγένετο καὶ ἔπεισε τοὺς πάντας πλέον ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ πραγματικῶν Ἑλλήνων.

Σύμπαν τὸ Πανελλήνιον ἠγανάκτησεν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς μάχης σύντομα ἐκορυφώθη.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζαν πὼς θὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ ἐχθροί, ἀμέσως ἀνέλαβεν ἐπίθεσιν καὶ ἐντὸς 48 ὡρῶν κατώρθωσεν ὄχι μόνον νὰ λύση τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐβάλλετο συνεχῶς ἀπὸ τὸ ὀρειβατικὸν πυροβολικὸν καὶ ἦτο περικυκλωμένη ἀπὸ ὑπερδισχιλίους συμμορίτας, ἀλλὰ καὶ νὰ τρέψη εἰς φυγὴν αὐτοὺς καὶ νὰ στέψη γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰν τὰ ὅπλα του μὲ τὴν Νίκην.

Ἀλλὰ ἡ καταστροφὴ ἦτο πλήρης καὶ ὁ λαὸς τῆς πόλεως ὑπέφερεν σωματικὰ καὶ ψυχικὰ καὶ μαζί του ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος συμπονοῦσε τοὺς παθόντας καὶ ἐπιθυμοῦσε μὲ κάθε μέσον νὰ τοὺς βοηθήση.

Εἰς τὸ λαϊκὸν αὐτὸ αἴσθημα ὑπείκουσα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ἀπεφάσισεν νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Μαρτυρικὴν πόλιν.

Ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις αὐτή, αὐτὴ καθ' ἑαυτή, ἦτο ἕνας πραγματικὸς ἡρωϊσμός, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας πίσω της ἀπεφάσιζεν νὰ ἀφήση μόνον χωρὶς τὴν συντροφιά της καὶ τὴν παρηγοριά της ἕνα ἀσθενοῦντα σύζυγον τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον, ὁ ὁποῖος μόλις ἤρχιζεν ν' ἀναλαμβάνη ἀπὸ μίαν ἀσθένειαν, ἡ ὁποία εἶχεν διέλθει ἀπὸ ἐπικίνδυνα στάδια καὶ εἶχεν σημειώσει ἐπικινδύνους περιπλοκὰς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκεῖ ποὺ ἀποφάσιζεν νὰ πάη, ἡ κατάστασις δὲν εἶχεν ἀκόμη ξεκαθαρισθῆ καὶ δὲν ἔπαυεν τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἡ πρώτη γραμμὴ τοῦ μετώπου!

Ἀλλὰ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχει καὶ μιὰ ἡρωϊκὴ καρδιὰ ποὺ ξεύρει ὄχι μόνον νὰ συμπονᾶ, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπάσχη!

Μία πόλις ὁλόκληρος ὑπέφερε, ὁ λαὸς ὅλος ᾐσθάνετο τὰ πλήγματα αὐτῆς ὡς ἰδικά του, ἀτομικά του, καὶ αὐτὴ ἦτο Βασίλισσά του ἔπρεπεν νὰ τὰ διερμηνεύση γιὰ νὰ τύχουν τῆς ἀνα-

λόγου ἐκτιμήσεως ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Κονίτσης διότι ἔτσι, μόνον θ' ἀντελαμβάνετο πῶς ὅλος ὁ λαὸς συνέπασχε μαζί του καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἐθαύμαζε τὴν καρτερίαν του καὶ τὸν ἡρωισμόν του, ποὺ δὲν ἐλύγισεν εἰς τὰ ἀφάνταστα δεινὰ ποὺ ὑπέφερε καὶ θὰ ἀνεζωπυροῦτο τὸ θάρρος του καὶ θὰ ξεχνοῦσε τὰ δεινά του.

Ἦτο δηλαδὴ επιτακτικὸν πατριωτικὸν καθῆκον καὶ ἐμπρός του θὰ ἔπρεπε νὰ παραμερίσουν ὅλα τὰ ἄλλα αἰσθήματα.

Μόλις λοιπὸν ὁ Ὑψηλὸς σύζυγός της ἤρχισεν ν' ἀναλαμβάνη, ἀπεφάσισε νὰ πραγματοποιήση μιὰ παληά της ἐπιθυμία, νὰ ἐπισκευφθῆ τοὺς φαντάρους μας εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ Μετώπου. Τὸ εἶχεν ζητήσει αὐτὸ τὴν εποχὴ τοῦ ἀλβανικοῦ πολέμου, ἀλλὰ τὴν ἠμπόδισαν νὰ τὸ πραγματοποιήση φοβούμενοι τὴν ψυχὴ μιᾶς γυναίκας! Ἀλλὰ ἡ ψυχὴ Ἐκείνης ἦτο ανήσυχος καὶ ἤθελεν ὁπωσδήποτε νὰ κάμη αὐτὸ ποὺ τῆς ἔλεγεν ἡ συνήδεισί Της, «νὰ εἶναι κοντὰ στοὺς πολεμιστὰς τῆς Πατρίδος Της» καὶ εἶχεν ἀποφασίσει μυστικὰ νὰ φύγη καὶ ξαφνικὰ νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ μέτωπον. Εἶχεν καταστρώσει ολόκληρον σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπὸ ἀκριτομύθειες περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Α. Μ., Διαδόχου τότε, Παύλου, ὁ ὁποῖος ἄγνωστον πῶς κατώρθωσε νὰ τὴν πείση νὰ μὴ πραγματοποιήση τὸ παράτολμον σχέδιόν Της.

Τώρα ὅμως τὰ πράγματα εἶναι εντελῶς εὐνοϊκὰ γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς επιθυμίας Της αὐτῆς καὶ δὲν διστάζει καθόλου.

Ἔτσι τὴν 3 Ἰανουαρίου 1948, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν ὑπασπιστήν της κ. Λελούδαν, τὴν ἐπὶ τῶν τιμῶν Καν Καρόλου καὶ τὸν ὑπασπιστὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Συνταγματάρχην κ. Δουμπιώτην, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀνεχώρησε διὰ τὴν Κόνιτσαν μέσω Ἰωαννίνων.

Τὸ φέρον τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην ἀντιτορπιλλικὸν «Θεμιστοκλῆς» κατέπλευσεν εἰς τὴν Πρέβεζαν τὴν 10ην πρωϊνὴν τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1948.

Πλήθη κόσμου ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐχαιρέτησαν τὴν Βασίλισσαν. Καθ' ὅλην δὲ τὴν μέχρις Ἰωαννίνων διαδρομήν της οἱ κάτοικοι τῶν ενδιαμέσων χωρίων ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν Βασίλισσαν ενθουσιώδη ὑποδοχήν.

Τὴν 3.30΄ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἔφθασεν εἰς Ἰωάννινα καὶ κατηυθύνθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μεραρχίας. Ἡ Βασίλισσα ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ οἰκήματος τῆς Μεραρχίας καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τὰ ἐνθουσιώδη πλήθη τὸν κατωτέρω χαιρετισμόν:

«Σᾶς φέρνω τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Βασιλέως. Ἤθελε νὰ ἔλθη ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καθὼς γνωρίζετε εἶναι ἀκόμη ἄρρωστος στὸ κρεββάτι. Γι' αὐτὸ ἦλθα ἐγὼ γιὰ νὰ σᾶς φέρω τὸν χαιρετισμόν Του. Ξέρει πῶς εἶσθε παλληκάρια καὶ σᾶς εὔχεται χρόνια πολλὰ καὶ νὰ ζήσετε».

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα πληροφορηθεῖσα τὴν εσπέρα τὴν ἄφιξιν τῶν τραυματιῶν, μετέβη εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Γεωργίου Σταύρου καὶ Χατζηκώστα, ὅπου διακομίζονται οἱ τραυματίαι καὶ τοὺς ὑποδέχετο εἰς τὴν θύραν.

Οἱ τραυματίαι λόγω τῆς κοπώσεως τῆς διακομιδῆς δὲν ἀνεγνώριζον τὴν Βασίλισσαν, ἀλλὰ μόλις ἀντελαμβάνοντο τὴν παρουσίαν Αὐτῆς ἐμειδίων καὶ προέβαινον εἰς διαφόρους πατριωτικὰς εκδηλώσεις.

Ἕνας τραυματίας εἶπε τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: «Ἡμεῖς οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς Κονίτσης μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ Σᾶς χαι-

ρετίζομεν. Μόλις γίνομεν καλὰ πάλιν θὰ ξαναπᾶμε νὰ πολεμήσωμεν».

Ἡ ὅλη σκηνὴ τῆς ὑποδοχῆς τῶν τραυματιῶν ὑπῆρξεν ἄκρως συγκινητικὴ ἐνθυμίζουσα τὴν περίοδον τοῦ πολέμου τοῦ 1940.

Ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα διένειμεν εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας ἀναμνηστικοὺς σταυρούς.

Τὴν 8.30 πρωϊνὴν τῆς ἑπομένης ἡ Βασίλισσα ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τοὺς τραυματίας εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ τοὺς διένειμεν ἀνὰ ἕν ἀτομικὸν δέμα τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» καθὼς καὶ τιμητικὸν μετάλλιον. Τὴν 9.30΄ ἀνεχώρησε διὰ Καλπάκι, ὅπου ἐπεθεώρησε τοὺς ἄνδρας τοῦ 521 τάγματος. Εἰς διακριθέντας δὲ 60 ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας ἀπενεμήθη ὁ Πολεμικὸς Σταυρός. Τὴν μεσημβρίαν ἡ Βασίλισσα μετέβη εἰς Δολιανὰ ὅπου ἐγένετο παρασημοφορία εἰς 72 ἄνδρας τοῦ 581 τάγματος τῆς 9ης ταξιαρχίας καὶ τοῦ 13 τάγματος χωροφυλακῆς. Εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ τάγματος διενεμήθησαν δέματα. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἡ Βασίλισσα ἐγένετο ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΕΤΑ ταῦτα ἡ Βασίλισσα ἐπιτελοῦσα τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ εἰς Ἤπειρον ταξιδίου της, μετέβη εἰς τὴν θρυλικὴν Κόνιτσαν, διαβᾶσα πρώτη τὴν μόλις ἐπισκευασθεῖσαν γέφυραν Μπουραζάνη.

Ἡ συγκίνησις καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅλων τῶν τμημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπεδέχοντο τὴν Βασίλισσαν κατὰ τὴν διαδρομὴν ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου. Κατακλεὶς τῶν αὐθορμήτων ἐκδηλώσεων ὑπῆρξεν ἡ εἴσοδός της εἰς Κόνιτσαν, ὅπου ἡ ἡρωϊκὴ φρουρὰ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ταξίαρχον κ. Καρβαρᾶν καὶ τὸν ἥρωα τοῦ Μετσόβου καὶ τῆς Κονίτσης ἀντισυνταγματάρχην Μπαλαντᾶν, ὁμάδες ΜΑΥ καὶ σύμπας ὁ πληθυσμὸς τὴν ἀπεθέωσαν κυριολεκτικῶς. Μὲ δάκρυα συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἡ Βασίλισσα συνεχάρη ἕνα ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν διαβιβάζουσα εἰς αὐτοὺς τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Βασιλέως.

Εἰς ὅλα τὰ φυλάκια, ἡ Βασίλισσα κατήρχετο τοῦ αὐτοκινήτου, ἐλάμβανεν ἀναφορὰς τῶν ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπεθεώρει τὰ τμήματα καὶ διεβίβαζε τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Βασιλέως. Οἱ στρατιῶται πληροφορούμενοι τὴν διέλευσιν τῆς Βασιλίσσης ἀπέδιδον τιμὰς καὶ ὑπεδέχοντο αὐτὴν μὲ ἔξαλλον ἐνθουσιασμόν. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν τὴν προσεφώνησαν μὲ συγκινητικοὺς λόγους. Ἕνας λοχίας τῆς εἶπε: «Ἐν ὅσῳ ζοῦμε ἐμεῖς δὲν πρόκειται νὰ πατήσῃ πόδι συμμορίτου εἰς ταῦτα ἐδῶ τὰ μέρη».

Ἰδιαιτέραν ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν Βασίλισσαν οἱ ἄνδρες τῆς φρουρᾶς τῆς γεφύρας Μπουραζάνη, οἱ ὁποῖοι διαφορετρόπως ἐξεδήλωνον τὸν ἐνθουσιασμόν των, σπεύδοντες νὰ ἴδουν ἀπὸ πλησίον τὴν Βασίλισσαν.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα διέβη πεζῇ τὴν κατεστραμμένην γέφυραν τοῦ Μάζι ὅπου τὴν ἀνέμενον καὶ τὴν ὑπεδέχθησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς, πρὸς τοὺς ὁποίους πρώτη ἡ Βασίλισσα μετέφερε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐκεῖθεν ἐπέβη αὐτοκινήτου τζὶπ καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κόνιτσαν, ὅπου εἶχεν τὴν εὐτυχίαν νὰ εἰσέλθῃ περὶ τὴν μεσημβρίαν πρώτη.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἀνέμενον ὅλος ὁ πληθυσμὸς καὶ

ἅπαντες οἱ ἄνδρες τῆς ἐκεῖ στρατιωτικῆς μονάδος. Ἡ Βασίλισσα κατελθοῦσα τοῦ τζὶπ περιῆλθεν ὅλα τὰ ὑψώματα τῆς πόλεως καὶ ἀκολούθως κατηυθύνθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς διαφόρους οἰκίας ἔνθα φιλοξενοῦνται καὶ νοσηλεύονται οἱ τραυματίαι τῶν τελευταίων μαχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἀπένειμεν ἀναμνηστικὰ μετάλλια, διαβιβάζουσα συγχρόνως τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς τὴν Ταξιαρχίαν καὶ ἐπεσκέφθη τὸν ἐκεῖ νοσηλευόμενον ἡρωικὸν ταξίαρχον Δόβαν. Ἡ Βασίλισσα ἐκάθησε πλησίον του καὶ κατασυγκεκινημένη τοῦ ἀπένειμε τιμητικὸν μετάλλιον.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ἱδρυθεῖσαν παιδόπολιν Κονίτσης. Τὸ συγκεντρωθὲν κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς πλῆθος ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητον τῆς Βασιλίσσης καὶ μὲ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ ἐξεδήλωνε τὴν εὐγνωμοσύνην του, διότι πρώτη Αὐτὴ τοὺς ἐπεσκέφθη διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ. Ἡ Βασίλισσα συγκεκινημένη ἐστάθη ὀρθία ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀπηύθυνε τὰ κάτωθι λόγια:

«Ἦλθα ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς φέρω τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Βασιλέως. Ξέρετε ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἄρρωστος καὶ ἡ θέσις τῆς γυναικὸς εἶναι στὸ πλάϊ τοῦ ἀνδρός της. Ξέρετε πόσον μὲ ἀγαπᾷ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅμως ἀγαπᾷ σᾶς περισσότερον, διότι μὲ ἔστειλε ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς φέρω τὸν θαυμασμόν Του καὶ ὅλη Του τὴν ἀγάπη καὶ εὐγνωμοσύνη».

Ἰδοὺ πῶς συνοψίζει τὴν σημασίαν τοῦ ταξιδίου τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης εἰς Κόνιτσαν μία τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων εἰς τὰ σχόλιά της:

«Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν: Μεταξὺ ὅλων τῶν κορυφαίων καὶ τῶν ἁρμοδίων μας πρώτη ἔρχεται εἰς ἐκτίμησιν καὶ κατανόησιν τοῦ θαύματος τῆς Κονίτσης ἡ ἄοκνος Βασίλισσά μας Φρειδερίκη. Ἡ ἀπόφασις ποὺ ἔλαβεν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν καὶ τὴν ἐξετέλεσε παρὰ πᾶσαν ἀντίρρησιν ὅπως μεταβῇ ἀμέσως ἐκεῖ ἐπάνω καὶ ὁ θερμότατος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπελήφθη ἐπὶ τόπου τοῦ ἔργου της, ἀποδεικνύουν ὅτι Αὐτὴ ἔνοιωσε τὴν ἀξίαν τῶν συντελουμένων εἰς τὸν χῶρον τῶν ἠπειρωτικῶν μαχῶν, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι ἡ Ὀλυμπία καὶ οἱ Δελφοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τολμηρὰ καὶ ἄμεσος μετάβασις τῆς Βασιλίσσης μέσα εἰς τὴν ἑστίαν τοῦ ἀγῶνος καθιστᾷ ἀντιληπτὸν δι' ὅλον τὸν κόσμον ὅτι κάτι πάρα πολὺ σπουδαῖον συμβαίνει ἐκεῖ ἐπάνω».

Ἰδοὺ δὲ τί ἔγραψαν οἱ ξένοι γιὰ τὴν Βασίλισσά μας:

Ἡ Ἑλβετικὴ ἐφημερὶς «Φριμπουρζουὰ» ἐδημοσίευσε τὸ κάτωθι ἄρθρον περὶ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης: «Εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ διπλωμάται ἀποκαλοῦν τὴν νεαρὰν Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκην «Κυρίαν Ναπολέων Βοναπάρτη», θέλοντας οὕτω νὰ τιμήσουν τὸ θάρρος, τὸ πνεῦμα ἀποφασιστικότητος καὶ τὴν εὐψυΐαν τῆς συζύγου τοῦ Βασιλέως Παύλου.

Ἰδοὺ τί διηγεῖται ἡ ἐφημερὶς «Πουὰν ντὲ Βὺ» τῶν Παρισίων: «Ἕνα βράδυ, ἀφοῦ ἤκουσεν ὑπουργοὺς καὶ στρατηγοὺς νὰ τῆς ἐκθέτουν ὅτι, παρὰ τὴν τὴν ἐπιθυμίαν της, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μεταβῇ εἰς Κόνιτσαν μετὰ τὸν βομβαρδισμόν της ὑπὸ τῶν

ἀνταρτῶν, ὅλοι ἐπῆγαν νὰ κοιμηθοῦν. Ὀλίγα λεπτὰ ἀργότερα ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη τυλιγμένη εἰς ἕνα μανδύαν ἁπλοῦ στρατιώτου μὲ σηκωμένον τὸν γιακᾶ, τὰ μαλλιὰ σφιγμένα μὲ ἕνα κόκκινο μαντῆλι, ἔχουσα ἑκατέρωθέν της δυὸ στρατιώτας, ἀνεβαίνει σ' ἕνα τζὶπ καί, παρὰ τὸν βομβαρδισμὸν, ἐξαφανίζεται εἰς τὸ σκότος. Ὅταν ἐξημέρωσε καὶ ἐνῶ ὁ συνετὸς ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς εἶχεν εἰδικῶς ἐμπιστευθῆ τὴν Βασίλισσαν, ἤρχισε νὰ τραβᾷ τὰ μαλλιά του, ἡ ἐξαφανισθεῖσα ἐπανῆλθε θριαμβευτικῶς.

Εἶχε διαβῆ τὴν γέφυραν τῆς Κονίτσης, ἐπὶ τῆς ὁποίας διεξήχθη μάχη καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐκφωνήσει πρὸς τοὺς στρατιώτας ἕν λογύδριον τοῦ τύπου τοῦ μικροῦ δεκανέως: Στρατιῶται, ἀξιωματικοί, εἶπεν, ἡ θέσις μιᾶς γυναικὸς εἶναι πάντοτε πλησίον τοῦ ἀνδρός της. Ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ ἔλθη ὁ ἴδιος, στέλλει ἐμὲ πλησίον σας διὰ νὰ σᾶς πῶ εὐχαριστῶ!

Καθ' ἣν στιγμὴν δίδει εἰς τοὺς ἄνδρας τὰ παράσημα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγράφονται αἱ λέξεις: «Ἐν τούτω Νίκα», μία ὀβὶς πίπτει θάπτουσα ὑπὸ τὰ χώματα ἄνδρας καὶ Βασίλισσαν.

Ἡ Φρειδερίκη ἐλευθερώνεται πρώτη καὶ πάντοτε μειδιῶσα ἐπανέρχεται μὲ τὸ τζὶπ εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον. Ἀναμφιβόλως τότε ἡ ἀναχώρησίς Της συνωδεύθη ἀπὸ ἐνθουσιώδη «Ζήτω ἡ Βασίλισσα».

Δὲν χρειάζεται τίποτε ἄλλο.

ΠΑΙΔΟΦΥΛΑΓΜΑ

ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟΝ τοῦ 1948 ξέσπασε στὴν δυστυχισμένη Ἑλλάδα μιὰ ἄλλη πληγὴ ποὺ τὴν ἄνοιξαν καὶ αὐτὴν «τὰ ἄσπονδα παιδιά της», οἱ ληστοσυμμορῖτες τοῦ κομμουνισμοῦ. Θέλοντας μιὰ ἀκόμη φορὰ νὰ μᾶς πείσουν πὼς εἶναι ὄχι μόνον ἀπάτριδες καὶ ὀπαδοὶ μιᾶς ἀπαταιωνίστικης θεωρίας, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ βάρβαρον καὶ ἀποτρόπαιον ἔργον τῆς Σουλτανικῆς Τουρκίας: Τὸ Παιδομάζωμα.

Οἱ Σουλτᾶνοι θέλοντας νὰ ξεκληρίσουν τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ ἦταν ὁ πιὸ ζωηρὸς τῶν ὑπηκόων τους, ἔπαιρναν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἔκαναν Τούρκους ἐνσταλάζοντας στὴν ψυχή τους τὸ μῖσος γιὰ κάθε ἑλληνικό, τοὺς ἔκαναν «Γενιτσάρους» καὶ μὲ τὰ ἴδια της παιδιὰ πολεμοῦσαν τὴν δυστυχισμένη Ἑλλάδα. Αὐτὸ θέλησαν νὰ κάμουν καὶ οἱ «ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς Ἑλλάδος» κοπτόμενοι ληστοσυμμορῖτες. Καὶ πέτυχαν ἐν μέρει τοῦ σκοποῦ των ἀποσπάσαντες χιλιάδες παιδάκια διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μάννας τους, γιὰ νὰ τὰ μορφώσουν σύμφωνα μὲ τὸ σύστημά τους καὶ νὰ τὰ στείλουν κατόπιν νὰ σφάξουν τὴν ἴδια τὴν Μητέρα τους.

Ἀλλὰ εὐτυχῶς οἱ Ἕλληνες ἔχουν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τους καὶ μιὰ προσωπικότητα, πο ὑἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ πάντα, ποὺ εὑρίσκει γιὰ ὅλα τὴν λύσιν καὶ ποὺ εἶναι ὁ «Φύλαξ ἄγγελος» τοῦ Λαοῦ μας, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσα Φρειδερίκη.

Ὁ Δρᾶκος! Ἄνθρωπος καὶ τέρας, ποὺ ἁρπάζει τὰ παιδιά. Τὰ παραμύθια περιγράφουν πῶς εἶναι καὶ οἱ μικροί, ποὺ ἀκούσουν γύρω ἀπὸ τὸ τζάκι, αἰσθάνονται ρῖγος. Κυττάζουν πρὸς τὸ κλεισμένο παράθυρο μὲ τρόμον. Ὁ Δρᾶκος θὰ τὸ ἀνοίξη καὶ θὰ μπῆ.

Καὶ μαζεύονται, οἱ μικροί, γύρω ἀπὸ τὴν γιαγιά τους.

— Φτάνει, γιαγιά! Πές μας τώρα γιὰ τὸ βασιλόπουλο, ποὺ ἐσκότωσε τὸ Δράκο.
Γιατὶ ὑπάρχει πάντοτε ἕνα βασιλόπουλο ποὺ σκοτώνει στὸ τέλος τὸ Δράκο.
Ἐζωντάνεψεν ὅμως ὁ Δράκος εἰς τὴν ἐποχήν μας. Φυσεκλίκια, γένεια, πρόσωπο ἄγριον, ψυχὴ διαβόλου. Ὁ συμμορίτης! Ἁρπάζει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν μητέρων, κόβει τὰ χέρια τῆς γιαγιᾶς ποὺ θέλουν νὰ συγκρατήσουν τὸ ἐγγονάκι, βρίζει, σκοτώνει, καίει, τὰ παίρνει καὶ φεύγει. Πίσω του ἀφήνει πένθος καὶ θρήνους.
Καὶ μέσα εἰς τὴν νύχτα, ἐνῶ ὁ βορηᾶς θερίζει, τὸ χιόνι πέφτει, ὁ κόσμος παγώνει, ὁ συμμορίτης ὁδηγεῖ κοπαδιαστά, σὰν μικρὰ ἀρνιὰ γιὰ σφάξιμο, τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῶν δυστυχισμένων Ἑλληνίδων μητέρων.
Πεζῆ. Καὶ τὰ βιάζει. Τὰ χέρια καὶ τὰ αὐτιά τους κρυσταλλιάζουν, τὰ πόδια παγώνουν καὶ ξεσχίζονται σὲ πέτρες καὶ βάτους. Τὰ παιδιὰ σκοντάφτουν, πέφτουν, σηκώνονται, θρηνοῦν, τρέμουν. Καὶ προχωροῦν, σχισμένα, ματωμένα, πονεμένα.
Μερικὰ σωριάζονται στὸ δρόμο καὶ ἡ ἄσπρη μικρή τους ψυχὴ ἀνεβαίνει σιγὰ-σιγὰ μέσα ἀπὸ τὶς ἄσπρες νιφάδες ποὺ κατεβαίνουν.
Ἕνα κορμάκι κυλᾶ στὴν ρεματιά. Ἐτελείωσεν. Ὁ Θεὸς ἐλυπήθη τὸ κοριτσάκι καὶ τὸ ἐπῆρε μαζί του.
Τὰ ἄλλα προχωροῦν. Ὁ συμμορίτης «σαλαγᾶ» ἄγρια τὸ κοπάδι τῶν ἀνθρωπίνων σφαγίων.
Κάποτε, ἡ συνοδεία, ποὺ ἀραίωσεν ἀπὸ τοὺς μικροὺς θανάτους, περνᾶ τὰ σύνορα.
Ἄλλοι ἀγριάνθρωποι, Ἀρβανιτάδες, Σλαῦοι, κομιτατζῆδες, περιμένουν ἐκεῖ. Ὁ συμμορίτης παραδίδει τὰ Ἑλληνόπουλα. Οἱ θηριάνθρωποι, ποὺ γρυλίζουν ἀκατανόητα, παραλαμβάνουν τὰ μικρὰ σκλαβάκια.
Ἡ συνοδεία ξεκινᾶ τώρα πέραν ἀπὸ τὰ σύνορα καὶ ἐξαφανίζεται εἰς τὸ βάθος. Τὰ παιδιὰ ἐχάθηκαν ὁριστικῶς διὰ τὴν μητέρα τους καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.
Τὸ παιδομάζωμα! Αὐτὸ εἶναι τὸ βδέλυγμα καὶ τὸ ἔγκλημα τοῦ 1948. Ὁ φρικτὸς «νεωτερισμὸς», τὸν ὁποῖον ὁ Μπολσεβῖκος ἀντέγραψεν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους χρόνους μακρυνῶν αἰώνων καὶ ἔβγαλε διαταγήν: «Νὰ ἁρπάξετε καὶ νὰ μοῦ φέρετε ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Νὰ τὰ κάμω ἐγὼ νὰ μισήσουν τὴν μάννα ποὺ τὰ ἐγέννησε».
Ἕλληνες προδόται ἀνέλαβαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Σλαύου τὸ ἔργον τοῦ μπόγια. Ἁρπάζουν τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ τὰ παραδίδουν στὸν Μπολσεβῖκον.
Ἀλλόφρων ἡ μητέρα Ἑλλάδα ἔσπευσε νὰ σώση τὰ Ἑλληνόπουλα. Ὅσα δὲν ἐπρόλαβε ν' ἁδράξη ὁ μπόγιας. Μὲ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ στόμα ἔτρεξε σὲ πολιτεῖες καὶ χωριά, καὶ τὰ μαζεύει.
— Ἐλᾶτε, νὰ μὴ σᾶς πάρη ὁ Δράκος!
Χιλιάδες μαννάδες, χιλιάδες γονεῖς, χιλιάδες πτωχῶν καὶ πλουσίων ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, προσεφέρθησαν ἀμέσως:
— Νὰ τὰ φιλοξενήσωμε καὶ νὰ τὰ σώσωμε! Καὶ στὴν περίπτωσίν μας αὐτὴν ἀντὶ γιὰ βασιλόπουλο ὅπως ζωντάνεψε ὁ Δράκος ζωντάνεψε μιὰ Βασίλισσα ποὺ κατάφερε νὰ τὸν ἀναχαιτήση τὸ Δράκο καὶ νὰ τὸν καθηλώση ἀδύναμον νὰ κάμη πιὰ κακὸ στὰ Ἑλληνόπουλα.
Μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ὠργανώθηκε τὸ παιδοφύλαγμα καὶ ἄπειρες παιδοπόλεις ἱδρύθησαν ὅπου τὰ

δυστυχισμένα ἀνταρτόπληκτα παιδάκια εὑρῆκαν ἄφθονη τροφὴ καὶ καθαρή, ἀναπαυτικὸ κρεββατάκι, καθαρὰ καὶ ζεστὰ ροῦχα καὶ πρὸ παντὸς εὑρίσκονται σὲ ἀσφάλεια, μακρυὰ ἀπὸ κάθε κίνδυνο. Κίνδυνο ὄχι μόνον γιὰ τὴν ζωή τους, μὰ καὶ γιὰ τὴν ψυχή τους καὶ τὴν ἀγωγή τους ἀκόμη.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπῆραν τὸ ζήτημα τοῦ παιδοφυλάγματος ὡς ζήτημα τιμῆς καὶ ὅλοι σὰν ἄτομα καὶ ὀργανώσεις ἐργάσθηκαν ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ νὰ πλουτίσουν τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου Βορείων Ἐπαρχιῶν ποὺ ἀνέλαβε τὴν συντήρησιν τῶν παιδιῶν αὐτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἄλλοι προσφέροντας αὐτοπροσώπως τὰς ὑπηρεσίας των.

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα, αἱ Ἑλληνίδες ὁδηγοί, οἱ Πρόσκοποι, ἡ Ἑλληνικὴ Μέριμνα κ.λ.π. ἔθεσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Προστασίας τῶν Παιδιῶν καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος, ὁλοκλήρους τοὺς μηχανισμοὺς τῶν ὀργανώσεών των.

Καὶ τὰ Ἑλληνόπουλα ἐσώθησαν χάρις εἰς τὴν ἀκάματον Βασίλισσά μας ποὺ ἐμψυχώνει τοὺς πάντας καὶ τοὺς ἐμπνέει γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδος.

ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΑΝΑΔΙΦΩΝΤΑΣ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, τὴν τόσον πλουσίαν εἰς ἡρωϊκὰ κατορθώματα καὶ ἔργα πολιτισμοῦ, πολὺ λίγες γυναικεῖες μορφὲς ξεπηδοῦν σὰν φωτεινὰ μετέωρα, ποὺ διέπρεψαν τὴν ἐποχή τους εἰς διάφορα ἐπίπεδα τοῦ δημοσίου βίου, πνευματικά, ἐκπολιτιστικὰ καὶ ἡρωϊκὰ ἀκόμα.

Καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτές, ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς μέχρι σήμερον ἐλάχιστες βασίλισσες κατώρθωσαν νὰ κερδίσουν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τοῦ Λαοῦ των ὅπως ἁρμόζει στοὺς βασιλεῖς καὶ ὅπως θὰ πρέπει νὰ γίνεται σὲ μ ιὰ χώρα, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία παρ' ὅλας τὰς διακυμάνσεις καὶ τὰς ταραχὰς ποὺ τὴν συνεκλόνησαν, ἐν τούτοις κατώρθωσεν νὰ μείνη βαθειὰ δημοκρατική.

Μία ξεχωριστὴ θέσι μέσα στὴ σειρὰ αὐτὴ τῶν βασιλισσῶν, ποὺ μετριοῦνται σχεδὸν στὰ δάχτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς κατέχει ἡ σημερινὴ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πλουσία δρᾶσις της, σὲ κάθε ἐπίπεδον τῆς ζωῆς, ἡ βαθειά της ἐκτίμησις γιὰ ἕνα ἀναξιοπαθοῦντα ἡρωικὸ Λαὸ καὶ ἡ μητρική της ἀγάπη γιὰ τὸν Λαὸν αὐτὸν τὴν κατατάσσουν πρώτην εἰς τὴν σειρὰν αὐτήν, γιατὶ τὸ Ἔργον της εἶναι πολυσχιδές.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη ἀπ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα τοῦ δημοσίου βίου ἕνα μόνον παραμελεῖ ἢ μᾶλλον τὸ ἀγνοεῖ, μόνον τὴν πολιτικήν!

Ἡ πολιτικὴ δὲν τὴν ἐνδιαφέρει, τὴν ἀφήνει εἰς τὰς φροντίδας τῶν ἁρμοδίων καὶ μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις ἀναμιγνύεται παντοῦ ἀλλοῦ.

Τὸ Ἔργον της τὸ χαρακτηρίζει πολιτισμὸς καὶ πατριωτισμός, εἶναι ἔργον πνευματικὸν καὶ κάπου—κάπου καὶ ἡρωικὸν ἀκόμη!

Ἔτσι μακρυὰ ἀπὸ τὰ πάθη τὰ πολιτικὰ ποὺ συγκλονίζουν τὴν δύσμοιρη Ἑλλάδα, κατώρθωσε νὰ σταθῇ ὑψηλὰ καὶ νὰ ἐργάζεται ἀνάμεσα σὲ ὅλους καὶ νὰ φροντίζῃ γιὰ ὅλους, γιατὶ ὅλους τοὺς θεωρεῖ παιδιά της, παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ τακτική της αὐτὴ τὴν ἔκαμε νὰ δημιουργήσῃ μιά, γιὰ

πρώτη φορὰ ἐμφανιζομένη στὴν Ἑλλάδα, μορφὴ Βασιλίσσης, τῆς Δυναμικῆς Βασιλίσσης.

Εἶναι ἡ Βασίλισσα ποὺ ὁμολογουμένως, ἔχει κατακτήσει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Λαοῦ της. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ δὲν μποροῦν νὰ παραγνωρίσουν τὴν ἀξία της αὐτὴν καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν δύναμίν της.

Κατώρθωσε δηλαδὴ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη νὰ ἐνσαρκώση εἰς τὸ πρόσωπόν της τὸ ρητὸν ἐκεῖνο ποὺ λέγει: «Ἔσω ἰσχυρὸς διὰ νὰ εἶσαι ἀγαπητὸς εἰς τοὺς φίλους καὶ σεβαστὸς εἰς τοὺς ἐχθρούς».

Ἀπέκτησεν ἰσχὺν καὶ δύναμιν αὐτόφωτον τὴν ἐδημιούργησεν ἡ Ἰδία καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον μὲ τὴν πνευματικήν της διαύγειαν ποὺ τὴν ἐβοήθησεν νὰ διακρίνη σὲ ποῖον σημεῖον νὰ σταθῆ γιὰ νὰ ἐπιτύχη αὐτὸ ποὺ ἐπέτυχεν.

Ἔτσι δικαίως θὰ καταλάβη μιὰ ξεχωριστὴ θέσι εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, γιατὶ διαπνέεται ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως γιὰ τὸν Λαόν της καὶ τὴν Πατρίδα της, ἀπὸ αἰσθήματα πολιτισμοῦ καὶ ἡρωισμοῦ ἀκόμη ποὺ δείχνουν χαρακτῆρα σπάνιον καὶ μοναδικὸν γιὰ μιὰ Βασίλισσα.

Παραδίδοντας πλῆρες στὴ δημοσιότητα τὸ βιβλίο τοῦτο, δὲν περιμένομεν επαίνους γιὰ φιλολογικὴ ἀξία. Εἴμεθα, ἐν τούτοις, ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς πιστεύοντες ὅτι προσεφέραμεν μιὰ ἐλάχιστη ἱστορικὴ συμβολή.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ